

VE KÜTÜBİHİ VE RESÜLİHİ

Naif GÜNAŞAN
Bitlis - Hizan
2017 Cilt - 14

KİTAP NO : 14

BU KİTAP ‘TA

İmanın şartlarından olan ;

1--“ VE-KUTUBİHİ “

2--“ VE-RESULİHİ “

Bu kitap ta çok, çok ilim dolu, kendi dalında bilgi küpü bir kitap olarak hazırlanmış ve bu hususta çok detaylı araştırıldığı için diğer kitaplar gibi elden bırakılmayacak zevkle okuyacağınız bir kitaptır.

İmanın altı şartını bilgisizce yalnız saymakla olmaz, okuyup öğrenmeliyiz, yüzlerce kitabın özü bu kitapta tek parça haline getirilmiştir. O kadar tefsilatlı anlatılmış / yazılmış ki, okuyunca mutlaka hem hayret edip hem de bilgi sahibi olacaksınız.

NAİF GÜNAŞAN

14- BU KİTAP ‘TA

İmanın şartlarından olan ;

1—“VELKUTUBİHİ“

2—“VELRESULİHİ“

Bu kitap ta çok, çok ilim dolu, kendi dalında bilgi küpü bir kitap olarak hazırlanmış ve bu hususta çok detaylı araştırıldığı için diğer kitaplar gibi elden bırakılmayacak zevkle okuyacağınız bir kitaptır

NAİF GÜNAŞAN

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“...Size verdiğimiz kitaba sıkı sarılın ve içindekini iyi belleyin ki kötülüklerden çekinenlerden olasınız.” (Bakara ayet 63)

VE KÜTÜBİHİ

Her zaman olduğu gibi yine konumuza bir ayet’le başlayalım.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor,

“ Ey iman edenler, Allah’a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği kitaba da iman edin! Kim Allah ‘a, meleklerine, kitaplarına, Peygamberlerine ve ahiret gününe inanmazsa, pek derin bir sapıklığa saplanıp gitmiştir.”(Nisâ Süresi Ayet 136)

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ .O (Kur’an) Rabb’in katından hak olarak indirilmiştir.” (En’am 114

Ayrıca;Zümer. 1. Ahkaf.2 Vakia 80. Hâkka.43 Fusilet 42. Casiye2. Mü’min 2. Tövbe. 6) ayetlerine bakınız ve inceleyiniz.

Başka bir Ayette ;

“ Doğru yolu apaçık gösteren bu kitaba and olsun ki. Gerçekten biz onu mübarek bir gecede (Kadir gecesinde) indirdik. Şüphe yok ki, biz insanları uyarmaktayız.”(Duhan Süresi Ayet .2-3)

Başka bir Ayette ise;

“ (Ey Muhammed!) bu Kur'an ayetlerini iyiden iyiye düşünsünler akli olanlar i+ret alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.” (Sâd,ayet:29)

İman'ın altı şartlarından biriside Allah'ı Teâlâ'nın kitaplarına inanmaktır.

Ve Kütübihi' nin açıklaması: Allahu Teâlâ'nın kitaplarına inandım.

Peygamberimize gelen Kur'ân-ı azimüşşan bizim kitabımızdır. Yüce Allah emir ve yasaklarını Helal ve haramlarını öğüt ve tavsiyelerin insanların yararına olduğuna ve bu emirlerin, Yüce Allah Tarafından Cebrail Hazretlerinin vasıtasıyla Hazreti Muhammed (s.a.v.)'e vahiy yolu ile geldiğine kesin olarak inanmaktır. Tastik etmektir.

Öncelikle VAHİY nedir.

- 1- **Vahy** : gizli ve sür'atlı söz,
- 2- **Vahy** : işaret ve ilham manalarına gelir.
- 3- **Vahy'in** : dini terim olarak manası: Yüce Allah'ın Peygamberlerine dilediğini özet bir şekilde bildirmesidir.
- 4- **Vahy** : ***fısıldamak, gizli konuşmak anlamlarına gelmektedir. Ve bu ilâhi emirlerin melek vasıtasıyla seçilen elçilere aktarılmasıdır.***

Kur'ân-ı Kerim'de Şûra süresinin 51. ayetinde vahyin çeşitlerinden şu üçü bildirilmektedir.

a) Allah Teâlâ dilediği kulunun kalbine doğrudan doğruya çok çabuk bir şekilde yerleştirir. Buna “ **Vahy-i Hafi – gizli vahiy**” veya “ **Vahy-i Gayr-ı metluvv – kelimeler halinde okunmayan vahiy** “ denir. Peygamberimizin Kur'ân-i Kerimden başka, “ Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor.” dediği sözleri bu türdendir ve Hadis-i kudsi “ diye bilinir.

Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ O' Peygamber kendiliğinden konuşmamaktadır. O'nun konuşması ancak bildirilen bir vahiy iledir.” (Necm Süresi Ayet: 2.3.4.5)

Buna göre hadis-i kutsi'nin manaları, Allah tarafından Peygamberine vahiy edilmiş O da bunları kendi mübarek sözleri ile ifade etmiştir.

Yüce Allah buyuruyor.

“ Ve gerçekten bu (Kur’ân) âlemlerin Rabbinin indirmesidir. Onu Ruh’ı Emin (Cebrail) indirdi. Senin kalbine ki uyarıcılardan olası. Açık parlak bir Arapça ile. O şüphesiz öncekilerin kitaplarında da var.”(Şuarâ . ayet: 192.193.194.195.196)

b) Vahyin bir çeşidi de perde arkasından, Peygamberin duyduğu sözlerdir. Bu tür vahiy de peygamber bir şey görmeden kendisine vahiy edilen sözleri işitir. Musa (a.s.) Tûr dağında ağaç arkasından kendisine vahiy edilen Yüce Allah sözünü böyle işitmişti.

c) Melek Cebrail aleyhi-s –selam’ın Peygamberlere getirdiği vahiydir.

Buna vahiy ‘i “ Matlûvv – okunarak kelimeler halinde gelen vahiy “ denir. Vahyin en yüksek derecesi budur. Bu bakımdan vahiy denince akla bu gelir. ***Kur’ân-ı Kerim, Peygamberimize böyle nazil olmuştur. yani Cebrail (a.s.) Kur’ân-ı Kerim-i kelimeler halinde âyet, âyet, sûre, sûre getirmiştir.***

Vahiy sadece Peygamberlere mahsustur. Peygamberlerden başkasına vahiy gelmez.

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

De ki. “ size benim yanımda Allah’ın hazineleri vardır.” demiyorum. Gaybı da bilmem, size, “ Melek’im demiyorum.” Ben ancak bana vahy olunan Kur’ân’a uyarım.” De ki. görenle görmeyen bir olurumu? Hiç düşünmüyor musunuz.” (El-En’am süresi ayet 50)

“ Biz sana (sorumluluğu) ağır bir söz vahyedeceğiz.” (Müzzemil, süresi: Ayet:5)

Başka bir ayette Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ O Mutlak galip, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah, sana da senden evvelki Peygamberlere de işte böyle vahy ediyor. “ (Şura Süresi Ayet 3

Vahiy gönderen, akli yaratanın ta kendisidir.

Yüce Allah Teâlâ Hz. Muhammed’i vahiy’den önce öncelikle büyük akıl ile donattırmıştır ve ona çok sağlam zemin hazırlattırmıştır.

Dahası bu zemin, aklın hakikate ulaşma yollarının birbirinden ayrışmasına izin veren tefrikacı parçalayıcı, Hayalci, yalan-dolan, bir zemin de değildi haşa.

Yüce Allah tarafından, Zemin akla gelen bütün kötülüklerden arındırılmış, Zemin kuvvetli olunca, da vahiy- akıl ve sezgi vs. parçalanana araçları birbirine kopmaz bağlarla bağlamıştır.

Yüce Allah'ı Teâlâ'nın lütfüyle büyük aklın sahibi olan Hz. Muhammed (s.a.v.) aldığı ilk vahiy "Oku " emriydi hangi anlamda alınır alınsın. İlk emri "Oku " olan bir vahyin, akla öte "Öte git" ya da "Sen şöyle çekil" demesi mümkün müydü? "Oku " emrini akıl olmadan yerine getirilemeyeceğini en iyi bilen vahyin de, aklın da sahibi Yüce Allah değil miydi? Bu nedenle her şeyi eksiksiz ve mükemmel yaratmıştı.

Böylesi büyük bir görevin büyük emrin, akıl olmayan ya da aklını kullanamayan birine verilmesi mümkün müydü? O halde nakil ve akıl birbirinin karşısına değil, uyum içinde işbirlikçiydi. Yüce Allah her şeyi uyum aheng ve bir sistem içinde yaratmıştı.

Yüce Allah'ın veli kullarına bazı hallerde gelen ilham ile vahiy birbirine karıştırmamak lazımdır. Esasen velilere gelen ilham Peygamberlere gelen ilhamdan farklıdır. Vahiy ile meydana gelen ilim kesindir. Vahye uymak, her kes için zorunludur. Peygamberler kendisine gelen vahiy olduğu gibi duyurmakla yükümlüdürler.

Veliler gelen ilham ise böyle değildir. İlham, Vahiy gibi kesin bilgi ifade etmez. Yüce Allah tarafından geldiği kesin olarak bilinen kitap ve sünnete de uygun olan ilhama velinin kendisi uyabilse de bu başkaları için delil olmaz. Kitap ve sünnete aykırı olan ilhama ise veli uyamaz. Çünkü dini konularda ölçü, kitap ve sünnettir.

Vahiyle ilgili bu kısa açıklamadan sonra başka konuya geçelim.

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

(Habibim) " Sen Kur'ân'ın sana vahyolunacağını ummuyordun; (Bu) ancak Rabbin'den bir rahmettir. O halde sakın kafirlere yardımcı olma."

Fudayl b. İyaz (r.a.) 'Vahyin bereketinden mahrum olmak Kur'ân'ı anlamaktan mahrum olmaktır.' demiştir..

Peygamberlere gelen kitaplar ve sayfalar.

Yüce Allah yarattığı insanı başıboş bırakmamış, dünya ve ahirette mutlu olunmasını sağlayacak yolları, peygamberleri aracılığı ile

göstermiştir. Peygamberler de vahiy yoluyla Allah'tan aldıklarını aynen tebliğ etmişlerdir.

Allah tarafından Peygamberlere gönderilen kitaplardan bazıları birkaç sayfadan meydana gelen küçük kitaplardır. Bunlara sahifeler anlamına gelen “**Suhuf**”, diğerlerine dört büyük kitap denir. Her “Suhuf”un büyüklüğü yani kaç sayfadır sayfanın adetinin büyüklüğü nedir çok araştırmama rağmen bir kaynak bilgi bulamadım.

Sayfalar : (suhuf lar)

Hız. Adem aleyhi's-selam'a 10 sayfa,
Hız. Şit aleyhi's-selam'a 50 sayfa,
Hız. İdris aleyi's-selam' 30 sayfa,
Hız. İbrahim aleyhi's-selam'a 10 sayfa, indirilmiştir. Fakat ne yazık ki, bu sayfalar (suhuf lar) dan bir sayfa dahi mevcut değildir.

Büyük kitaplar :

Tevrât. : Hız. Musa aleyhi's-selam'a,
Zebur. : Hız. Davut aleyhi's-selam'a,
İncil. : Hız. İsa aleyhi's-selam'a,
Kur'ân-ı Kerim Hız. Muhammed salallahu aleyi ve selam'a.
İndirilmiştir.

Tevrat :(Ahd-i Atik)

Bu gün elde bulunan Tevrat'ın Musa aleyi's-selam'a nazil olan ilahi kitabın aynı olduğu söylenemez. Sonradan değişik kimseler tarafından yazılmış, ilave ve çıkartmalar yapılmış bir kitap haline gelmiştir. İçinde asıl Tevrât'tan parçalar da olabilir.

Çünkü musâ aleyhi's-selam' dan sonra bir çok savaşlarla israiloğulları parçalanmış ve egemenliklerini yitirerek uzun yıllar esir hayatı yaşamışlardır. Ayrıca Süleyman aleyhi's-selam'dan sonra gelen Yahudi hükümdarlarının çoğu Hız. Musa dinini terk etmiştir. Bu yüzden Tevrât'ın asıl nüshası korunamamış ve kayıp olmuştur.

Hız. Musâ'nın dinini terk eden Yahudi hükümdarlarından biri, daha sonra tekrar Hız. Musâ'nın dinine dönmüş; bunun zamanında yaklaşık milattan 622 yıl evvel Azrâ adındaki bir kâhin. Kendisinin yazdığı bir kitabı Tevrât diye ortaya koymuştur.

İşte bu gün Yahudiler elinde bulunan ve “ ahd-i Atik” adını taşıyan kitabın durumu budur. Bu kitabın ilahi bir kitap olarak kabul edilmesi mümkün değildir.

Tevrât’ın “ İbranice, Yunanca ve samirice” olmak üzere üç meşhur nüshası bulunmakta, bunlarda biri birini tutmamaktadır.

Biz Hz. Musâ’ya indirilen ilâhi kitabın aslının hak olduğuna iman ederiz.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ De ki: “ Musâ’nın insanlara bir nur ve hidayet olmak üzere getirdiği kitab’ı kim indirdi? Ki siz onu parça, parça kağıtlar haline getiriyor ve bunları ortaya atıyorsunuz. Ama bir çoğunu gizliyorsunuz. (onlara cevaben) “ Allah “ de, sonra bırak onları daldıkları bataкта oynayıp dursunlar.” (En’am Süresi Ayet 91)

Zebur :

Zebur dört büyük kitaptan biridir. Ve Davut Aleyhisselama indirilmiştir.

Zebür’ün lügat manası ” yazısı kalın, kaba ve iri kitap. “ demektir.

Kitabın özgün dili: İbranice’dir. Mezmur terimi İbranice mizmor sözcüğünden türemiştir. İlâhi (emir) anlamına gelir. Beş kitaptan oluşan toplam 150 Mezmur (Mizmar) vardır.

Davud aleyhi’s-selam’a gönderilmiş bulunan zebür’den birkaç mizmar (Mezmur) kalmış diğerleri kayıp olmuştur.

İncil :(Ahd-i Cedit:)

*İncil’in, Hz. İsa’ya verilen ilahi kitabın Kur’ân daki adı İncil kelimesinin asıl anlamı: Diyanet Ansiklopedisine göre; “ **İyi Haber müjde** “ anlamındadır.*

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Önceden insanları doğru yola iletmek için Tevrat’ı ve İncil’i indirmişti. Bir de ayırd eden Furkan indirdi.” (Al-i İmran Süresi Ayet 3 :

İncil’inde Tevrât gibi asıl ve sahih bir nüshası yoktur. bu gün Hristiyanların elinde bulunan ve “ ahd-i Cedit ” adını taşıyan kitaplar. Hz. İsa’ya Yüce Allah tarafından gönderilen İncil değildir.

Hz. İsa’dan çok sonra değişik kimseler tarafından yazılmış kitaplardır. Halen Hristiyanlarca İncil olduğu kabul edilen 27 kitaptan oluşan Ahd-i Cedit’dir. Ahd’i Cedit’in dört ayrı İncil nüshası vardır. biri birini tutmamakta, birinde bulunan diğerinde yer almamaktadır.

Bilindiği üzere Luka, Matta, Yuhana ve Markos isimli şahısların yazdığı dört İncil vardır. bunların dışında pek çok İncil ortaya atılmışsa da, miladi 325 yılında Kostantin tarafından organize edilen İznik'te toplanan ruhani meclis tarafından diğerleri yakılmış, sadece bu dört tanesi bırakılmıştır.

Biz müslümanlar. Yüce Allah'ın Kur'an-ı Kerim'den önce, Tevrât, İncil, ve Zebur adlı büyük kitaplar ile bazı "Suhuf" (sayfalar) indirmiş olduğuna iman ederiz. Ancak bu gün elde bulunan bu isimlerdeki kitapların bütünüyle ilâhi kitap olduğunu kabul etmiyoruz. çünkü bunlar kötü niyetli insanlar tarafından tahrif edilmiş, " Yüce Allah'ın sözleri " ile insan sözleri karışmıştır.

Biz müslümanlar. Yüce Allah'ın Hz. İsa (a.s.)'a indirdiği hak kitaba iman ederiz. "

Yüce Allah buyuruyor.

" Ey iman edenler! Allah'a Peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin.... " (Nisa süresi Ayet 136)

Yüce Allah'ın peygamberlerine verdiği kitaplardan birine iman etmeyen inkar eden, kimsenin mü'min olamaz Bu husus Kur'an-ı Kerim'de açıkça ifade edilmektedir.. işte yukarıdaki ayetin devamı.

" Kim Allah'ı meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkar ederse derin bir sapıklığa düşmüş olur. " (Nisa süresi Ayet 136)

Konuyla ilgili şiir kitabımdan bir dördlük okuyup tekrar konumuza devam edelim mi?

***Günahım okyanus ise Rahmetin yanında damladır,
Umutsuz deyilim haşa, Yüce ALLAH' ım yanımdadır,
Af edileceğimi bilsem de, bilmesem de canım yoluna fedadır,
Ey yüce ALLAH 'ım dört kitabına gönülden inanyorum,
Hz .MUHAMMED S.A.V. hatırına bizleri af et yalvarıyorum.***

*

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

" Kendilerine kitap gelenler, bilgi edinsin. Müminlerin de iman üstüne imanları artsın. " (Ayet: 74/34)

Yüce Allah, iman esaslarının bir kısmını kabul edip bir kısmını kabul etmeyenleri "***Hakiki kafir*** " olarak nitelemekte. (Nisa süresi. Ayet 150.151. ayrıca Bakara süresinde de geçmektedir.

Kur'ân 'i Kerim'in-- adı :

Yüce Allah Teâlâ, Zebür, Tevrat ve İncil isimlerini verdiği gibi, son din içingönderilen. **KUR'ÂN'A da Allah tarafından verilmiş özel isimdir.**

Tabi ki Kur'an-ı Kerimde, Kur'ân'ın başka isimleri de vardır.

Özel ismi: “ KUR'ÂN “

Başka isimleri ise : **El kitap, El Furkan, ez Zikir, en Nur, Kelamullah, el Hakim, el Kerim'dir.** Bu isimler Kur'ân-ı Kerim'de zikir edilmektedir.

İbn Mes'ud (r.a.) şöyle demiştir: “ İlmi istediğiniz zaman, Kur'ân-ı ince- leyniz. Çünkü öncekilerin ve sonrakilerin ilmi Kur'ân'dır. (İhya'i Ulüm'id-Din 261)

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Doğrusu ALLAH katında din islamdır.” (Al-i İmran süresi Ayet 19)

Kur'ân'-ı Kerim'in nazil oluşu:

Peygamberimize ilk inen ayetler, Kur'ân-ı Kerim'de Alak süresinin ilk beş ayetidir. Bu ayetler peygamberimize Hira mağara'sında bulunduğu sırada inmiştir.

Peygamberimiz (s.a.v.) zaman,zaman evinden ayrılarak Mekke'nin kuzey doğusunda bulunan Hira mağarası'na çekilir. Burada bazen günlerce kalarak ibadet eder. tefekküre (düşüncelere) daldı. Miladın 610. yılında bir Ramazan ayında hira mağarasında bulunduğu ve (uyurken) o sırada Hz. Cebrail adındaki Büyük Melek kendisine gelerek “ **Alâk** “ süresinin ilk beş ayetini getirmiş ve Peygamber olarak görevlendirildiğini bildirmiştir. İleriki sayfalarımız da **Ve Resülihi** “ bölümünde çok genişçe konu işlenecektir / deyinilecektir.

Bu ayetler şunlardır.

“ (Ey Muhammed), yaratan Rabbin adıyla oku. O, insanı Alak'tan yarattı. Oku! Rabbin en cömert olanıdır. Kalemle yazmayı öğretendir. insana bilmediğini öğretendir.”

İbn Mes'ud (r.a.) şöyle demiştir: “ Kur'ân-i Kerim, hükümlerine uyulmak için inmiş iken, onlar yalnız okumayı amel olarak kabul etmişlerdir. Bazı kimseler fatihadan başlayarak hiç yanılmamak şartı ile Kur'ân-ı sonuna kadar okudukları halde hükmüne uymazlar.

(Nur'a doğru C.2 sayfa 716)

Kur'an-ı Kerim : Yüce Allah kelamı olduğu gibi yine Kur'an-ı Kerimi Yüce Allah bize tanıtıyor.”

Kur'ân-ı Kerim-i : Tanıtımı.

üç ayetle: başlayalım.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Bu Kur'ân kendisiyle uyarılsınlar, Allah'ın ancak tek ilah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri düşünüp öğüt alsınlar, diye insanlara bir bildiridir. (İbrahim Süresi ayet: 52)

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Kafirler Hayvanlara benzerler. Çobanlarının ancak bağırıp çağırışını işitirler, ne dediğini anlamazlar. Onlar sağır dilsiz ve kördürler. Kur'ân-ı işitip anlayamazlar. ” (Bakara Süresi Ayet: 171)(Meâli Abudullah Aydın)

Başka bir ayette:

“Bu Kitabın indirilişi güçlü ve alim olan Allah katından dır.” (Mü'min, S.ayet 2)

Gunyet'üt—Talibin kitabının 183. sayfasında konuyla ilgili şöyle demektedir,

Kur'ân'dan okuduğum şu lafız, mahluktur. (derse)

O kimse Şanı Büyük Allah'a karşı kafir olur. Böyle bir kimse ile bir bağlantı kurulamaz, onunla oturulup yemek yenilemez, onunla nikahlanma işi yapılamaz. onunla komşuluk edilemez. Ona dargın durulur ona değer verilmez.

Resulullah (s.a.v.) Efendimizin azadı kölesi, Abdullah bin. Abdulgaffar itaka'dan naklen Resulullah (s.a.v.)'min şöyle buyurduğunu anlattı.

**“ Allah (veya Kur'ân) anlatıldığı zaman, deyiniz ki:
--Kur'ân Allah kelâmı olup mahluk değildir; her kim Kur'ân'ın mahluk olduğuna kail olursa,, kâfir olur.”**

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Dikkatli olunuz: yaratma da emir de Allah'ındır. (Ayet: 7/54)

“ Sizi de yaptıklarınızı da Allahü Teâlâ yaratmıştır.” Seffat süresi Ayet: 96

Başka ayet'te Yüce Allah şöyle buyuruyor.

Gerçek Mü'minler, ancak Allah anıldığı zaman yürekleri titreyen, ayetleri okunduğu zaman inançları artan ve Rablerine güvenenlerdir."

(Enfal süresi ayet 2)

Allah kelâmı olan bu şerefli Kur'ân yaratılmış değildir.

Kur'ân Allah kelâmıdır. Yüce Allah'ın zat sıfatlarından bir sıfattır.

Sonradan meydana gelen bir şey değildir. Bir tebdil bir tağyir olmadığı gibi; onda bir noksanlık ve bir yapma durumu da yoktur. sonra onda bir ziyadelikte yoktur.

Bu şerefli Kur'ân'ın çıkış yeri: Yüce Mukaddes Allah'tır. Hükmü ona dönecektir.

Kur'ân : Yüce Allah, tarafından vahiy yolu ile Arapça olarak peyderpey Peygamberimiz Hazreti Muhammed (s.a.v.)'e indirilen, nesilden, nesille bize kadar tevatüren gelen, Mushaflarda yazılı, Fatiha süresi ile başlayıp Nâs Süresi ile sona eren, 323015 harf, 77439 kelime, bazı kitaplar da 6236 ayet bazı kitaplarda ise 6666 ayet olduğu ve 114 süreden muciz bir kelâmdır. (Kur'ân') dır.

Kur'ân: Yüce Allah'ın son ilahi kitabıdır. Yüce Allahü Teâlâ'dan geldiği gibi aynen (ilk günkü gibi) muhafaza edilmiştir. Bütün Dünyadaki Kur'ân nüshalarının tamamı birbirinin aynıdır. Tamamı Yüce Allah sözüdür. Kelimelerin seçilişi, cümlelerin kuruluşu, ayetlerin tertibi lafızları ve manası ile bütünüyle Yüce Allah'a aittir. Bu konuda vahiy meleşği olan(Cebrail) ve Peygamberimiz (s.a.v.) sadece birer vasıtaadır. Kur'an İçine asla, ve asla insan sözü karışmamıştır.

Allah Teâlâ buyuruyor.

Kendilerine daha önceden kitap verdiklerimiz, buna (Kur'ân'a) da iman ediyorlar." (Kassas süresi Ayet: 52)

Kur'ân'a iman: Kur'ân'nın Yüce Allah sözü olduğuna, her tavsiye ve hükmünün, emir ve yasağının insanları en doğru yola ilettiğine, helâl ve haramların insanların yararına olduğuna, verdiği bütün bilgi ve haberlerin doğruluğuna, hükümlerinin uygulanabilirliğine ve şu özelliklere sahip bir kitap olduğuna iman etmek gerekir. (İnanmak gerekir.)

Mü'min olabilmek için Kur'ân-ın bütün ayetlerini şeksiz şüphesiz kabul etmek şarttır.

Kur'an-ın ayetlerini, emir ve yasaklarını helâl ve haramlarını hüküm ve tasfiyelerini inkar etmek, yalanlamak, küçümsemek, beğenmemek ve alaya almak zulüm ve küfürdür. Kur'ân-ı Kerimde

şöyle buyruluyor. **“Onu alaya alır. işte onlar için horlayıcı bir azap vardır.”** (Casiye ayet 9) başka ayet’te ise. **“ Her halde biz, o alay edenlerin hakkından gelmek için sana yeteriz.”** (Hicr Süresi ayet: 95)

Peygamber Efendimizin bir hadisinde. Şöyle buyuruyor:
“Kur’ân’ın haram kıldığı şeyi helal gören kimse Kur’ân’a iman etmemiştir.” (Tirmizi Sevaübü’l Kur’ân 20. 2919 H. Kütüb-i Sitte, ve C. Sağır C.4 Sayfa 1464,)

Kur’ân’ın bir kısmını kabul edip bir kısmını kabul etmemek iman ile bağdaşmaz.

Kur’ân’ın tümünü inkar anlamına gelir. Hicr süresinin 91.92.93.94. ayetlerini inceleyiniz.

Kur’an sadece Hz. Peygamber dönemine ait bir kitap değil, varlığını ve rehberliğini dünya durdukça sürdürecektir olan, çağları aşan ve kucaklayan bir kitaptır. Sadece ilk indiği Arap toplumunun değil bütün insanların kitabıdır.

Kur’ân zamanın geçmesiyle eskiyen değil daima tazeliğini ve güncelliğini koruyan, insanları geriye değil daima ileriye götüren, ilim teknik ve gelişmelerle çatışan değil örtüşen ve kucaklaşan bir kitaptır.

Kur’ân hakiki adaleti, gerçek hürriyeti, dengeli müsavata; hayrı, namusu, fazileti hatta hayvanata varıncaya kadar her varlığa şefkati emredip; zulmü,, şirki, haksızlığı, cehaleti, rüşveti, faizi, yalanı, yalan şahadeti, zinayı, humarı, içkiyi, açıkça men eden biricik kitap Kur’ân’dır.

Kur’ân, yetimi, fakiri, mazlumu himaye edip, padişahla köleyi kumandanla neferi davalı ile davacıyı aynı sandalyede oturtup muhakeme eden tek kitap yalnız Kur’ân’dır.

Kur’ân’a iman eden Hz. Muhammed (s.a.v.)’e, Hz. Muhammed (s.a.v.)’e iman eden de, Allah (c.c.) iman etmiş sayılır.

Kur’ân’a inanmayan, Hz. Muhammed (s.a.v.)’e Hz. Muhammed (ss.a.v.)’e inanmayan da, Allah (c.c.) inanmış sayılmaz. İşte gerçek Müslümanlığın buudları. (incelikleri, hassaslığı, gerçekleri)

Kur’ân sayesinde insan, Allah(c.c.) muhatap olma gibi mevkilerin en yükseğine yükselmiştir. Bu mevki de bulunduğu şuurunda olan bir insan, kendi dilindeki Kur’ân’da Rabbini dinler, Rabbiyle konuşur. Ve Rabbiyle konuştuğuna yemin etse yemininde hânis olmaz. (Kütüb-i Sitte 2/114)

Bu konu da Peygamber Efendimizin hadisi yukarıdaki yazıyı doğrular mahiyettedir.

Enes’ten rivayetle: Hadis No: 360

Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Biriniz Rabbiyle konuşmak istiyorsa Kur’ân okusun. “

Hatib’in Tarihi, Deylemi’nin Firdevsinden. C. Sağır 1/127)

Müslümanlar ancak Kur’ân-ı tastik ve O’na iman etmekle aralarında bir birliğe kavuşabilirler. Kur’ân-ı tastik etmeyenler müslüman olamayacakları gibi aralarında kalıcı bir birlik te’sis edebilmeleri için asla mümkün değildir.

Geleceğin Kur’ân devri olmasını, çok görmemek ve beklemek lazım, zira Kur’ân geçmişi bu günle, bugünü de yarınla bir arada görüp bilen bir Yüce Zât’ın kelamıdır. (elbette Yüce Allah nurunu tamamlayacaktır. İnşallah.)

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Sana Kur’ân’ı indiren, O’dur. Kur’ân’ın esasını teşkil eden bir kısım ayetler açık ve kesindir. diğer bir kısmı ise mecazi manalar taşır. (manalarını anlayamazsınız.) kalblerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak için, o mecazlı ayetleri tevil ederler. Halbuki onların gerçek anlamlarını ancak Allah bilir. İlme vakıf olmuş idrak sahibi kimseler” Biz O’na inanırız açık ve kapalı ayetlerin hepsi Allah’tan gelmiştir. “ derler. Bunları ancak tam akıl sahipleri düşünür.” (İsra Süresi Ayet: 7)

YA KUR’ÂN YA HÜSRAN ÜÇÜNCÜSÜ YOK

Bırak o “ çağdaşlar” ne derse desin,
Hayat bir sınavdır, bu hüküm kesin,
Secde et ki, varsın Yüce Allah’a sesin,
Sanma ki, önünde seçenekler çok, çok,
Ya Kur’ân, Ya Hüsrân asla üçüncüsü yok.

Yakuttan, Zümrütten, altından medet boşuna,
Zaman gelir, hepsi bir gün döner, çakıl taşına,
Sakın, sakın Geç kalma bakıp da o genç yaşına,
Aman, aman, Sanma ki önünde seçenekler çok,
Ya imân, Ya isyan, üçüncüsü asla ve asla yok,

Sen şerefli doğdun, şerefli yaşa,
O bencil nefsin vurun taştan, taş;
Yoksa çıkamazsın şeytanla başa,
Sanma ki önünde seçenekler çok,
Ya Cennet, Ya Cehennem üçüncüsü yok,

Dünyanın serveti de şehveti de sahte,

Bir kefen kadardır vefası ahde,
Boğma vicdanını içkide, kadehte,
Sanma ki önünde seçenekler çok,
Ya Ahlâk, Ya Helâk asla üçüncüsü yok.

Bu şiirin devamı ilerlide ki sayfalarda yeri geldiğinde yazılacaktır.

Hadis No : 6186

Kur'an ap açık nurdur. Hikmet dolu öğüttür, dos doğru yoldur.
(Beyhaki'nin Şibü'l İmanından. Ve C. Sağır 3/ 1307)

Aişe (r.a.) rivayet ediyor. Hadis No: 5767

“İki sarhoşluk sizi saracaktır. Dünya sevgisi sarhoşluğu ve cehalet sevgisi sarhoşluğu. Böyle bir zaman da artık iyiliği emretmez, kötülükten de sakındırmazsınız. O zaman da Kur'an ve Sünneti ayakta tutanlar Muhacir ve Ensarın sevapta ileri olan ilkleri gibidirler.” (Ebü Nuaym'ın Hilyesinden ve C. Sağır 3/1232)

İbn Mes'ud (r.a.) şöyle demiştir: “ İlmi istediğiniz zaman, Kur'an-ı ince- leyniz. Çünkü öncekilerin ve sonrakilerin ilmi Kur'an'dır. (İhya'i Ulüm'id-Din 261)

Yüce Allah buyuruyor.

“ Bu Kur'an bütün alemlere ancak bir öğüttür. Onun verdiği haberlerin doğruluğunu bir zaman (Öldükten veya Kur'an da söylenenler meydana geldikten) sonra öğreneceksiniz” (Sad süresi Ayet: 87.88)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki. Hadis no: 1000

“ Allah Kur'an'a göre amel eden kavimleri yükseltir. Onun gösterdiği yoldan gitmeyenleri de alçaltır.”Müslim,

Yüce Allah buyuruyor.

“ Ey kitap ehli (yahudi ve hristiyanlar)! Gördüğünüz halde niçin Allah'ın ayetlerini inkâr ile kafir oluyorsunuz.”Al-i İmran süresi Ayet 70

Hadis No : 133

İbni Abbas (r.a.) rivayetle. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ İyice bildiklerinizin dışında benden söz nakl etme konusunda Allah'tan korkun. Kim ki, bile, bile benim söylemediğim bir sözü söyledi, diye benim adıma yalan konuşursa cehennemdeki yerini hazırlasın. Kim ki. Kur'an hakkında kendi şahsi görüşüyle söz söylerse cehennemdeki yerini hazırlasın.” (Tirmizi C. Sağır 1/66)

Şakiki’i Belhi Allah ondan razı olsun şöyle demiş.

Ey insanlar! Ölü iseniz mezara giriniz. Deli iseniz, Timarhaneye gidiniz. Yok eğer akıllı insanlar iseniz Allah yolunda Hakk Kelam’ı Kur’ân okuyunuz! (Ve hükümlerini tatbik ediniz.)

Hasan Basri diyor ki :

“ Kur’ân’a sahip olmaktan daha üstün zenginlik ve Kur’ân’ı kaybetmekten daha aşağı fakirlik yoktur. ”

Kim kur’ân’la hüküm etmezse :

“Allah’ın indirdiği hükümlerle hüküm vermezse işte onlar kafirlerin ta kendileridir.”

“ Kim Allah’ın indirdiği hükümlerle hüküm etmezse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.”

“Rabbin Hakkı için, onlar aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni hakem yapıp sonra da verdiği hükümlerden içlerinde hiçbir darlık duymaksızın tam bir teslimiyet göstermedikçe iman etmiş olamazlar.” (Nisa süresi ayet: 65)

“Allah kimin gönlünüislama açmışsa o, Rabbi katında bir nur üzere olmaz mı? Kalpleri Allah’ı anma hususunda katlaşmış olanlara yazıklar olsun. Onlar apaçık sapıklıktadırlar. “ (Zümer süresi Ayet 22)

Yüce Allah Teâlâ başka bir ayette de şöyle buyuruyor.

“...Size verdiğimiz kitaba sıkı sarılın ve içindekini iyi belleyin ki kötülüklerden çekinenlerden olasınız.” (Bakara ayet 63)

Kur’ân Sevgisi :

Kur’ân sevgisini “ *Allah’ım Yalnız Sensin—Sen*” şiir kitabımdaki Kur’an Sevgisi adlı bir şiirimle devam edelim mi?

KUR’AN SEVGİSİ

Ey kardeşim Yüce Allah’ın, Şeriat’ın ahkâmı ve ilmi ile amel et, Onun emrinden dışarı çıkma, Allah ile arandaki ahdi unutma,

*Nefsine, havai arzularına, Şeytan'a hiçbir zaman sakın uyma,
Göklerde ve yerde bulunan bütün varlıklar hepsi Allah'ı tesbih ederler.*

*Yüce Allahu Teala'nın kitabına sonsuz hürmet edelim,
Kur'an'ın ahkâmı ile edeplenelim ve onunla ahkamlanalım,
Kur'an Allah ile aramızda yegâne bağıdır, yegâne vuslattır bilelim.
Göklerde ve yerde bulunan bütün varlıklar hepsi Allah'ı tesbih ederler.*

*Kur'an sonradan yaratılmış herhangi bir varlık değildir,
Bilakis Allah'ın ezeli ebedi kalamıdır, bunu herkes bilmelidir,
Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de "bu benim kalamımdır" buyurmaktadır,
Göklerde ve yerde bulunan bütün varlıklar hepsi Allah'ı tesbih ederler.*

*Kur'an'a olan sevginizi onun hükmü ile amel ederek gösteriniz,
Süslenip püslenip duvara asmak için değil, Kur'an rehber olduğunu
biliniz,
Allah'ın kalamını, kalplerinizle, diliniz ve beyninizle tasdik ediniz,
Göklerde ve yerde bulunan bütün varlıklar hepsi Allah'ı tesbih ederler.*

*Bir Hadis de. Allah, seninle konuşmasını istiyorsa Kur'an okuyunuz
Kur'an'ı Kerim'i anlayarak okumalı, namazı bilinçli kılmalıyız,
Allah kendinden önceki kitapları tasdik eden, Kur'an'ı indirmiştir,
Allah'ın kelimelerini değiştirecek hiç bir şey ve hiç bir kuvvet yoktur,
Göklerde ve yerde bulunan bütün varlıklar hepsi Allah'ı tesbih ederler.*

*

**“Ey insanlar, bakın size Rabbinizden kesin bir delil geldi; size açık bir
nur indirdik.”** (Nisa Suresi A.yet 174)

İbn-i Mesud diyor ki :

*“ İnsanın kendi durumunu merak etmesine gerek yoktur. eğer
Kur'an-ı seviyor ve oradaki hükümler hoşuna gidiyorsa, Allah'ı ve elçisini
seviyor demektir. Eğer kur'an hoşuna gitmiyorsa, Allah ve elçisini sevmiyor
demektir.”*

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

**“(Ey Peygamberim!) Sana bu kitabı her şeyi açıklayan bir kitap olarak
indirdik.”** (Nahl Süresi Ayet 89)

**“(Ey Muhammed!) bu Kur'an ayetlerini iyiden iyiye düşünsünler
aklı olanlar ibret alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.”** (Sâd,ayet:29)

Kur'ân'nın Özellikleri :

1- Kur'ân , Allah tarafından indirilmiş bir kitaptır. (münezzel)

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ O (Kur'ân), Rabb'in tarafından hak olarak indirilmiştir, ”(

En'âm,ayet: 114)

Başka bir ayet'te.

”(Kur'ân) Allah sözüdür. (Kelâmullah) ” (Tövbe süresi Ayet:6

2- Kur'an-ın aslı Levh-i Mahfuz yani oldu ve olacak her şeyin bilgisinin bulunduğu ilahi programda (kitapta) mevcuttur.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“O, Levh-i Mahfuz' dadır.” (Bürüc Süresi ayet: 22)

“O, korunmuş bir kitaptadır.” (Vâkıa süresi ayet 78)

“Şüphesiz O, katımızdaki ana kitapta (Levh-i Mahfuzda)mevcuttur. Çok yücedir hikmetlerle doludur.” (Zuhrûf süresi Ayet: 4)

3- Kur'an'ın koruyucusu Yüce Allah'tır.

Bu hususta Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ O, Zikr-i Kur'ân-ı biz indirdik, onun koruyucusu elbette biziz.”(

Hicr : Ayet:9)

4- İnsanlar için gerekli olan her türlü örnekler anlatılmıştır.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Andolsun, biz Kur'ân'da insanlara her çeşit misali türlü biçimlerde anlattık.” (İsra Süresi Ayet: 89)

5- Kur'an Ramazan ayında, mübarek bir gece olan Kadir gecesinde indirilmeye başlanmıştır.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Ramazan ayı ki Kur'ân o ayda indirilmiştir.” (Bakara ayet: 185)

“ Biz onu mübarek bir gecede indirdik.” (Duhan süresi ayet 3)

“ Biuz onu kadir gecesinde indirdik.” (Kadir ayet: 1)

6 Kur'ân tamamen Allah sözüdür. Cebrail, Peygamberimize (s.a.v.)'e, Peygamberimiz de insanlara ulaştırmada sadece bir vasıtaadır.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“(De ki) “ Allah benimle sizin aranızda şahittir. Ve bu Kur’ân bana vahiy olundu ki. sizi ve onun ulaştığı herkesi uyarayım.” (En’am Süresi ayet: 19)

7-Kur’ân İnsanlar tarafından benzeri getirilemeyen eşsiz bir kitaptır.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“(Ey Peygamberim!) De ki: Andolsun ki insanlar ve cinler bu Kur’ân’ın bir benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine destek olsalar. Yine onun benzerini getiremezler.” (İsrâ Süresi ayet: 88)

Ayrıca: Kur’ân’da insanların Kur’ân benzerini getirmek şöyle dursun benzeri on süre” (Hüd 13) **“ Benzeri bir süre. (Bakara 23) “ Hatta onun gibi bir söz”** (Tûr süresi ayet: 34) **getiremeyecekleri bildirilmektedir.”**

8-Kur’ân içinde asla batıl söz eğriliği yoktur.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“Ona önünden ne de ardından batıl gezmez.” (Fussilet 41)

“O Allah’a Hamdolsun ki kuluna kitabı indirdi ve onda hiçbir eğrilik koymadı. Kehf süresi ayet 1)

9- Kur’ân Bütün alemler için bir öğüttür.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Mü’minler için bir öğüttür.” (Araf süresi ayet:2)

“O Kur’ân âlemler için bir öğüttür. (zıkr).” (Tekvir Ayet: 27)

“Hayır Kur’ân bir öğüttür. Dileyen ondan öğüt alır. “ (Müddesir ayet: 54.55)

10- Kur’ân çok değerli, şerefli ve üstün (kerim), büyük (azim), değerli yüce (âli) ve çok hikmetli (hakim) bir kitaptır.

Yüce Alla Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Şüphesiz o kerim bir Kur’ân’ dır.” (Vâkia, ayet: 77)

“Şerefli Kur’ân ’a yemin olsun.” (Kâf ayet: 1)

“ Şerefli Kur’ân ’a yemin olsun.” (Sâd ayet:1)

“ Şüphesiz o aziz bir kitaptır. “ (Fussilet,ayet:4)

“Andolsun biz sana tekrarlanan yedi ayeti ve büyük Kur’ân-ı verdik.”

(Hicr ayet 87)

Peygamber Efendimizin (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“Eğer Kur’an bir deride bulunursa ateş o deriyi yakmaz”

(Teberanni ve ibn. Hibban ve ihya-i Ulümid-Din Sayfa C.2. S. 259) (Âkit)

11- Kur’ân insanlar için yol gösterici, rehber ve kılavuzdur.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“İnsanlar için yol göstericidir.” (Bakara ayet: 185)

“Şüphesiz o Kur’ân insanları en doğru yola iletir.” (İsrâ ayet: 9)

12- Kur’ân göğüslere bir şifadır.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“(Kur’ân) kalplere bir şifadır.” (Yunus ayet: 57)

“Bu Kur’ân ’dan, mü ’minler için şifa ve rahmet olacak şeyler indiriyoruz.” (İsrâ ayet: 82)

13- sorumluluğu ağır ve ciddi bir sözdür.

“ Biz sana (sorumluluğu) ağır bir söz vahyedeceğiz.” (Müzzemil Ayet:5)

14- Kur’ân’ nın amacı insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarmaktır.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Elif lâ râ. (Ey Peygamberim) Bu Kur’ân Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa mutlak güç sahibi ve övgüye lâyık Allah’ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır.” (İbrahim. Ayet: 1)

Karanlık: Küfür, zulüm, ve isyan her türlü çılgınlık ve asilik,
Aydınlık, ise : iman, ihsan, ibadet, itaat adalet ve takvadır.

15- Kur’an Ayetlerini ve hükümlerini kimse değiştiremez.

Yüce Allah buyuruyor.

“ O’nun sözlerini değiştirebilecek kimse yoktur.” (Kehf ayet: 27)

“Rabbinin sözü, doğrulukça da adaletçe de tam kemalindedir.

O’nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O işitendir, bilendir.” (En’am süresi ayet:115)

16- Kur’an Allah sözü olduğuna dair hiç şüphe yoktur.

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Bu kendisinde şüphe olmayan kitaptır.” (Bakara ayet: 2)

“Alemlerin Rabbinden indirilme olduğunda asla şüphe yoktur.”
(Yunus 37)

17- Kur’ân ’a şeytan sözü karışmamıştır.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“Kur’ân-ı Şeytanlar indirilmiş değildir. Zaten onların harcı da değildir. bunagüçleri de yetmez. Çünkü onlar vahiy dinlemekten uzaklaştırılmışlardır.” (Şuâ’ra ayet 210-212)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor.

Tek bir ayet de olsa, onu benden başkalarına tebliğ edin./ ulaştırın,”

18- Kur’ân insanlar için müjde, ve uyarıcıdır.(Büşra, Beşir ve nezir.)

“ Müslümanlar için müjdedir. “ (Nahl süresi ayet 89)

“ Mü’minler için müjdedir.” (Bakara süresi ayet: 97)

“ Muhsinler için müjdedir.” (Ahkâf süresi ayet: 12)

“Kur’ân müjdeleyici ve uyarıcıdır.” (Fusilet süresi ayet 4)

Kur’ân Şefa’at eder.

Cabir (r.a.) Hz. Peygamber (s.a.v.) ‘in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir.

“ Kur’ân-ı Kerim şefa’at eder. şefaati kabul edilir. Savunucudur. Savunması tastik edilir. Kim onu önünde tutarsa, kendisini cennete sevk eder. kim de onu arkasına iterse kendisini cehenneme sevk eder.”(İbn Hıbban Sahihinden nakl etmiştir. Tergib ve Terhib 3/ 267)

Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Hiçbir şefa’atçi yoktur ki, Allah Teâlâ nezdinde mertebesi Kur’ân’ ın mertebesinden daha efdal ve üstün olsun. Ne Peygamberin, ne melek ve nede başkasının (yani en büyük şefa’atçi Kur’ân’dır.) “ (Abdülmelik b. Habib ve Teberanni. İhya’i Ulûm-‘d-Din S. 259) (Vakıt)

İbni Ömer ‘den (r.a.)rivayetle: Hadis no : 5203

“ Kıyâmet günü oruç ve Kur’ân, kula şefa’at edecektir. Oruç şöyle diyecek. “Ey Rabbim! Ben onu gündüz leyin yemesinden ve nefsanî isteklerinden alıkoydum. Hakkın da şefa’atimi kabul eyle! “ Kur’ân da şöyle diyecek: “Ey Rabbim ben onu geceleyin uykusundan alıkoydum.

Hakkında şefaati kabul eyle! “ ikisinin de şefaati kabul edilir.

(Müsned. Ve C. Sağır 3/ 1144)

Ebu Ümame el—Bahili (r.a.) Resulullah (s.a.vb) şöyle buyurduğunu işittim demiştir.

“ Kur’ân’i Kerim’i okuyunuz. Çünkü o kıyamet gününde okuyucularına şefaati olarak gelecektir. (Müslim.Tergib ve Terhib 3/267)

Kur’ân’i Kerim’i öğrenip de onu özürsüz olarak unutursa :

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Her kim zikrimden yüz çevirirse, ona dar bir geçim vardır ve onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz.

(Artık o zaman Kur’ân’dan yüz çeviren) şöyle der. “ Rabbim, beni niçin kör olarak haşır ettin. Halbuki ben dünyada görüyordum.”

Allah şöyle buyurmuştur. “Öyledir, sana ayetlerimiz geldi de sen onları unuttun. Bu günde sen öylece unutuluyorsun.”

Ve işte haddi aşır Rabbinin ayetlerine inanmayanları Biz böyle cezalandırırız. ve elbette ahiret azabı daha çetin ve daha kalıcıdır.”(Tâhâ.süresi ayet.124.127)

Dehhak--- : Allah’ın rahmeti üzerine olsun şöyle demiş.
“Kur’ân’ı öğrenip de sonradan unutan kimse mutlaka bu yüzden bir günaha girer.”

Dedikten sonra şu ayeti okumuş.

“ Başınıza gelen her musibet mutlaka kendi ellerinizin bir kazancıdır. Allah bir çoğunu da af eder.” (Şûrâ süresi ayet: 30)

Hadis No: 433

Enes b, (r.a.) rivayet ediyor. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyurdular ki:

“ Ümmetime verilen ücretler bana arz edildi. Bunlar arasında bir kimsenin mescidden kaldırıp attığı bir çöp için verilmiş olanı da vardı. Keza, ümmetimin işlediği günahlar da bana arzedildi . bunlar arasında bir kimsenin lütf-i ilâhi olarak öğrenip de sonradan unuttuğu bir süre veya ayet sebebiyle kazandığından daha büyüğünü görmedim.”

(Ebu Davud, Salat, 16461, H. Tirmizi Sevaübü’l Kur’ân 19, 2917 H. Kütüb-i Sitte 2/ 140)

Velid b. Abdullah’ın Allah ondan razı olsun rivayet ettiğine göre :
Peygamberimiz (s.a.v. Efendimiz. Şöyle buyuruyor:

“Günahların tümü bana gösterildi. Onların arasında Kur’ân’ı öğrenip de sonra bırakmak kadar ağırını görmedim.” (Ebü LeysSemerkandi Tenbihül Gafilin 559.560)

Talk b. Habib’in Allah ondan razı olsun rivayet ettiğine göre Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

“Kim Kur’ân’ı öğrenir de sonra özürsüz olarak onu unutursa, unutmuş olduğu her ayet başına bir derece aşağı indirilir. Ayrıca, kıyamet günü eli kesik Kur’ân yakasına dâvâcı olarak, yapışmış olarak Allah’ın huzuruna gelir.” (Ebü LeysSemerkandi Tenbihül Gafilin 559.560)

Başka bir rivayette ise, İbnu Ubâde (r.a.) anlatıyor. Resulullah (s.a.v.) buyurdular ki.

“Kur’ân’ı Kerim okuyan bir kimse sonradan terk eder ve okumayı unutursa kıyamet günü cüzamlı olarak Allah’a kavuşur.” (Ebu Davud , Vitr 21. 1474.H. Küttüb-i Sitte 2/140)

İbni Mes’ud’dan Rivayetle: Hadis No: 3189

Biriniz “ Ben filan, filan ayeti unuttum” demesi ne kötüdür. Aksine onlar kendisine unutturulmuştur.” Buhari, Müslim. C. Sağır 2/805)

Kur’an ışıığında şiir kitabımdan, Kur’an ile ilgili bir şiir okuyalım mı?

KUR'AN –I KERİM'İ TANIYALIM.

**Kur’an’ı Kerim Peygamberimiz Hz. Muhammed’e,
Selallahu aleyhi ve selemme efendimize ,
Vahy yolu ile indirilmiş yüce bir kitaptır
Bu O kitaptır ki kendisinde hiçbir şüphe yoktur,
Tilavetiyle ibadet edilen ilim dolu bir kitaptır**

**Kur’an-ı Kerim, Allah’ın mu’ciz kelamıdır.
Yüce Allah’ın kadim ve ezeli kelamıdır,
Muhakkak-ki çok şerefli ilim dolu bir Kur’andır.
Bu O kitaptır ki kendisinde hiçbir şüphe yoktur,
Tilavetiyle ibadet edilen ilim dolu bir kitaptır.**

**Kur’an-ı Kerim indirilişi çok güçlü
Hikmet sahibi yüce ALLAH tarafından
İyi bil ki Halis din ancak ALLAH’ındır.
Bu O kitaptır ki kendisinde hiçbir şüphe yoktur,
Tilavetiyle ibadet edilen ilim dolu bir kitaptır.**

*Hadis, en hayırlınız Kur'an-ı öğrenen ve onu başkasına öğretendir
İçinde Kur'an-ı Kerim bulunmayan kişi harap olmuş bir ev gibidir.
Kur'an takva sahipleri insanlar için doğru yolun ta kendisidir.
Bu O kitaptır ki kendisinde haşa, haşa hiçbir şüphe yoktur,
Tilavetiyle ibadet edilen ilim dolu bir kitaptır*

*Kur'an-ı Kerim en büyük öğüt, en büyük rehberdir.
Müslümanların en kutsal varlığı Kur'an-ı Kerim'dir.
İki cihan saadetine ulaştırılan en büyük rehberdir.
Bu O kitaptır ki kendisinde hiçbir şüphe yoktur,
Tilavetiyle ibadet edilen ilim dolu bir kitaptır.*

*Kur'an ALLAH'a götürülebilecek en büyük hazinedir.
Azaptan günahattan koruyacak en güvenli teminattır.
İnanarak okuyan için dua ve istiğfar kaynağıdır
Bu O kitaptır ki kendisinde hiçbir şüphe yoktur,
Tilavetiyle ibadet edilen ilim dolu bir kitaptır.*

*Kutsal Kur'an'ımız el Kur'an adı dışında,
Bir kaç ismi sıfatı vardır. El-Kitap el-Furkan
Ez-Zikir, en-Nur, Kelamullah, el-Hakim, el-Kerim'dir.
Bu O kitaptır ki kendisinde hiçbir şüphe yoktur,
Tilavetiyle ibadet edilen ilim dolu bir kitaptır.*

Üstteki şiir'i yazarken kaynak olarak Faydalandığım ayetler.

Bakara suresi ayet	2
Zumer suresi ayet	1 ve 2
Vakıa suresi ayet	77
Mümin suresi ayet	2
Kadir suresi ayet	1
Tekvir suresi ayet	19

Kur'an' a Kerim'e karşı görevlerimiz :

Kur'ân'ı kerime karşı görevlerimizi şu şekilde özetleyebilir.

1- Kur'ân'ı Kerim'in Yüce Allah Teâlâ'nın kalamı olduğunu tastik etmek.

"(Kur'ân) Allah sözüdür. (Kelâmullah)" (Tövbe süresi Ayet:6

Kur’ân’ı Kerim Allah Teâlâ’nın Kelamı olduğu için sözlerin en yücesi ve en güzeldir.

2- Kur’ân’ı Kerim insan sözü değil, Allah Teâlâ’nın gönderdiği son kitaptır. Hem lafzı hem de manası mucize olduğunu bilmek.

“ Bu kendisinde şüphe olmayan kitaptır.” (Bakara ayet: 2)

“Alemlerin Rabbinden indirilme olduğunda asla şüphe yoktur.”

(Yunus 37)

3- Kur’ân’ı Kerim’i öğrenmek,

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor,

“En hayırlınız, Kur’ân-ı öğrenen ve onu başkalarına öğretendir.”

Peygamber Efendimizin bu övgüsüne erişmek için ilk müslümanlar inen Kur’ân ayetlerini ezberliyor ve başkalarına da öğretiyorlardı.

Kur’ân-ı öğrenmek demek, okumasını öğrenmek ve manasını anlamaya çalışmak demektir. Kur’ân-ı Kerim’i hatasız okuyabilmek için dikkat etmeli tecvidini de öğrenmek lazımdır.

Namazın farzlarından biri de kırâtır, yani Kur’ân okumaktır. Kur’ân okumadan kılınan namaz sahih değildir. Bu nedenle namaz sahih olacak kadar Kur’ân öğrenmek (ezberlemek) farzdır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Kur’ân’ın ehli Allah’ın ehli ve havas kullarıdır.” (İyi Salih kullarıdır.)

Başka bir hadiste; **“Demir paslandığı gibi kalpler paslanır.** Demesi üzerine Hz. Peygambere şöyle soruldu: **“ Ey Allah’ın Resülü ! o halde kalplerin cilası nedir? Hz. Peygamber “Kur’ân okumak ve ölümü hatırlamak.”** Diye cevap verdi. (Nesâi ibn. Macce ve Hakim (Enesned hasen bir senedle 2/260 Beyhaki (zayıf bir senedle İbnî. Ömerden İhya’i Ulüm’id-Din 2/260)(Vâkit)

4- Kur’ân’ı Kerim’in söylediklerini yapmak.

Kur’ân-ı Kerim’i okuyup öğrenmekten maksat, ayetler üzerinde düşünmek tefekkür etmek ve buyruklarını aynen uygulamak, İslam dinini tanıtmaktır/ tanımaktır.

Kur’ân bunun için nazil olmuştur.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır.

“ (Ey Muhammed!) Bu Kur’an ayetlerini iyiden iyiye düşünsünler aklı olanlar ibret alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.” (

Sâd,ayet:29

Bunun için her müslüman, Kur’ân okumasını öğrenmeli ve onun öğütlerine kulak vermelidir. Kur’ân emirlerine uyup yasaklarından kaçınmadan, onun öğrettiği yüksek ahlak ile ahlaklanmaya çalışmadan yalnızca onu okumakla ona karşı olan görev yerine getirilmiş olamaz.

Örneğin: **Kur’ân-ı Kerim’de “Yalan sözden kaçının”** buyruluyor.

Bu ayetleri okuyup da yalan konuşmaktan ve yalan yere şahitlik yapmaktan sakınmayan kimse istenileni yapmış ve Kur’ân’a karşı görevini yerine getirmiş olamaz.

Kısacası Kur’ân emirlerine uymak ve uygulamak lazımdır.

Zeyd bin sâbit (r.a.) rivayet ediyor.Hadis no: 2631

“Şüphesiz ben sizin için yerime iki şey bırakıyorum.

Allah’ın kitabı ki, gök ve yer arasında uzatılmış bir iptir.

Ve ailem olan Ehl-i Beytim. Bu ikisi Kevser havuzunun başına varıncaya kadar birbirlerinden ayrılmazlar.” (Tirmizi Menâkip 31. Müstned. 3: 14,5: 182) C.Sağır 2/ 680)

Kur’ân-ı Kerim okumak isteyenin önce okuyacağı Duâ

“Bimi’llahi’r-Rahmâni’r-Rahim “

(Yâ Rabbi! Hak olarak indirdiğin ve hak ile inen Kur’ân-ı Kerim’e olan okuma isteğimi arttır. Onun tilavetini gözlerime nur; içime, gönlüme şifa kıl, Allah’ım ! Kur’ân-ı Kerim ile dilime tatlılık, yüzüme güzellik, vücuduma kuvvet ver. onu gece ve gündüz okumam için bana güç ve imkan bağışla. Beni Peygamber Efendimiz Salla’llahu âleyhi ve selem ve O’nun hayırlı seçkin yakınları ile birlikte mahşerde buluştur.)

Resulullah Salla’llâhu âleyhi ve selem Efendimiz şöyle buyurmuştur.

“ Her kim Mushaf’ı alıp Kur’ân-ı Kerim okumak istediği zaman, yukarıdaki duayı okuyacak olursa, Allahü Teâlâ o’na harf başına elli bin sevâp verir.” (Duaların Esrarı Sayfa 449-450)

Kur’ân Okumak :

Yüce Allah buyuruyor.

(Ey) **“ Allah’ın kitabını okuyanlar.”** (Fatır süresi ayet 29)

“ Hep birlikte Allah’ın ipine sınıksız sarılın.” (Al-i İmran Süresi ayet: 103)

Ukbe b. Amir'in (r.a.) rivayetine göre Peygamber Efendimiz salât ve Selam üzerine olsun. Şöyle buyuruyor:

“Kur’ân’ı sessizce okuyan gizlice sadaka veren kimse gibi, buna karşı Kur’ân’ı yüksek sesle okuyan, açıktan sadaka veren kimse gibidir.”

(Tirmizi, Seväbü'l Kur'ân 20,2920 Ebu Davud Salat 315, 1333 Nesâi Zekat 68, Tenbihü'l Gafilin 558,559, Kütüb-i Sitte 2/ 132,133)

Başka bir Hadiste Ebu Müsâ Eş'arı'nın (r.a.) rivayetine göre. Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“ Kur’ân okuyan Mü'min'in misali portakal gibidir. Kokusu güzel tadı hoştur. Kur’ân okumayan Mü'minin misali, hurma gibidir. Tadı hoştur fakat kokusu yoktur. kur’ân okuyan fâcir misali reyhan oto gibidir. Kokusu güzeldir tadı acıdır. Kurân okumayan fâcirin misali ebu cehil karpuzu gibidir., tadı acıdır kokusu da yoktur. (Buhari, Et'ime, 30, Fedailü'l – Kur'ân,

17,36Tevhid 57; Müslim, Müsafirin243, Ebu Davud,Edeb 19,4329, Tirmizi edeb 79 Nesâi -, İman 32; İbnu macce Mukadime 16,214 H Kütüb-i Sitte C.2. Sayfa 139)

Hız. Aişe validemiz (r.a.) Kur'ân-ı çarçabuk kelimeleri birbirine birleştirmek suretiyle okuyan birisini dinlediği zaman.

“ Bu adamcağz, ne Kur'ân okuyor, ne de susuyor. Buyurmuştur.

İbn Abbas (r.a.) der ki: Resulüllah (s.a.v.)

“ Hafızasında Kur'andan hiçbir ezber (bölüm)bulunmayan / olmayan kimse harap olmuş ev gibidir.” Buyurdu. (Tirmizi Seväbü'l -Kur'ân,

18,2914H. Tirmizi Hadisin sahih olduğunu söylemiştir. Kütüb-i Sitte 2/139) ve (Tergib ve Terhib 3/ 284 Tirmizi ve Hakim)

Başka bir hadiste:

“ Ümetimin en üstün ibadeti Kur'ân okumaktır.”

(Ebu Nuaym (Nu'man b. Beşir'den zayıf bir senedle İhya-i Ulüm'id-Din c.2.S.259)

Sehl babası Muaz (r.a.) Hz. Peygamber (s.a.v.)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir.

“ Kim Kur'ân-ı Kerim'i okur ve onunla amel ederse, ana ve babasına kıyamet gününde taç giydirilir ki, bunun parlaklığı, dünya evlerindeki güneşin parlaklığından daha güzeldir. Ya, Kur'ân ile amel edene ne verileceğini zannediyorsunuz.” (Ebu Davud ile Hakim Zeban'dan o da Sehl'den rivayet etmiştir. “Hakim isnadı sahih demıştır. Tergib ve Terhib 3/ 268)

Allah Resulü Ashabıyla otururken şöyle buyurdu:

“ İ ininizden ilerlide şöyle insanlar gelecek ki, sizden çok Kur’ân okuyacaklar.”

Ashab, **“ Biz gece gündüz Kur’ân’ la meşgul oluyoruz.”** diyerek  z lm  ler.

Allah Rasulü. **“ Hayır  z lmeyin. Doğru sizden çok kur’ân okuyacaklar ama, (Elleriyle bo azı ile kalbi işaret ederek) buradan buraya geçmeyecek.** buyurdular. (Sahihi Buhâri 6/ 115)

Abdullah b. Mes’ud --- Allah ondan razı olsun diyor ki.

Kur’ân okuyan kimse herkes uyurken gece ibadetleri ile gündüzleri herkes yiyip içerken oruç tutmakla, herkes ne e sa arken, h z nl  olmakla, herkes gülerken a lamakla, herkes b b rlenirken hu u halinde olmakla tanınmalıdır.

Kur’ân okuyan kimse gözleri ya lı özgün, ho   r l , vakarlı ve yumuşak huylu olmalı; asla kaba, gafil, ba ırıp  a ıran ve hiddetli bir kimse olmamalıdır.

Muaz b. Cebel’in Allah ondan razı olsun rivayet ettiğine göre Peygamber Efendimiz (s.a.v.)   yle buyuruyor.

   şey dünyada öksüzdür.

1) Zalimin ezberindeki Kur’ n,

2) Kötüler arasına d  m   iyi insan,

3)Kur’ân okunmayan evdeki Mushaf. (Tenbihü’l Gafilin sayfa 556)

Enes bin. Malik’den (r.a.) rivayetle Hadis no: 9291

“Evlerinizi Namaz kılmak ve Kur’ân okumakla nurlandırınız.”

(Beyhaki’nin  uabu’l  man’ından.ve C. Sağır 4cilt sayfa 1621)

Eb  Hüreyre (r.a. rivayetle: Hadis No: 7776

“ Bir topluluk Allah’ın evlerinden birinde toplanır, Allah’ın kitabını okur, aralarında müzakere ederlerse, mutlaka üzerlerinde manevi huzur iner, kendilerini rahmet kaplar, melekler ku atır, Allah’da katındaki melekler arasında onları anar.” (Müslim, zikr 37,38,  mare:147: EbuDavud Vitir:14: Tirmizi Kur’ân 10:  bni mace, Mukadime:17 . Müsned 2.252.407 ve C. Sağır cilt4.Sayfa 1465)

Ebu Said (r.a.) ‘den Resulullah (s.a.v.) kutsi hadisinde Allah’ın şöyle buyurduğunu söyledi.

“ Yüce Allah C.C. diyor ki: Kim Kur’ân-ı Kerim’i okuma me guliyeti, sebebiyle benden istemekten geri kalırsa ben ona isteyenlere verdi imden fazlasını veririm. ” (Tirmizi, sevab ’l Kur’ n 25, 2927 H. Kütüb-i Sitte 2/134

Hadis No: 421 İbni Abbas (r.a.) anlatıyor. “ bir adam “ Ey Allah’ın Resulü, Allah’a hangi amel daha sevimlidir? “ diye sordu.

Resulullah (s.a.v.) “ ***Yolculuğu bitirip tekrar yola başlayan***” cevabını verdi.

Yolculuğu bitirip tekrar başlamak nedir? diye ikinci defa sorunca:

“***Kur’ân-ı başından sonuna okur. Bitirdikçe yeniden başlar.***” cevabını verdi.

(Tirmizi Kıraat 4.2949 H. Kütüb-i Sitte)

H. Peygamber başka bir hadiste şöyle buyurmuştur.

“ ***İnsanlardan Kur’ân-ı en güzel sesle okuyan o kimsedir ki, o’nun Kur’ân okuduğunu dinlediğin zaman o’nu Allah’tan korkar bir kimse görürsün.***” (İbni mace zayıf bir senetle İhya-i Ulüm’id-Din 3/295)

Ebu Zer (r.a.) der ki:

--“ Ya Resulüllah bana öğüt ver dedim.

--“ ***Allah’a karşı gelmekten sakın çünkü O, her şeyin başıdır.***” buyurdu.

-- Ben,

--“***Ya Resulüllah bana daha ne tavsiye edersin***” dedim.

--“ ***Kur’ân-ı Kerim’i okumaya devam et. Çünkü o senin için dünya da nurdur. Yolunu aydınlatır. Kıyamette de sana faydası dokunur.***”buyurdu. (İbn. Hibban sahihinde uzunca bir hadis içerisin de rivayet etmiştir. Tergib veTerhib 3/266)

Kur’ân’a iman eden Hz. Muhammed (s.a.v.)’e, Hz. Muhammed (s.a.v.)’e iman eden de, Allah (c.c.) iman etmiş sayılır.

Kur’ân’a inanmayan, Hz. Muhammed (s.a.v.)’e Hz. Muhammed (ss.a.v.)’e inanmayan da, Allah (c.c.) inanmış sayılmaz. İşte gerçek Müslümanlığın buudları. (incelikleri, hassaslığı, gerçekleri

Kur’ân sayesinde insan, Allah(c.c.) muhatap olma gibi mevkilerin en yükseğine yükselmiştir. Bu mevki de bulunduğu şuurunda olan bir insan, kendi dilindeki Kur’ân’da Rabbini dinler, Rabbiyle konuşur. Ve Rabbiyle konuştuğuna yemin etse yemininde hânis olmaz. (Kütüb-i Sitte 2/114)

Bu konu da Peygamber Efendimizin hadisi yukarıdaki yazıyı doğrular mahiyettedir.

Enes’ten rivayetle: Hadis No: 360

Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ ***Biriniz Rabbiyle konuşmak istiyorsa Kur’ân okusun.***”

Hatib’in Tarihi, Deylemi’nin Firdevsinden. C. Sağır 1/127)

İbni Mes'ud diyor ki:

“Kur’ân’ı Kerim, hükümlerine uyulmak için inmiş iken, onlar yalnız okumayı amel olarak kabul etmişlerdir. Bazı kimseler fatihadan başlayarak hiç yanılmamak şartı ile Kur’ân’ı sonuna kadar okudukları halde (ne yazık ki,) hükmüne uymazlar.”

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor.

“ Bu kalpler demir gibi pas tutar. ” Ne ile pas çıkarılır, Ya Resulüllah?” dediler. Buyurdu ki. **Kur’ân’ı Kerim okumakla ve ölümü hatırlamakla”** (Kimya’yı Saadet 173, İmamı Gazali)

Bir dünya veya bir mâneviyat büyüğü ile görüşmek, sohbetinde bulunabilmek için nice masraf ve sıkıntılara katlanıp ziyaretlerine gittiğimiz az olmamıştır. Onlarla bir arada bulunmak, tatlı sohbetlerine katılmak bize unutulmaz dakikalar yaşatmıştır. O zevkli anları ömrümüz boyunca unutamamış hayatımız boyunca hatırlayıp durmuşuzdur.

Bir Peygamber Efendimiz Resulü Erkemin, Hz. Ebü Bekrin, Hz. Ömer’in Hz. Ali’nin sohbetlerinde bulunabilseydik, aşk ve şevkle koşmaz, yollarına bütün varlığımızı feda etmez miydik?

Peki Allah Teâlâ ile sohbet etme, onunla konuşabilme mukaddes kelimini dinleyebilme, imkanımız olsaydı, canla başla her şeyi bırakıp ona koşmaz mıydık? Bu uğurda her şeyimizi feda etmez miydik?

Yukarıdaki Hadis-i Şerif her mü’minin can ü gönülden arzuladığı, fakat yollarını bir türlü bulamadığı bu imkanın çok önemli bir yolunu göstermektedir. Hadiste belirtildiğine göre, Yüce Rabbimizin kudsi kelâm-ı Kur’ân-ı Kerim’i okumak Cenab-ı Hakla bir nevi konuşmak, sohbet etmek manasına gelmektedir.

Allah’ı bilen her şeyini borçlu olduğu Yüce Rabbinin kelimini zevkle ve şevkle okumak için elinden gelen gayreti sarf etmekten çekinmeyecek, O’nun kelimini ezberleme, huşû ve tefekkürle okuma, meâlî ve tefsirlerini inceleyerek anlamaya çalışmayı vazgeçilmez bir vazife olarak görmemiz de gerekir.

O halde Kur’ân okurken, sanki Allah’la sohbet ediyormuşuz gibi bir edep takınmak Yüce Rabbimizin ne buyurduğunu canla başla anlamaya gayret etmek ve uygulamaya çalışmak gerekir. Rabbimizin bize neler emrettiğini, bir kul olarak bilmemiz gerekir.

Bize bir Devletin üst makamlarından bir mektup veya bir yazı gelirse biz onu santim, santim okur inceleriz, bu yazı ne demek istemiş, anlamıyorsak bir avukata veya bir bilene götürüp inceletir ve anlamaya çalışırız. O yazıda neler istenmiş ise, veya ne cezalar verilmiş ise aynen gereğini yapıp taleplerini yerine getiririz.

Ama maalesef ne yazık ki bazılarımız aynı duyarlılığı Kur'ân-ı Kerim'e göstermiyoruz, olacak şey değil inanmıyorum, nasıl olurda Yüce Allah'ın bize göndermiş olduğu Kur'ân-ı ömrümüz boyunca, bazılarımız bir kez dahi mealini dahi okumuyoruz.

Benim bir tanıdığım var yıllardır kur'ân okuyor yılda beş on hatım okuyor, ama dediğine göre hala bir defa dahi mealini okumuş değilim diyor.

Başka bir tanıdığım, ah, ah keşke ben de Kur'ân-ı Kerim okusaydım ah, ah, hasret kaldım dedi. ona dedim ki sen Türkçe okuma yazman var değil mi, evet ben orta okul mezunuyum, peki sen şimdiye kadar hiç Kur'ân-ı Kerim'in mealini okudun mu? Tefsirini okudun mu?

Kur'ân-ı Kerim okuyup emrini tatbik etmek için onunla amal etmek için gelmiştir.

Kur'ân okumanın en üstün olduğu yer, mescit de kılınan namazın içinde okumaktır. Bu amellerin en değerlisidir.

Bununla beraber abdestsiz olarak Kur'ân 'a el değdirmeden ezberlediği süreleri okuyabilir. yatağa yaslanmış iken de Kur'ân okuyabilir. Yolda giderken de okuyabilir.

Bu hususta Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Onlar ki ayakta, otururken ve yan üstü uzanırken, Allah'ı anarlar. Yer ve göklerin yaratılışını düşünürler.” (Al-i İmran Süresi Ayet: 191)

Ebu Hüreyre diyor ki:

Kur'ân 'ın okunduğu evde bolluk ve bereket çoğalır. Şeytanlar oradan uzaklaşır. Melekler oraya doluşur. Kur'ân okunmayan evde ise darlık, sıkıntı ve huzursuzluk baş gösterir. Melekler ondan uzaklaşır. Ve şeytanlar o evi istila ederler.

“ Bir kul Kur'ân-ı hatmederse altmış bin melek onun için dua eder.”

(Deylemi , C. Sağır. 1/179)

Ali den (r.a.) rivayetle. Hadis No: 311

“ Çocuklarınızı şu üç haslet üzere terbiye ediniz. Peygamberimizin sevgisi, onun ehl-i Beytinin sevgisi, ve Kur'â okumak. Çünkü Kur'ân okuyanlar Allah'ın arşın gölgesinde başka hiçbir gölgenin bulunmadığı kıyamet gününde, Peygamberler ve safiyalarla beraber Arşın gölgesinde bulunacaklardır.” (Deylemi'nin Müsne'dül firdevsinden C. Sağır 1/114)

Aişe ‘den (r.a.) rivayetle Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuşlardır.
“İçinde Kur’â okunan bir ev, yer ehline yıldızların parlak görüldüğü gibi gök ahalisine öylesine parlak görünür.” (Beyhaki’nin Sübû’l İmanından C. Sağır 809)

Ebü Hüreyre (r.a.) rivayet ediyor. Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“Evlerinizi kabir haline getirmeyiniz. (uygun zamanlarınızda Kur’ân okuyunuz.) şüphesiz ki şeytan, bakara süresinin okunduğu evden kaçır.”(Müslim)

Ukbetu’bnu Âmir (r.a.) anlatıyor.

Biz suffaa’da iken Resulullah (s.a.v.) (dışarı çıkarak :

“Hanginiz her gün hiç günah işlemeyen ve akrabalık bağlarını da bozmadan Buthân’a veya Akike gidip orada (zahmete ve masrafa girmeden) iki adet iri hörgüçlü dişi deve tutup getirmeyi ister.” diye sordu.

Biz “Ey Allah’ın Resülü bunu hepimiz isteriz. “ dedik,

Hz. Peygamber (s.a.v) **“ O halde birinizin mescide gidip orada Allah’ın kitabından iki âyeti öğrenmesi veya okuması, kendisi için iki deveden daha hayırlıdır. Üç ayet onun için üç deveden, dört ayet onun için dört deveden ve okunacak ayetler kendi sayılarınca deveden daha hayır’lıdır.”** Buyurdular. (Müslim, Selatü’l, Müsafirin 251, : Ebu Davud, Salat349, 1456 H. Kütüb-i Sitte 2/126)

Hadis No: 416

İbnu Mes’ud (r.a.) anlatıyor. Hz. Peygamber (s.a.v.) dinledim şöyle buyurdu.

“ Kur’ân’i Kerim’den tek harf okuyana bile bir sevap vardır. her hasene on misliyle (kayda) geçer Elif- Lâm –Mim bir harftir demiyorum. Aksine elif, bir harf, lam bir harf ve mim de bir harftir.” (Tirmizi Sevabü’l Kur’ân 16. 2912 H Kütüb-i Sitte 2/128)

Kur’ân-ı Kerim’i çıkar karşılığı okuyan:

Büreyda rivayet ediyor. Hadis no: 8922

“ İnsanlardan çıkar sağlamak için Kur’ân-ı Kerim’i okuyan kimse, kıyamet günü yüzünde etsiz ve kemikten ibaret bir yüzle gelir.” (Beyhaki’nin Şuabu’l İman’ından. Cemîü’s-Sağır C.4.Sayfa 1590)

Hadis no: 2884Muaz bin Cebel (r.a.) Resülü Ekrem Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor.

“ insanların en şerlisi kim olduğunu söyleyeyim mi? tek başına yiyen iyiliğini esirgeyen, yolculukta arkadaşlarını terk eden hizmetçisini döven kimsedir.

Bundan daha şerlisini söyleyeyim mi? insanlara kin besleyen, insanlarında kendisine kin beslediği kimsedir.

Daha da şerlisini söyleyeyim mi? şerrinden korkulan, hayrı umulmayandır.

Daha da şerlisini bildireyim mi? başkasına dünyalık bir menfaat sağlamak için ahiretini satandır.

Bundan daha şerlisi ise dini alet ederek dünyalık kazanç peşinde koşandır.”

(İbni Asakir’den C. Sağır 2/736

Abdurrahman bin Şibli’den rivayetle. Hadis No: 1338

Kur’ân-ı okuyunuz ve onunla emel ediniz. onu okumaktan uzaktan uzak kalmayınız. Ona yakışmayan yorum ve tevillere haddi aşmayınız. Onu vasıta yaparak menfaat temin etmeyiniz. Onunla dünyalığınızı çoğaltmaya çalışmayınız.” (Müsned. 3.428 444 ve C. Sağır 1/ 365)

Başka bir Hadis ise şöyle rivayet edilmiştir.

İmran b. Hüseyin’den rivayet edilmiş ki:

Kendisi Kur’ân okuyup sonra insanlardan yardım isteyen birisine rastlamış onun bu halini bir musibet sayarak:

“ Biz dünyada Allah için ve âhirette de O’na dönücüleriz.” Bakara 156 okuyup sonra: **“ Resulüllah (sa.v.) Kur’ân okuyan, okuyuşunun mükafatını Allah’tan istesin. Şüphesiz ki, ileride bir takım kimseler türeyecek, bunlar Kur’ân okuyup onunla insanlardan yardım isteyeceklerdir.”** buyurduğunu işittim, demiştir. (Tirmizi , Tergib ve Terhib 3/276)

Yüce Allah Teâlâ dünya âlimleri (kötü âlimler) hakkında şöyle buyuruyor:

“ Vaktiyle Allah, kendilerine kitap verilenlerden (âlimlerden) şöyle teminat almıştı: Cemâlim hakkı için, Kitab-ı muhakkak insanlara açıklayıp anlatacak sınız, onu gizlemeyeceksiniz! Onlar ise, o söz ve teminatı sırtlarından attılar ve karşılığında biraz para aldılar. Bu ne kötü alışveriş! ” (A’li İmran süresi ayet 187)

konuyla ilgili Abdülkadir Geylâni’nin Sohbetler kitabınının 314. sayfasında aynen şöyle demektedir.

Ey dünyâya nifâk ve ikiyüzlülükle talip olan kişi! Avucunu aç, bak. Orada hiçbir şey göremeyeceksin. Yazık sana ki, alın teri ile çalışıp kazanacağın yerde oturmuş dinini vâsıta edinerek halkın malını yiyorsun.

Sanat ve alınteri ile kazanmak, bütün Peygamberlerin işidir. Bütün peygamberler, çalışarak, alınteri ile kazanmışlar ve yemişlerdir. Hiçbir peygamber yoktur ki, behemehal bir sanatı, bir mesleği bulunmasın.

Ey, dünyanın şarapları, nefsâni arzuları ve hevesleri ile serhoş olanlar! Pek yakında mezarlarınızda uyanacak, ayıkacaksınız!...

*

Yeni Amentü Şerhi (büyük ilmihal yazarı olan Merhum Binbaşı Numan Kurtulmuş, kitabının 85. sayfasında şöyle demektedir.

Kur'ân için pazarlıkla para verip almamak, vaciptir. (Muhtaç olan, pazarlıkla değil, hediye suretiyle verilirse alabilir.)

(Yoksa) Âhiret ameline karşılık dünya menfaati istemek caiz değildir.

Konuyu bir ayetle bitirelim.

“Kur’ân ve sair teaat için sizden ücret istemem. Benim ecrim ancak âlemlerin Rabbi üzerinedir de! “

Yalnız bir dörtlük şiir kitabımdan bir şiir okuyalım mı?

Devlet büyüklerine, politikacılara dünyalık karşılığında dinini satma, Zenginlere, fakirlere, helal, haram yiyeceklere, paraya karşı dinini satma, Her ne şart olursa olsun, ahiretini dünya karşılığında kimseye satma, İlmini kirletme, aziz değerli olan şeyi zelil değersiz olan şeye satma.

Kim kur’ân-ı Okur öğrenir ve onunla amel ederse:

Büreyde (r.a.) Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir.

--***“Kim Kur’ân okur, öğrenir ve onunla amel ederse kıyamet günü ana ve babasına, güneşin ışıktı gibi parlak nurdan, bir taç ve dünyada eşi olmayan iki hulle giydirilir.***

--Bunun üzerine onlar:

--***Ne sebeple bize giydirildi deyince:***

--***Çocuğunuzun Kur’ân okuması sebebiyle “*** diye cevap verilir.

(Hakim rivayet etmiş, Müslim şartına göre saha demıştır. Tergib ve Terhib 3/377)

Hadis No: 442 Ebu Hüreyre (r.a.) anlatıyor. Efendimiz (s.a.v.) şöyle nezbih te bulundu.

“ Kur’ân öğrenin ve onu okuyun. Kur’ân-ı Kerim’in öğrenip okuyan ve onunla amel eden kimse için durumunu, içi ağzına kadar misk dolu bir kutuyu benzetebiliriz. Bu her tarafa koku neşreder. Kur’ân öğrendiği halde, ezberinde olmasına rağmen okumayıp yatan kimse de

ağız sıkıca bağlanmış, hiç koku neşr etmeyen misk kabı gibidir. (Tirmizi Sevaü'l Kur'ân 2 2879.H. Kütüb-i Sitte 2/148)

Başka bir rivayet'e ise Hadis No: 423

Sehl ibnu Muaz el- Cuheni(r.a.) anlatıyor. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyurdular ki:

“ Kim Kur'ân-ı okur onunla amel ederse, kıyamet babasına bir taç giydirilir.

Bu tacın ışığı, güneş dünyadaki her hangi bir evde bulunduğu taktirde onun vereceği ışıktan daha güzeldir. Öyleyse Kur'ân'la bizzat amel edenin ışığı nasıl olacak, düşünebiliyor musunuz.? “ (Ebu Davud ,Salat 349,1453 Kütüb-i Sitte 2/ 135)

Cabir'den (r.a.) rivayetine göre Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuşlardır.

“ Kur'ân okuyanın kabul edilecek bir duası vardır. isterse o duayı dünya için yapar, isterse onu ahirete erteler, orada yapar.” (İbni Mürdevyh'ten C. Sağın 2/633)

Ebu Hüreyre (r.a.) Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir.

“ Kur'ân'ı Kerim okuyup onunla amel eden, kıyamet günü gelince, Kur'ân: “

Ya Rabbi! Ona hulle giydi “ der. Bunun üzerine kendisine şeref tacı giydirilir.” Sonra Kur'ân :

“ Ya Rabbi ! ona ihsanını artır. “ diye dua edince, şeref elbisesi giydirilir. Daha sonra Kur'ân :

“ Ya Rabbi! Ondan razı ol, der. Allah kendisinden razı olur. Ve kendisine:

“ Oku ve yüksel denilir. Okuduğu her ayetten dolayı bir iyilik de fazla verir. buyurdu. (Tirmizi rivayet etmiştir > hâsen garib < demiştir. Tergib ve Terhib 3/ 269)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ İnsanların Kur'ân 'a en yakını onunla amel edendir. İsterse onu iyi okuyamasın.” (Gunyet'üt- Talibin Sayfa 932)

Abdullah oğlu Cabir (r.a) dedi ki : bir gün bir kişi Peygamberimiz (s.a.v.))'e gelip :

--Ya Muhammed bir kişi oğullarına (Çocuklarına) Kur'ân okutsa, onun sevabı nedir? diye sordu.

Peygamberimiz (s.a.v.) :

“ Kur'ân Allah'ın kelâmıdır. Onun sevabına son yoktur!” dedi. hemen Cebrail (a.s.) geldi Fahr-i Âlem (s.a.v.) ona sordu. O da Kur'ân-ı

Azimmüşşan'ın sevabı hakkında Peygamber (s.a.v.)'in verdiği cevabı verdi. Ondan sonra Cebrail (a.s) göklere çıktı. bu soruyu İsrail (a.s.)'a sordu. O da :

--Allahü Teâlâ bilir! Dedi. Hak Teâlâ , Cebrâil (a.s.) vahiy eyledihiemen Cebrail (a.s.) Resül (s.a.v.) geldi.

--“ ***Hak Celle ve Alâ Hazretleri sana selâm eder, izzetim hakkı için her kim oğluna (Çocuklarına) Kur’ân öğretse benim katımda bin kere Hacca gitmekten ve bin kere kazaya varmışçasına, ve bin aç doyurmuşçasına, bin bin çıplağı donatmışçasına, İsmail (a.s.) oğullarından bin kul azat etmişçesine müjde vardır. ve her harfin de on hasenatı vardır. on günahı da bağışlar ve yarlıgarım.”*** Diye buyurdu dedi.
(İslami Bilgiler Ansiklopedisi Peygamberler tarihi Ak Pınar yayın evi. Cilt 2 Sayfa 583)

Kur’ân dinlemenin adabı :

Okunan Kur’an-i Kerim-i dinleyenlerin de ;
Abdestli olmaları ,
Huşû içinde dinlemeleri gerekir.
Kur’ân-i Kerim okunurken konuşulmaz.
Çünkü:
Yüce Allah buyuruyor.

“ Kur’ân okunduğu zaman, hemen onu dinleyin ve susun! Umulur ki, (size rahmet edilsin) rahmete erdirilirsiniz.” (A’raf sûresi ayet: 204)

Kur’ân-ı Kerim-i dinlemek, dinen özür sayılan bir hal bulunmadıkça farzdır. Bu farzı terk eden günah işlemiş olur.
İsterseniz bu konuyu biraz açalım;

Örneğin: Nasıl bir cemiyete (bir topluma) biri selam verirse bütün toplum üzerine o selamı almak farzdır. Fakat bir kişi o selamı alırsa tümünün üzerinden o farz kalkmış olur.

Başka bir örnek; Bir köyde, mahallede veya şehirde bir cenaze olursa o muhitteki bütün Müslümanlara cenaze namazı kılmak farzdır.

Fakat: bir kişi veya daha fazla, o cenaze namazını kıalarsa diğerlerinden o farz kalkmış olur.

Başka bir örnek: her Ramazan ayının son on gününde her şehirde veya köyde Müslümanların itikafa girmesi gerekir. Bir kişi camide itikafa girse o halkın üzerinden o sorumluluk (sünneti kifaye) kalkmış olur.

Kur’ân-ı Kerim’de okununca o camide veya o toplumda hepsinin üzerinde Kur’ân dinlemesi farzdır. Bir kişi dinlerse diğerlerinin üzerinden o farz kalkmış olur.

Ama üzerimden farz kalkar diye Kur'ân dinlemek çok yanlıştır. Kur'ân Allah Teâlâ'nın kelimî olduğu için, ondan ilim öğrenmek sevap kazanmak için dinleyeceksin, ayrıca, Kurân okurken dinlemek mükafatı, ve sevabı bol sevabı olan aşağıdaki müjdeli ayet ve hadisi okuyalım.

Yüce Allah buyuruyor.

“ Kur'ân okunduğu zaman, hemen onu dinleyin ve susun! Umulur ki, (size rahmet edilsin) rahmete erdirilirsiniz.” (A'raf süresi ayet: 204)

Halk arasında bir meşhur söz vardır müzik ruhun gıdasıdır. Esasında Kur'ân okumak ve dinlemek gerçek ruhun gıdasıdır. Yeter ki, sen gerçekten okumasını veya dinlemesini bil!

Ebu Hüreyre'den (r.a.) rivayetle: Hadis no: 8425

“ Kim Allah kitabından bir ayet dinlerse, kendisi için kat, kat sevap yazılır. Kim ki, Allah'ın kitabından bir ayet okursa, bu, kıyâmet günü onun için bir nur olur.” (Müsned. 2.341 ve C. Sağır 4/1539 (

Kur'ân'ın yayılması :

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

De ki: “ Allah benimle sizin aranızda şahittir. Ve bu Kur'ân bana vahy- olundu ki, sizi ve onun ulaştığı herkesi uyarayım.” (En'am) süresi ayet 19)

Yezid b. Ebü Habib'in (r.a) rivayetine göre Peygamber efendimiz (s.a.v.) (şöyle buyuruyor.

“ Kim Kur'ân -ı yeryüzünde yayılması uğruna çaba harcarsa ana babası kâfir bile olsa, Allah onların azabını hafifletir.” (Tenbihü'l- Gafilin sayfa 555)

Osman b. Affân (r.a.) rivayet etmiştir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor

“ Sizin en hayırlınız Kurân'ı öğrenen ve onu öğretenidir.” (Buhari)

Kur'ân :

Semure (r.a.) rivayet ediyor. Hadis no: 6343)

“ Her ziyafet veren kişi ziyafetine gelinmesini sever. Allah'ın ziyafet sofrası da Kur'ân'dır. Kur'ân-ı ihmal etmeyiniz.” (Beyhaki'nin Şşuabü'l- İman'ından C. Sağır 4/1336)

Enes'den (r.a.) rivayetle, Hadis no: 8210

“Kur’ân için vekil tayin edilmiş bir melek vardır. okuyan Arap olsun, olmasın doğru okuyamazsa o melek onu düzeltir ve doğru olarak yükseltir.” (Şirazi'den ve C. Sağır 4/1512)

İbni İmran rivayet ediyor. Hadis no: 8956

“Kur’ân okuyan kimse bunun karşılığında Allah’tan bir şey istesin. Şüphesiz ileride Kur’ân okuyup karşılığında insanlardan bir şeyler isteyen bir topluluk gelecektir.” (Tirmizi Sevaü'l Kur’ân 20. C. Sağır C.4 .sayfa 1594 ve(Kütüb-i Sitte 2/141 Hadis No:434)

Enes (r.a.) der ki : Resulullah (s.a.v.)

“Allah’ın insanlardan dostları vardır.” buyurdu.

--Ashap: onlar kimlerdir Ya Resulullah” dediler.

-- Kur’an ehli olanlar Allah’ın dostları ve seçkin kullarıdır.

Ebu Zer (r.a.) Hz. Peygamber (s.a.v.) in

“ Siz Allah’a onun kelamı Kur’ân’dan daha faziletli, hiçbir şeyle dönemezsiniz. “ buyurduğunu.rivayet etmiştir.(Hakim, Ebu Davud, Cübeyr b.Nüfeyr Tergib ve Terhib 3/275)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor.

“ Bu kalpler demir gibi pas tutar. ” Ne ile pas çıkarılır, Ya Resulullah?” dediler. Buyurdu ki. **Kur’ân’ı Kerim okumakla ve ölümü hatırlamakla”** (Kimya’yı Saadet 173, İmamı Gazali)

Başka bir hadiste:

Ben giderim ve size iki vâiz bırakırım dâima size nasihat verirler. Biri konuşarak söyler, diğeri diğeri susarak: Konuşan vâiz Kur’ân’ı Kerimdir. Susan vâiz ise ölümdür. “

(Kimya’yı Saadet 173 İmamı Gazali)

Mutim oğlu Cübey (r.a.) şöyle anlatıyor.

Resulullah (s.a.v.) ile Cuhfe de beraber iken bize:

“ Bir Allah’tan başka asla İlah olmadığına, onun ortağı bulunmadığına, benim Allah’ın elçisi olduğuma ve Kur’an’ın Allah katından geldiğine, şahadet etmiyor musunuz? Buyurdu.

“ Evet ediyoruz” diye cevap verdik. Resulullah (s.a.v.)

“ Müjde bu Kur’an’ın bir tarafı Allah’ın bir tarafı sizin ellerinizdedir.

Ona sarılın. Çünkü siz ondan sonra ebediyen sapmayacak ve helak ta olmayacaksınız. Buyurdu:

(Bezaar, Teberani de kebir ve segğir de rivayet etmişti Tergib ve Terhib. 1/98

Ebü İmame ‘den rivayetle; Hadis no: 2767

“ Kur’ân ehli Cennet ehlinin reisleridir.” (Hakim’den C. Sağır 2/708)

Kur’ân insanlar için büyük bir rehber. Dünya ve ahiret işlerinde eşsiz bir kılavuzdur. Kur’ân ahiret âleminin bir haritasıdır.

Kur’ân ehli demek Kur’ân-ı öğrenip onu okuyan ve okuduğu ile amel eden kimse demektir.

Kur’ân-ı okuyup anlama, emir ve yasaklarına uymanın büyük önemi vardır. o sayede maddi ve manevi kalkınma gerçekleştirilir. İnsan doğru ve gerçeği bulur, huzur içinde yaşar.

Kur’ân ehli Rehberidirler. Bayrak şahsiyetleridirler insanların huzura saadete kavuşmaları için hizmete talip olmuş kimselerdir. Dolayısıyla büyük ve kutsi bir hizmet omuzlamışlardır. “ Kavmin efendisi onlara hizmet edendir.” Hadisi çerçevesinde onlar efendiliği bihakkın kazanmış kimselerdir. Çünkü onlar en büyük hizmeti götürmektedirler.

Kur’ân ehli sadece dünyada değil ahirette de yol gösterecektir. Cennetlikler bilmedikleri hususları Kur’ân ehline soracaklardır.

İşte Cenab-ı Hak Kur’ân ehlini dünyada böylesine yükselttiği ve mükafatlandırdığı gibi, ahirette de Cennetliklere reis olacak derecede büyük bir makam ve mevki ihsan edecektir. (C. Sağır Sayfa Cilt. 2: Sayfa:708)

İbn Abbas (r.a.) der ki: Resulüllah (s.a.v.)

“ Hafızasında Kur’andan hiçbir bölüm olmayan kimse harap

olmuş ev gibidir.” Buyurdu.

(Tergib ve Terhib 3/ 284

Tirmizi ve Hakim)

Başka bir hadiste Abdullah b. Mes’ud rivayet ediyor.

“Evlerin en küçüğü içerisinde Allah’ın kitabından hiçbir şey olmayan evdir.” demiştir. (Hâkimmevkuf olarak rivayet etmiş olup, ravilerin bazıları merfu olarak rivayet etti demişlerdir.)

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“(Namazda) yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz hayır değildir. Hayır sahipleri Allah’ a ahirete, meleklerine, (Allah’ın indirdiği) kitaplara Peygamberlere inanan ; Allah sevgisiyle mala olan sevgisine rağmen onu (fakir) akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere, esirlere harcayan namaz kılan, Zekât (sadaka) veren, verdiği

sözü yerine getiren, sıkıntılı ve zorlu zamanlarda, sabreden kişilerdir. İşte sözünde duranlar ve Allah'tan korkanlar onlardır.” (El- Bakara süresi ayet 177)

Ya Kur'ân Ya Hüsrân : Şiirinin devamı

İnsanlık yanıyor ateşte bacada,
Fitneler kaynıyor, bin bir locada,
Umut kuyukları, cinci hocada,
Sanma ki önünde seçenekler çok,
Ya İzzet, Ya Zillet üçüncüsü asla yok.

Bir kere baktın mı, kalkıp seherde?
Çok Kapılar açılır gök perde, perde,
Sordun mu Kur'ân'a kurtuluş nerede,
Sanma ki, önünde seçenekler çok, çok,
Ya Hamd / şükür, ya küfür üçüncüsü yok.

Dağlara, dallara özenip tepeden bakma,
Sakın, mezar taşına mevki ve rütbeni çakma,
Dikkat et şu cennet köşkünü, kibirle yakma,
Sanma ki, önünde seçenekler çok, çok,
Ya İhlas Ya İflas, üçüncüsü asla yok, yok.

*Bırak o “ çağdaşlar” ne derse desin,
Hayat bir sınavdır, bu hüküm kesin,
Secde et ki, varsın Yüce Allah'a sesin,
Sanma ki, önünde seçenekler çok, çok,
Ya Kur'ân, Ya Hüsrân asla üçüncüsü yok.*

Fedailü'l Kur'ân'ın anlamı :

Kur'ân'ın faziletleri anlamına gelen “ **Fedâilü'l Kur'ân** “ Kur'ân'ın üstünlüklerinden ve meziyetlerinden bahseden bir ilim dalıdır.

Kur'ân'ın faziletleri ile ilgili bir çok rivayet vardır. bunların bir kısmı Kur'ân'ın bütün bir kısmı da belirli süre ve ayetleri ile ilgilidir. Kur'ân: sözlerin en güzeli ve en faziletlisidir. Çünkü Kur'ân kelimelerinin dizilişi ve cümlelerinin kuruluşu ile tamamen Allah'a aittir. Kur'ân apaçık bir nur, dos doğru bir yoldur.

Kur'ân-ı Kerim'e : abdestsiz ve cünüp kimseler dokunamaz.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Ki bu, hakikat çok değerli bir Kur'ân'dır. Korunan bir kitapta, Ona tertemiz temizlenmiş, olanlardan başkası el süremez. Alemlerin Rabbi tarafından indirilmedir.” Vâkıa süresi ayet 77.78.79.80)

Hadis no: 811 Abdullah ibnu Ebi Bek ibni, Amr Hazım (r.a.) Hz. Resulüllah (s.a.v.) 'ın ibnu Amr Hazım (r.a.) yazdığı mektupta :

“ Kur'ân'a sadece temiz olanlar dokunsun” emri de vardı. (Muvata. Kur'ân 1,(1,190) Kütüb-i Sitte)

Kur'ân okumadan önce abdest almak, saygı ve huşû içinde bulunmak, kibleye dönmek, bağdaş kurmamak ve sallanmamak, başını eğmek kibirli olmamak, kötü zan ve düşünceler den uzak olmak, elbisesinin ve oturduğu yerin temiz olduğuna dikkat etmektir.

Kur'ân-ı Kerim okurken son derece saygı gösterilmesi gerekir.

Nasıl ki, Kur'ân'ın / mushaf'ın cildine ve yapraklarına ancak abdestli ve pâk olan bir kimse el sürebiliyorsa, öylece mananın batını da (Allah'ın hükmüyle) ancak kötülüklerden pâk olan kalbin batınına açıktır. (Kur'ân), Allah'ın azameti ve büyüklüğü ile nurlanan kalbe açıktır. Ancak nasıl ki, müsfahın cildine her elin değmesine uygun değilse. Öylece harflerin okunmasına da her lisan ve manalarının idrakine de her kalp uygun ve elverişli değildir. İşte bu tanzimden ötürü ikrime Allah rahmet etsin, Kur'ân'ı açtığı zaman baygınlık geçirir ve derdi ki: “ Şu Rabbimin kelimidir, şu Rabbimin kelimidir.” Bu bakımdan kelâma saygı gösterme, onun sahibine saygı göstermek demektir. Kişi konuşanın sıfatlarını celalini ve fiillerini düşünüp idrak etmedikçe konuşanın azameti onun kalbinde yerleşmez. Çünkü:

Peygamber efendimizin bir hadisinde, ***Allah'la konuşmak istiyorsan namaz kıl, Allah seninle konuşmasını istiyorsan, Kur'ân oku.*** (Bu hadisi daha öncede yazmıştık,)

Konuya devam ediyoruz: Kur'ân okumak Yüce Allah Teâlâ ile konuşmaktır. elbette insan oğlu temiz olması lazım cünüp ve abdestsiz olmayacağı gibi kalbi de temiz beyni de temiz olması lazımdır, Kur'an okuduğunda kalbi ürpersin ve okuduğunu anlayabilsin.

Ne zaman ki, kişinin kalbinde, arş, kürsi, gökler yerler arasındaki cin insanlar ve ağaçlar hazır bulunursa ve aynı zaman da bütün bunların yaradanı bunlara güç yetiren, rızkını veren bir (Rabb) olduğu düşüncesi yerleşirse işte o zaman Kur'an okumaya hazırdır. Demektir. (İhyâ'i Ulûm'id-Din c:2 s: 281 kitabından.faydalanılmıştır)

Yüce Allah bizleri gerçek Kur'ân okuyanlardan eylesin

Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Temiz olandan başkası Kur'ân' a dokunamaz/ dokunmasın. ”

Bu hususta Ebuleys Semerkandinin Bostanü'l Arifin kitabının 85. sayfasında şöyle demektedir.

Kırâat, yani Kur'ân okuma meselesine gelince: bir kimse eline almaksızın, temiz olmasa da Kur'ân'ı okuyabilir. Çünkü mücerred / sırf okumada her hangi bir sakınca yoktur. yani kişi abdestsiz olmasına rağmen okuyabilir. Zira Hz. Ali bin Ebu Talib'tten gelen rivayete göre Resulullah (s.a.v.) heladan/ tuvaletten çıktıktan sonra Kur'ân okurlardı. Cünüplükten başka hiçbir şey Resulullah (s.a.v) Efendimizi Kur'ân okumaktan men etmezdi.

Kur'ân'ın Dili :

Yüce Allah buyuruyor.

“ Ve gerçekten bu (Kur'ân) âlemlerin Rabbinin indirmesidir. Onu Ruhü'l Emin (Cebrail) indirdi. Senin kalbine ki uyarıcılardan olası. Açık parlak bir Arapça ile. O şüphesiz öncekilerin kitaplarında da var. ”(Şuarâ süresi ayet: 192.193.194.195)

Başka bir ayet'te

“ Öz Arapça bir Kur'ân olmak üzere, bilecek bir topluluk için ayetleri ayırt edilmiş açıklanmış bir kitaptır. ” (Fusilet süresi ayet:3)

Yine başka bir ayet'te Yüce Allah şöyle buyurmaktadır.

“ Biz onu akıl erdirebilesiniz diye, bir Kur'ân olmak üzere Arapça olarak indirdik. ” (Yusuf Süresi Ayet: 2)

Kur'ân Arapça olmasına rağmen, Arap olmayan mü'minler de öğrenmekte telaffuz da zorluk çekmezler.

Zira Cenab-ı Hakk: şöyle buyuruyor.

“ Biz Kur'ân'ı senin dilinde indirerek kolaylaştırdık.. ” (Meryem süresi Ayet 97)

Başka bir Ayette:

“ Andolsun ki, Kur'ân'ı öğüt olsun diye kolaylaştırdık. ” (Kamer Süresi: Ayet: 22)

Kur'ân Allah'ın Kelamı, “İnsanın kitabı” dır.

Kur'ân'da insan ve insanla ilgili kavramların sayım ve dökümü şöyledir: insan kelimesi 65 kez geçer. İnsanın sembol atası Âdem 25 kez geçer. Görünmez yaratıkların ortak adı olan cin'in karşıtı olarak ins 19 kez geçer. Nefs sözcüğü türevleriyle birlikte, çoğu yerde insanın “ kendisi zatı “ bazen insandan bir parça “ özbenlik” olarak ahiretle ilgili yerlerde “ İnsanın ölümsüzlük tarafı” anlamına gelmek üzere 295 kez geçer. “İnsanlık insanlar” anlamındaki nas 241 kez geçer. Nefsin bir manasıyla eş anlamlı ruh- diğer manaları hariç 23 yerde geçer. Görünmeyen varlıklar olan cân ve cin in karşıtı olarak “ görünen varlık” anlamındaki beşer 13 yerde geçer. İnsan hakkındaki tüm sözcüklerin toplam sayısı 681 adedi bulunmaktadır.(Mustafa İslam oğlu hayatın yeniden inşası S. 158 kitabından)

Yüce Allah buyuruyor.

“ Zikri (kitabı) biz indirdik, O'nun koruyucusu da biziz. “ (Hicr, Ayet: 9)

Kur'ân-ı Tertil ile okuyunuz.

Yüce Allah buyuruyor.

“ Kur'ân-ı Kerim-i Tertil ile oku. “ (Müzzemmil süresi ayet 4

Kur'ân güzel sesle okunmaya gayret edilir. Fakat musiki makamlarıyla okunmaktan kaçınılır. Tertil ile yani ağır, ağır tane, tane, okuyarak okuduğunu anlayarak ve anladığını tatbik ederek okumalısın, ayrıca kulağa hoş gelmesi imanının artması kalbinin ürpermesi gözlerinden yaş gelmesi, çok tefekkür edilmesi ayrıca tevcit kaidesine uygun olarak okumaya gayret edilir.

“ Allah'ın üzerinizdeki nimetini, size öğüt vermek için indirdiği Kur'ân'ı ve ondaki hikmetini düşünün.” (Bakara süresi ayet:231)

Başka bir ayette Yüce Allah şöyle buyuruyor:

“ And olsun size öyle bir kitap indirmişiz ki, bütün zikriniz ondadır. Halâ akullanmayacak mısınız? “ ((Enbiya süresi ayet: 10)

Tilavet (okuma) esnasında etrafa bakınmak, sallanmak, konuşmak esnemek gibi şeyler uygun değildir.

En güzel olan; huşu içinde, ihlas ve istekle okumaktır. Bu şekilde Kur’ân okuyanın kalbi yumuşar, teni ürperir. Gözlerinden yaşlar dökülür.

Kur’ân-i Kerim’in akıllara durgunluk veren güzelliklerini tarif edilemez derecedeki hikmetlerini düşünerek, hissederek, tefekkür ederek, anlayarak okumak gerekir.

Tilavet esnasında, başkasıyla konuşmak veya başka bir sebeple okumayı kesmek zarureti hasıl olursa :

“ Sadak-Allâhü’l-Azîm “ denir.

Sonradan “ Eüzü- Besmele” okunup, kalınan yerden devam edilir.

Kur’ân-i Kerim-i okumayı; bir an önce bitireyim” düşüncesiyle acele ve tertipsiz okumak mekruhtur.

Hadis No: 905—Hz. Cabir (r.a.) anlatıyor. “ Aramızda bedevi ve gayr-ı Araplarında bulunduğu bir cemaatte Kur’ân okuyorduk, Resûlullah (aleyhisselâtu vesselâm) yanımıza geldi. “

“ Okuyun, dedi. Her okuyuş güzeldir. Öyle kimseler gelecek ki, onlar, Kur’ân ’ın kelime ve lafızlarını, ok yapılacak çubuğun düzlenmesi gibi düzleyecekler ondan. elde edilecek ücreti âhirete bırakmayıp dünya da alacaklar.” (Ebu Dâvud, Salat 139, (830) Kütüb-i Sitte .c.3)

AÇIKLAMA Özet

Resulüllah (s.a.v.) yukarıda kayıt edilen hadiste **“okuyun her okuyuş güzeldir.”** Yani kusurluda olsa eksiği de bulunsa okumak, okumamaktan iyidir. Resulüllah (s.a.v.) Hadisin devamında, insanları hoşlandırmak kasdıyla Kur’ân-ı Kerim’in tilavetini güzel yapmaya zorlanacak kimselerin zuhur edeceğini, ancak bunların Allah rızası değil, insanların takdiri ve böylece elde edilecek madde kaygusuyla bu zorlamaya, kıratını güzel yapma gayretine girdikleri için ücretlerini peşin almış sayılarak, uhrevi sevaptan mahrum kalacaklarını belirtiyor.

Resulullah (s.a.v.) bu tebşiriyle günümüzde mevlüthanlık, hafızlık gibi hizmetleri “ San’atkarız ” havası içinde yürütüp dinin tecviz etmediği bid’alara, haramlara giren şahısları mucizane ihbar etmektedir. Kütüb-i Sitte 3/322)

Hz. Aişe validemiz (r.a.) Kur’ân-ı çarçabuk kelimeleri birbirine birleştirmek suretiyle okuyan birisini dinlediği zaman.

“ Bu adamcağız, ne Kur’ân okuyor, ne de susuyor. Buyurmuştur.

Bera b. Azib (r.a.) Resulullah (s.a.v.)'in .

“ Kur’ân-ı (Kerim-i) seslerinize süsleyiniz.(Güzelleştiriniz)”

Buyurduğunu rivayet etmiştir.

İbni Mace Tergib ve Terhib. 3/293) ayrıca Kütüb-i Sitte hadis kitaplarının 3/323 sayfasında aynı hadisin benzerini yazmıştır.

AÇIKLAMA

Kur’ân-ı Kerim’in kimsenin sesinden güzellik kazanma ihtiyacı yoktur. **Cenab-ı Hakk’ın Kelâmıdır**, üstelik **Resûlullah (s.a.v.)’in ebedi bir mucizesidir**. Her yönü ile güzeldir. Bizler onun kıraatıyla sesimizi güzelleştirmeye muhtacız. Öyle ise hadis : “ Kur’ân-ı kıraat edin, sesinizi onunla meşgul edin. Onun kıratı şîârınız, zinetiniz olsun demektir.

İbnu Deybe’nin kayd ettiği gibi hadiste geçen Kur’ân kelimesinden maksad, Kurân’ın tilavetidir. Binan aleyh kuvvetli bir hıfz ve güzel bir sesle Kur’ân’ı Kerim’in okunuşunun güzelleştirmesinin gereğini anlamak lazımdır. Zira güzel söz, güzel sesle daha güzelleşir. Kur’ân ’ın güzel bir eda ve hoş bir sesle okunması onu dinlemeye kulak vermeye insanların meylini artıracaktır. Öyleyse hadiste Kur’ân okurken imkan nispetinde sesin güzelleştirmesi güzel tilavete ulaşmak için de sesin hususi terbiyeden geçilmesi gerektiği anlaşılmalıdır.

Bu noktada hemen kayıt edelim ki, Kur’ân’ı Kerimin tilavetini güzel kılmak için, tegani denen (şarkıvârî gazel, ile okuma şarkı türkü okur gibi okuma .) tarza asla yer vermemek gerekir.

Alimler tilavette tecvid kaidelerinin dışına çıkarak teganiye kaçılmasının mekruh olduğunu belirtirler.

Kelâmulullah her yönü ile farklıdır. Tilavet yönüyle de hususiyeti korunacak, şarkı, Türki, gazel gibi lâ’dini musikiye benzetilmeyecektir.

Aliyyu’l Kâri, Mirkat’ta, bu tarzda okumanın haram olacağına böyle bir tilaveti de dinleyenin de günahkar olacağına dair FETVA, kaydeder. Bunun müdahale edilmesi vacip olan en kötü bid’alardan biri olduğunu belirtir.

Aliyyu’l Kâri, Mirkat’ta, (konuyla ilgili) hadisi açıklama zımında, bu manada varid olan başka rivayetler de kaydeder.

“ Kur’ân’ı sesinizle güzelleştirin.

“ Kur’ân-ı sesinizle güzelleştirin Zira güzel ses Kur’ân’ın güzelliğini artırır.”

(Nesâî, İbnu Hibbân, Hâkim, Kütüb-i Sitte,3/324)

“Güzel ses Kur’ân’ın zinetidir.” (Teberanni Kütübbi-i Sitte 3/324)

“Her şeyin bir süsü vardır. Kur’ân’ın süsü güzel sestir.” (Abdurrezak, Kütübbi-Sitte,3/324)

Raviler bu hadisi şöyle açıklamışlardır. “ Sesinizi Kur’ân okumak suretiyle güzelleştiriniz.

Manası: “ Seslerinizi Kur’ân’ la meşkul ediniz. Kur’ân okumaya devam ediniz. ve onu şiar ve zimet ediniz. bilinçli okuyunuz anlayınız ve tatbik ediniz. demektir.

Başka bir hadiste: “

“Kur’ân’ı duygulanarak okumayan bizden değildir.” (Buhari (Ebü Hüreyre’ den)

Kur’ân Okurken Uyulması gereken Gizli Ameller.

Kur’ân okunurken uyulması gereken on Gizli Amel vardır.

- 1--- Sözü’n aslını anlamak veya (anlamaya çalışmak)
- 2--- Saygı göstermek,
- 3--- Kalben huzur içinde bulunmak,
- 4--- Okuduğunu düşünmek,
- 5--- Okuduğunu anlamak,
- 6--- Anlamayı önleyen engellerden kurtulmak,
- 7--- Kendisine hitap edildiğini bilmek,
- 8--- Kur’ân’dan etkilenip, üzölmek, (hüzönlü olmak, ağlamak veya ağlıyormuş gibi yapmak.)
- 9--- Kur’ân’ı Yüce Allah dinliyormuş gibi okumak,
- 10--- Benliğini yitirmek kendinden geçmek,

İsterseniz bu konuları biraz açalım veya özet olarak araştırıp açıklamaya çalışalım ki, Kur’ân’la ilgili konulara daha iyi vakıf olalım!

1- Sözü’n aslını anlamak :

Allah’ın sözü’nün büyüklük ve yüceliğini anlamak, Allah’ın onu arş’ından insanların anlayacağı derecede, Kur’ân’ı indirmekle yaratıklarına olan iyiliğini keremini ve lütfünü düşünmek demektir.

“Allah sözü yüzünü gizleyerek hükmünü yürüten, saklı bir padişah gibidir.” “Allah sözü, açık ve meydanda olduğu halde, asıl maddesi saklı olan padişah gibidir.

“Allah sözü, açık ve meydanda olduğu halde, asıl maddesi saklı olan güneş hareket şekli bilinmeden kendisinden faydalanılan parlak (güneş ay) yıldız gibidir.

“ Allah sözü değerli hazinelerin anahtarı gibi, veya hastaların sağlık bulduğu hayat suyu gibidir. Bu örnekleri çoğaltabiliriz, fakat yukarıda belirttiği miz gibi konuların özetini yazacağımızı belirtmiştim.

2--- Sözü'n Sahibine saygı göstermek:

Kur'ân okumaya başlayan kimse öncelikle ve özellikle bunun insan sözü olmadığını düşünerek, sahibi olan Yüce Allah'ın büyüklüğünü hatırlamalı ve O'nun sözünü okumanın önemini saygıyla kavramalı ve bilmelidir,

Enes'ten rivayetle: Hadis no 360

“ Biriniz Rabbiyle konuşmak istiyorsa Kur'ân okusun. “

İşte bu, Hadisi beynimize yerleştirmeli ve ona göre Kur'ân okumalıyız. Yoksa Hz. Aişe'nin dediği gibi, **bu adam ne Kur'ân okuyor nede susuyor.** gibi olmayalım.

3--- Kalben huzur içinde olmak ve başka düşüncelerden kopmak:

Birisine “ Kur'ân okuduğun zaman aklına başka bir şey gelir mi? diye sordular.”

Adamdan:

Benim için Kur'ân'dan daha sevimli bir şey yok ki, aklıma bir şeyler gelsin.” Dedi.

4--- Okuduğunu Düşünmek :

Huzuru kalb sağlandıktan sonra, sıra okunduğunu düşünmeye gelir zira çok kere başka bir şey düşünemediği gibi Kur'ân'ı da üzerinde düşünmeden okuyabilir.

Oysa okumaktan amaç, ayetler üzerinde düşünmektir. Bunun için Kur'ân'ı ağır, ağır okumak , anlamak, anladığını da uygulamak ve kayıtsız şartsız kur'ân hükümlerine inanmak ve emirlere aynen uymak başkasına da emr-i bi'l Mar'uf etmek Yüce Allah'ın emridir.

Daha önce bu konudan öz olarak yazdık

Allah-u Teâlâ. “ Kur’ân-ı Kerim-i Tertil ile oku. “ buyrulmaktadır.(

Müzzemmil süresi ayet 4

Ve Kur’ân okuyan kimse anlamını içinden düşünebilir. Veya bir sayfa Kur’ân okursa aynı sayfa da mealini okur, amaç yalnız okumak değil Kur’ân-ı anlamaktır Rabbimizin emirlerini öğrenip tatbik etmek ve ettirmektir.

Bu hususta Hazreti Ali (r.a.) ne buyurmuştur.

“ Anlamayarak yapılan ibadette, anlamı düşünülmeyen okumada hayır yoktur.”

Hz. Aişe validemiz (r.a.) Kur’ân-ı çarçabuk kelimeleri birbirine birleştirmek suretiyle okuyan birisini dinlediği zaman.

“ Bu adamcağız, ne Kur’ân okuyor, ne de susuyor. Buyurmuştur.

Sağlam bir rivayette Ebu Zer diyor ki:

Resulüllah yanımızda kıldığı bir gece namazında,

“ Eğer onlara azap edersen, onlar senin kullarıdır; eğer onları affedersen yine şüpheli yok ki mutlak galip ve yegâne hikmet sahibisin.”

Ayetini sabaha kadar tekrarlardı.

Temim-i Dari : Bir gece sabaha kadar yalnız şu ayeti okuyup, anlamaya çalıştı.)

“ Yoksa kötü işler yapanlar, kendilerini iman edip iyi işler yapan kimselerle bir tutacağımızı mı sandılar.” (Casiye Süresi

Ayet : 21)

Bir din adamı diyor ki:

Kur’ân da bir süreyi okumaya başlarım; orada gördüğüm bazı ayetler sabah oluncaya kadar beni düşündürür.

Büyüklerden biri diyor ki:

“ Anlamadığım ve huzurlu bir kalb ile okumadığım ayetten sevap kazanacağımı tahmin etmem.”

Süleyman Darani diyor ki:

“ Ben takıldığım bir ayetle dört- beş gece meşgul olur, onu anlamadan başkasına geçmem.

5--Kur'ân-ı anlamaya çalışmak:

Kur'ân okuyan kimse, okuduğu her ayeti, kendi imkanları oranında anlamaya ve bilinçlenmeye çalışmalıdır. Zira Kur'ân Yüce Allah'ın sıfatlarını ve yaptığı işleri anlatır. Peygamberlerin hikayelerini, onları yalanlayanların ne hallere düştüklerini ve nasıl yok olduklarını bildirir. Yüce Allah'ın emir ve yasaklarını helal ve haramlarını, Cennet ve Cehennemi açıklar.

Tabi ki, Yüce Allah'ın gizli sırları, anlamak örtülü anlamları kavramak alimlerin ve müstevidlerin (kalb gözü açık olanlar) Yüce Allah'ın izin verdiği kadarını anlayabilir, biz ise hiç olmasa Kur'ân'ın özünü yani öz özet anlamını Türkçe meallerden, tefsirlerden okumamız ve öğrenmemiz lazımdır.

Kur'ân-ı Kerim o kadar geniş anlamalı ki, bazı alimler her ayette altmış bin anlam çıkabilir. O kadar sır doludur. Hz. Ali'nin dediği gibi Tam olarak Kur'ân'ın bütün derinliği kimse anlayamaz ve kimsenin gücünde yetmez,

Fakat biz gücümüze göre Kur'ân-ı anlamaya ve öğrenmeye çalışalım, örnek olarak bir kuş üç- beş damla su içer başka bir varlık bir bidon iki bidon su içer her kes kendi midesine göre su içiyorsa bizde kendi bilgi ve kapasitemize göre Kur'ân'ın nurundan. İlminden, bilgisinden sırrından ve sevabından faydalanalım.

Bu hususta Hz. Ali şöyle buyuruyor.

“ İsteseydim, yalnız Fatiha süresinin tefsirinden yetmiş deve yükü kitap yazardım.

ibn-i Mes'ud diyor ki :

“ Geçmiş ve gelecek ilimleri öğrenmek isteyen Kur'ân-ı incelesin. Kur'ân'ın en büyük ilimleri, Yüce Allah'ın ismi ve sıfatları altında yatmaktadır. Çoğu kimseler ondan bir şey anlayamaz. İnsanlar ancak anlayışlarına uygun olarak bir şeyler anlar fakat derinliklerine inemez...

Allah'ın yaptıklarına gelince; Yeri, gökleri ve diğer varlıkları Allah yaratmıştır. Yapılan her iş yapanın gücünü gösterir. İş ne kadar mükemmel olursa olsun. O derece yapanın büyüklüğünü yansıtır. Onun için yapılan iş değil, o işi yapana hayret etmek gerekir. Gerçeği bilen her şeyde onu görür. Zira her şeyi O yaratmıştır. Her şey O var olduğu için mevcuttur. Ve her şey O'nun içindir. Aslında her şey yalnız O dur.

Baktığı her zerrede O'nu göremeyen, onu bilmiyor sayılır. O'nu bilen O'ndan başka her şeyin boş olduğunu, O'nun zatından başka her şeyin yok olacağını bilir.

İşte bu, mükâşefe ilminin başlangıcıdır.

Mesela, su halinde meniden nasıl olur da et, kemik, damar, sinir(kıl, deri, tırnak, kan, su meydana gelir de bütün bunlar birleşip el, kol, ayaklar, sonra bu vücuttan görme, işitme, anlama ve benzeri gibi iyi özelliklerle, öfke, şehvet, kibir, cahillik, yalan ve mücadele gibi kötü özellikler meydana gelir. Bütün bunları düşünmek gerekir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ “ İnsan kendisini nütleden nasıl yarattığını görmez mi. ki, şimdi bize apaçık bir düşman kesilmektedir.” (Yasin süresi Ayet 77)

İnsan hayret verici olan bu sıfat üzerinde düşünmeli ve bundan daha büyüğüne, yani akıllara durgunluk veren muazzam sanattan çıkana tefekküre yükselmelidir. Bundan sonra esere (Kur’ân’a bakıp yaratıcısını düşünmelidir.

Yüce Allah buyuruyor ki:

“De ki, bütün denizler Rabbimin kelimelerini yazmak için mürekkep olsa ve hatta bir o kadar daha gönderilse, muhakkak ki, Rabbimin kelimeleri tükenme den o denizler tükenirdi.” (Kehf Süresi ayet: 109)

6—Anlamaya engel durumlardan kurtulmak:

Birçoklarının Kur’ân’ın manalarını anlamamaları, şeytanın kalbleri üzerine örtü germesinden illeri gelir. Bu yüzden insanlar Kur’ân’ın manalarını anlayamazlar. Nitekim

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki:

“ Eğer şeytanlar insanoğlunun kalblerin de dolaşmasaydı, onlar, melekut alemini görürlerdi.”

7—Kur’ân okuyanın kendisine hitap edildiğini bilmesi :

Kur’ân okuyan kimse emir ve yasak ayetlerini okuduğu zaman, müjdelenen veya korkutulanın bizzat kendisi olduğunu inanmalıdır.

Geçmiş insanlarla Peygamberlerle ilgili hikayeler okunduğu zaman bundan amacı hikaye ile oyalamak olmadığını, onlardan ibret alınması için anlatıldığını bilmeli ve ondan gereken dersi almalıdır. Zira Kur’ân’ da ki her hikaye, Peygamber ve ümmetine bir fayda vermesi için anlatılmıştır. Bunu bilmeli. Zira ,

Yüce Allah buyuruyor ki:

“Sana anlattığımız her hadise, senin gönlünü pekiştirmemizi sağlar.” (Hud süresi ayet: 120)

Kur’ân okuyan kimse, Yüce Allah’ın haber verdiği, Peygamberlerin çeşitli işkencelere katlanmaları, dini yayarken gösterdikleri sabır ve dayanıklılık gibi halleri ile bizzat kendisine, yani okuyana sabır ve dayanıklılı telkin ettiğini ve Kur’ân’ın yalnız elçilere değil , bütün insanlara şifa, doğru yola götürücü, rahmet ve nur olarak gönderildiğini bilmelidir.

Bunun için Yüce Allah her kese büyük bir nimet olarak göndermiş bulunduğu Kur’ân’ın şükrünü yerine getirmeyi emrederek şöyle buyuruyor:

“ Allah’ın üzerinizdeki nimetini, size öğüt vermek için indirdiği Kur’ân’ı ve ondaki hikmetini düşünün.” (Bakara süresi ayet:231)

Başka bir ayette Yüce Allah şöyle buyuruyor:

“ And olsun size öyle bir kitap indirmişiz ki, bütün zikriniz ondadır. Halâ akıllanmayacak mısınız? “ ((Enbiya süresi ayet: 10)

8--- Etkilenip üzölmek :

Kur’ân okuyan kimse ayetlerden etkilenmelidir. Üzüntü, korku, ümit ve benzeri ayetleri okudukça farklı durumlara girmeli ve kalbinde heyecan , arzu meydana gelmelidir.

Kur’ân-ı anlama oranında, korku hali de artar zira Kur’ân ayetlerinde zorlama daha çoktur. Rahmet ve mağfîret ayetleri, ancak okuyucunun zorlukla yerine getirebileceği şartlara bağlıdır.

Yüce Allah buyuruyor ki:

“Bununla beraber, şüphesiz ki ben, tövbe edip iman edenleri, iyi iş ve hareketlerde bulunanları, sonra da hak yolunda dayananları elbette çok bağışlayacağım.” (Taha süresi ayet: 82)

Ayette açıkça göröldüğü gibi, bağışlamayı dört şarta bağlamıştır. Aşağıda göröleceğı gibi hüsrân dan kurtulmayı da yine dört şarta bağlamıştır.

Yüce Allah buyuruyor ki:

“ Asra yemin olsun ki, iman edenlerle güzel iş ve hareketlerde bulunanlar, bir de birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler dışında, muhakkak ki, insan zarardadır.”

süresi ayet: 1,2,3,)

(Asr

Hasan Basri diyor ki:

“Kur’ân’a inanarak okuyanların üzüntüsü artıp sevinci azalır. Ağlaması çoğalıp gülmesi azalır. Meşgalesi çoğalıp, tembelliği ve huzuru azalır.”

Hız. Osman ve Huzeyfe diyorlar ki:

“Eğer kalpler manevi pisliklerden arınmış olsaydılar, Kur’ân’ın zefkine doyamazdılar.” Zira Kur’ân’ı Yüce Allah’tan dinliyormuşçasına okumak, ancak temiz kalple mümkündür, bunun için.

Sabit-i Kenani diyor ki :

“Yirmi yıl Kur’ân’a emek verdim, yirmi yıl da ondan faydalandım. Ancak Yüce Allah’tan dinliyormuşçasına okumakla insan Yüce Allah’ın şu emirlerine uymuş olur. (Ve amacımız ihlasla o olmalıdır.)”

“ Allah’a koşun. Allah’a ortak koşmayınız. ” (Zariyat süresi ayet :50. 51)

Baktığı her şeyde Yüce Allah’ın sınırsız gücünü görmeyen, başkasını görüyor demektir. Oysa kul Yüce Allah’tan başka neye ilgi gösterse, orada gizli bir şirk (ortak koşma) vardır. gerçek Tevhid, her şeyde yüce Allah’ın gücünü ve büyüklüğünü görmektir. (Nura doğru 2/742)

Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Bu dünya hayatı, sadece bir eğlenceden bir oyundan ibarettir. ” (Ankebut süresi ayet: 69)

Kur’ân okunduktan sonra okunacak Dua:

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Kur’ân’ı bitirdiği zaman şu duayı okurdu.

“ Allah’ım Kur’ân hürmetine bana rahmet et, Kur’ân’ı benim için iman, nur, hidayet ve rahmet vesilesi kıl.

Allah’ım Kur’ân’dan unuttuğum oldu ise bana hatırlat, anlayamadığım oldu ise bana izah et. Gece gündüz Kur’ân okumayı bana nasip et, Kur’ân’ı lehimde delil yap, Ey Alemlerin Rabbi. (amin)

Ölüye Kur’ân okumak,

Ebu Bekir’den (r.a.) rivayetle: Hadis No: 8717

“ Kim Cuma günü anne ve babasının veya onlardan birisinin kabrini ziyaret eder ve orada Yasin okursa günahları bağışlanır. ” (İbni

Adiyy’in el- Kâmil’inden. Ve C. Sağır 4/1567)

BENİM KALBİM TEMİZDİR

*Ey Benim im kalbim temizdir diyen,
Bir gün seninde evinden çıkacak sedyen,
Yüce ALLAH' tan' mı aldın kurtuluş hediyen,
Neyine güvenirsin ey benim kalbim temizdir diyen.*

*Namaz kılmaz, diğer farz ibadetlerini yerine getirmezsın,
Örtülün, haramlara bakmayın, Kur'an emrine uymazsın,
Dedikodu eder yarı açık cadde sokak gezersin,
Neyine güvenirsin ey benim kalbim temizdir diyen .*

*Hz.Muhammed,Hız,Ebu Bekir,Hız,Ömer gibi,
Kalpleri pis' midi ALLAH'a sonsuz ibadet ederlerdi,
Birde üstelik sen, övünerek kalbim temizdir dersin,
Neyine güvenirsin ey benim kalbim temizdir diyen.*

*İçki içer kumar oynar, kötü işler yaparsın,
İbadet edenlere, irticacı, dinci türbancı dersin,
Her türlü hile yapar, haram yer yemin edersin,
Neyine güvenirsin ey benim kalbim temizdir diyen.*

*Evimizde Namaz kılınmaz, Kur'an okunmaz,
Konuşmaya gelince ağzımızı bir çuval pamuk tıkamaz
Maalesef kul hakkı , komşuluk hakkı ,hiç bilinmez,
Neyine güvenirsin ey benim kalbim temiz dir diyen.*

*Devlet malını, yetim öksüz ve kul hakkını yeriz ,
Söze gelince hepimiz büyük hoca kesiliriz,
Kur'an Ayet'lerini, kendimize göre yorumlarız,
Neyimize güveniriz, birde kalbimiz temizdir deriz.*

Gafletle Kur'ân okuyanların Zemmi(Durumu)

Bir hadisi şerifte:

“ Kur'ân'ın haram ilan ettiklerini helâl bilen bir kimse Kur'ân'a iman etmemiştir.”

(Tirmizi (Suheyb'den) ve İhyâ-i

Ulûm'id-Din 2/264)

Enes b. Mâlik (r.a.) şöyle der:

“ Kur’ân okuyan çok kimseler vardır ki Kur’ân onlara lanet eder.”

Seleften bir zat şöyle buyurmuştur. Kul, Kur’ân’ın her hangi bir süresini açtığında, melekler onun üzerine, o süreyi bitirinceye kadar salavat’ı şerife getirirler,

Başka bir kul da Kur’ân’ın her hangi bir süresini açıp okur, onu bitirinceye kadar melekler kendisine lânet ederler.

Bu söz üzerine o kimseye soruldu :

Bu nasıl olur.

Şöyle cevap verdi: Kişi Kur’ân’ın helâl ilan ettiklerini helâl, ve haram ilan ettiklerini de haram olarak bildiği zaman, melekler onun üzerine salavat getiriler. Aksi taktirde de lânet ederler.

Bir âlim de şöyle buyurmuştur. “(bazı) kul Kur’ân’ı okur ve bilmediği halde kendi kendisine lânet eder.

şöyle ki: (örneğin Bir Ayette okur.) “ *İyi bilin ki Allah’ın lâneti zalimlerin üzerinedir.*” der; oysa kendisi zalimdir.

(Başka bir örnek ayet.) “*İyi bilin ki Allah’ın lâneti yalancılardan üzerinedir.*” der; oysa, kendisi yalancılardandır.

Bazı âlimler de şöyle demiştir: Adem oğlu Kur’ân’ı okuduktan sonra günah ile karışık hareketlerde bulunursa, sonra dönüp yine de Kur’ân’ı okursa kendisine (Allah tarafından) denilir ki : ***Sen nerede, benim kelâmım nerede?*** (İhyâ-i Ulüm’id-Din Cilt:2. Sayfa 263,264)

Başka bir hadiste:

Kur’ân seni yasaklardan alı koyduğu müddetçe Kur’ân’ı oku, (o zaman sen okumuş sayılırsın) eğer Kur’ân seni yasaklardan alıkoymazsa onu okumuş sayılmazsın.” (Tabaran’i (Abdullah b. Amr’dan zayıf bir senedle)

Başka bir rivayette ise Hadis No: 435

Süheyb (r.a.) anlatıyor. Resulullah (s.a.v.) buyurdular ki:

“ Kur’ân’ın haram kıldığı şeyleri helâl addeden kimse Kur’ân’a inanmamıştır.

(Tirmizi,Sevabü’l- Kur’ân 20,2919 H. Küttüb-i Sitte 2/ 142)

Yine başka bir hadiste Efendimiz (s.a.v. şöyle buyurmuştur,

“ Bu ümmetin münafikların çoğu, Kurra (Kur’ân okuyucularıdır).”

(İmam Ahmed, (Ukbe b. Âmir ve Abdullah b. Amr’dan İhyâ-i Ulüm’id-Din:2/263)

H.z. Ali şöyle buyurmuştur: İçinde anlayış bulunmayan bir ibadette hayır olmadığı gibi, içinde düşünce olmayan bir okumanın da hayrı yoktur.

Yüce Allah Tevrat'ta buyuruyor :

“ Ey kulum yolda giderken bir kardeşinden sana mektup getirseler, durursun, veya bir kenara çekilirsin yahut da oturursun her sözünü okuyunca ne demek istediğini düşünürsün.

İşte bu benim kitabım sana yazdığım bir mektup dur, düşünesin ve onunla iş yapasın. Sen ondan kaçıyor onunla amel etmiyorsun. Okuyup da ne demek istediğini düşünemiyorsun .

Hiç utanmıyor musun?

*

Ey insanlar! Sizden öncekiler Kur'ân'ı Kerim'i Allahu Teâlâ tarafından kendilerine gelen bir mektup bildiler. Gece okur, düşünürler; gündüz ona uyarak iş yaparlardı. Siz ise, ondan ders okutmakla meşgul oluyorsunuz. Mahrecini İ'rabını düzeltiyorsunuz. Emirlerini ise basit ve kolay tutuyorsunuz!

Muhakkak bilmek lazım ki, Kur'ân'ı Kerim'den maksat onu (yalnız) okumak değil, ona uyarak iş yapmaktır. Okumak ise akılda tutmak içindir. Akılda tutmak da yapmak ve uygulamak içindir. Emirlerine uymayan Kur'ân'ı Kerim'i okuyan, efendisinden mektup alıp, mektupta yapılması gereken işleri bildirilen bir kölenin, bir yere oturup. Mektubu yüksek sesle okuması, sözleri gayet düzgün ağızından çıkarması ve fakat emirlerinden hiç birini yapmaması gibidir. Şüphesiz azarlamaya ve cezalandırmaya müstahak olur.(İmamı Gazali, Kimya'yı Saadet Sayfa 174)

H.z. İbn Ömer (r.a.) Şöyle Anlatır :

‘Biz, her birimizin Kur'ân 'dan evel imanı elde etmeye çalıştığımız bir zamanı yaşadık, Kur'ân süre, süre nazil oluyordu. Bu sürelerin helal ve haramını, emir ve yasaklarını öğrenirdik, ve yine o surelerden nerede durmak uygun ise onu öğrendik. Şimdi ise, imandan evvel Kur'ân-a yapışan, fatiha süresinden başlayarak sonuna kadar okuyan, fakat Kur'ân'ın emri nedir, yasağı nedir ve nerede bulunmak gerekir katiyen bilmeyen, okuduğu Kur'ân emirlerini çürük hurmalar gibi sağa sola serpen, yani kıymet vermeyen nice kişiler görüyorum.’

Başka bir haberde aynı mânaya gelen şu ifadeleri buluruz:

Biz, Resulün sahabileri, Kur'ân'dan evel imana sahib olurduk, fakat ey beni dinleyenler bizden sonra bir kavim gelecektir. Onlar imandan evel Kur'ân-a sarılacaklardır. Kur'ân harflerini güzelce okuyacaklar, fakat Kur'ân'ın yasaklarını ve hudutlarını zayi edeceklerdir. Biz okuduk bizden

daha iyi okuyan var mı? öğrendik, bizden daha iyi öğrenen var mı? diyeceklerdir. İşte onların yaptığı sadece Kur’ân-ı güzel okumaktır. hepsi o kadar. (İbn Mâce, (Cüdebe’den İhya-i Ulim’idDin cilt:1, Sayfa 255- 256)

Başka bir rivayette: Onlar (yani Kur’ân harflerinin güzel okunuşuna ihtimam gösteren ve âhkamını nazarı itibara almayanlar) bu ümmetin en şerlileridir.

Kur’ân’ı anlamak ve kendi görüşüne göre yorumlamak.

Bu hususta Peygamber Efendimizin birkaç hadisini yazalım.

Hadis No: 411

Tirmizi (r.a.) rivayetinde şöyle Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Benim hakkımda da bildiğiniz sözden kaçının. Kim bana bile bile yalan nisbet ederse ateşteki yerini hazırlasın. Kim de Kur’ân hakkında re’yi ile söz ederse ateşteki yerini hazırlasın.” (Tirmizi Tefsir 1,2952 Kütüb-i Sitte 2/102)

Başka bir rivayette: Hadis No: 409

“Kim Kitabullah hakkında şahsi re’yi ile söz ederse, isabet bile etse hatadır.” (Ebu Dâvud , ilmi 5 (3652 Tirmizi Tefsir 1,2953 Kütüb-i Sitte 2/99)

Rezin şu ilavede bulunmuştur. ***” Kim Re’yi ile söz eder de hata ederse küfre düşer.”***

Ebu Derda diyor ki:

Kur’ân’da bir çok mana bulunduğunu kabul etmeyen, fakih (fıkıh alimi) olamaz.”

Hız. Ali diyor ki :

“ Kur’ân’ı Kerimi anlayanlar ondan çok ilimler çıkarırlar.” Bununla, Kur’ân’ın bütün ilimlere işaret ettiğini anlatmak istemiştir.

Kur’ân Şifadır.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“Ey insanlar, size Rabbinizden bir öğüt, göğüslerde olan (sıkıntılar)’a bir şifa ve inananlara bir yol gösterici ve rahmet gelmiştir.” (Yusuf Süresi Ayet 57)

Başka bir Ayette:

“ Biz Kur’ân dan, müminler için şifa ve rahmet olan ayetler indirmekteyiz,

(Kur’ân Mü’minlere şifadır. İnananlar onunla dünya ve ahiret dertlerini şifasını bulurlar. Onun din ve dünyaya ait hükümlerine uyarak ruhen huzura kavuşurlar)

(Kur’ân) ***Zalimlerinde ancak sapıklığını artırır.***” (İsrâ Süresi Ayet: 82)

Efendimiz (s.a.v.)

“Kur’ân’ın tamamı şifa olduğu gibi, Fatiha süresi yalnız da bir şifa hazinesidir. Buyurdu. (Bayram Altan Sürelerin fazileti sayf 28-29)

Kur’ân okumanın fazileti :

Fatiha süresinin okuma fazileti : Özeti :

Yüce Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Habibim, biz sana mükerrer okunup katlanan yedi (ayetli Fatiha) ile Büyük Kur’ân-ı verdik.” (Hicr süresi Ayet: 87)

Esasında Kur’ân sürelerinin ve ayetlerinin faziletinin tümünü yazmaya (araştırmaya) başlarsak başlı başına kitaplara ve akıllara sığmaz ayrıca ne ilmimiz nede sayfalar yeter.

Bu nedenle bazı sürelerin ve ayetlerin faziletini araştırıp yazmaya çalışacağım inşallah,

Her ayetin mutlaka fazileti vardır. Kitap’ın konusu yalnız Kur’ân fazileti olmayınca, konuyu fazla uzun tutmamaya ve bazı süre ile ayetlerin faziletini hadislerle yazmaya özen göstereceğim.

Ebu Said ib-i Mualla (r.a.) den rivayet edildiğine göre: (Resulullah (s.a.v.)

“ Ey Said sen bu mescid’ den çıkmadan önce sana muhakkak bir süre öğreteceğim. Ki, o Kur’ân’ da ki sürelerin (sevap bakımından) en büyüğüdür. buyurdu.

Daha sonra elimi tuttu, Mescidden çıkmak istediği zaman ben :

-Ya Resulullah, “ sana bir süre öğreteceğim ki o Kur’ân’daki sürelerin en büyüğüdür.” Demedin mi? diye (bana söylemeyi haber verdiği o sürenin hangisi olduğunu bildirmesini) hatırlattım.

Allah’ın Resulü (s.a.v.)

“O süre Elhemdü lillahi Rabbi’l –Âlemin” dir ki, (her namazlarda) tekrarlanan yedi ayet ve (bana ihsan olunan) “ Kur’ân’dır.” buyurdu. (

Bayram Altan Sürelerin fazileti sayf 28-29)

Başka bir rivayette de,

“ O sure Elhamdü lillahi Rabi’l Âlemin dir ki (Namazlarda tekrar tekrar okunan) Yedi ayet (Es- Seb’l- Mesâni) ve bana verilen Yüce Kur’ân’dır buyurdu

. (Bayram Altan Sürelerin fazileti sayf 28-29) (Buhari, Tefsir 1; Nesâi İftitah 26; Ebu Davud, Vitr 15.) Kütüb-i Sitte 2/143)

Efendimiz (s.a.v)’in bir hadisini : Ebu Hüreyre şöyle rivayet ediyor,

“İrade ve kudretiyle yaşadığım Allah’a yemin ederim ki, Allah ne T e v r a t ‘ta , ne İ n c i l d ‘de, ne Z e b u r ‘da ve ne de F u r k a n ‘da o sürenin benzerini indirmemiştir. O namazlar da tekrar edilen yedi ayet ve bana verilen Kur’ân-ı azim’dendir. buyurdu.(Tirmizi, Ebu ibn Hüzeyme ve ibn Hıbban, Müslim’in şartına göre sahih demiştir. Tergib ve Terhib 3/296)

Enes (r.a.) ‘den Hz. Peygamber (s.a.v.) bir yolculukta idi. Bir yerde konakladı. Bir adamda yanına konak’ladı. Resulullah (s.a.v.) bu adama yönelip :

“ Sana Kur’ân’ın en faziletli olan süresini haber vereyim mi?

Buyurdu. Adam:

--“Evet haber ver” deyince, Resulullah (s.a.v)

--“ **El- Hamdülillahi Rabbi’l – âlemin...” i okudu.**

(İbni Hıbban “Sahi”inde ve Hakim rivayet etmiş olup Hakim > Müslümin şartına göre Sahih demiştir. < Tergib ve T. 3/ 297)

Dikkat edersek Fatiha sürenin ayet ve hadislerde geçen pek çok isimleri vardır.

Bunlardan bazı isimleri:

“ Fatiha, Fatihatü’l- Kitap, Hamd. Ümmü’l- Kitap, Esas, Kenz, Vafiye, Kafiye, Ümmü’l Kur’ân, Süre-i Duâ, Salat, Süre-i Şükür, Süre-i Şifa, Seb’ül- Mesani” (Sürelerin fazileti kitabından sayfa: 27)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bu hususta şöyle buyurmuşlardır:

“ Kim Ümmü’l Kur’ân (olan Fatiha süresini) ve kul hüvellahü ehad’i (İhlas süresini) okursa, sanki o kişi Kur’ân’ın üçte birini okumuş (casına büyük sevaba nail) olur.”

ve Sürelerin fazileti 27)

(Zevaid 6/311

Enes ibn-i Malik (r.a.) den rivayet edildiğine göre Allah'ın Resulü (s.a.v.) Kendisine şöyle buyurmuştur.

“ Ya Enes yatağına uzandığın (uyumak için yatağına girip de sağ yanının üzerine yattığın) ve Fatihatü'l- Kitab (Fatıha süresi) ile Kul hüvellahu ehad (ihlas süresini) okuduğu zaman ölümün dışında kalan her (zararlı) şeyden emin olursun.” Buyurdu(Zevaid 10/ 121 ve Sürelirin fazileti 27.

İbn-i Abbas (r.a.) diyor ki: Cebrail (a.s.)min Peygamber Efendimiz (S.a.v.) yanında bulunduğu bir sırda,

Peygamberimiz (s.a.v.) gökten kapı sesi gibi bir ses duydu da başını kaldırıp:

“ Bu göğün kapısıdır ki bugün açıldı; bundan önce açılmamıştır.
Dedi.

Bir melek o kapıdan indi. Peygamberimiz (s.a.v.) :

“Bu bir melektir ki yer yüzüne indi . bundan önce o hiç inmemiştir.
Diye ilave etti.

İnen melek selam verdi ve:

Getirdiğim iki nur ile sizi müjdeliyorum. Bu iki nur sizden önce hiçbir Peygambere verilmemiştir.

Bunlar.

1- Fatihatü'l- Kitab

2- Bakara süresinin son ayetleri ‘dir.’

Ondan (diğer bir rivayetle bu ikisinden) okuyacağın her harf karşılığında sana (sevap ve bir nür)) verilecektir”. dedi. (Sahih-i Müslim)

Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“Fatıha, Kur’ân’ın ana temelidir. O yedi ikiliâyet (çift kanatlı yedi giriş kapısı) dır. o Kur’ân-ı Azimdir.” (Tefsir-i Kurtubi 1/116 (Ebu Hüreyre'den) Sahini Müslim)

Başka bir Hadiste:

“ Kim bir namaz kılar da onda Ummü'l – Kur’ân ; (yani Fatıha'yı) okumazsa , o namaz noksandır. O namaz noksandır. O namaz noksandır.” buyurmuştur. (Sahih-i Müslim Sürelerin fazileti Sayfa 30)

Ayetel Kürsi okumanın fazileti: Özet;

Şimdi ise Bakara süresinin 255. ayeti olan **Ayetü'l-Kürsi** 'ün faziletini araştıralım.

Ayet'ül kürsü'nün faziletini yazmadan önce, Ayetül Kürsü Bakara süresi içinde olduğu için öncelikle Bakara süresini (tabiri caiz ise teşbihte hata olmasın Yüce Rabbime sığınırım.) bir meltem esintisiyle tanımaya çalışalım. Çünkü bakara süresini tam tanıtmaya çalışırsak tüm diğer süre'ler ve ayetler gibi gücümüzde yetmez sayfalar da yetmez.

Bakara süresi Kur'ân-i –Kerim'in en uzun süresinden biridir. 286 ayetten ibaret'tir. Kur'ân' da ki sıra itibariyle ikinci süredir. Medine-i Münevverede nazil olmuştur. müfessirlere göre bu sürede 6120 kelime ve 25.600 harf vardır.

Ashab-i Kiram'dan Halid bin Ma'dan (r.a.) bu süreye “ FUSTATÜ'L –AHKAM—Kur'ân'ın ahkâm çadırı “ adını vermiştir.

Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur. Hadis NO: 2881

“ Her şeyin bir zirvesi vardır. Kur'ân'ın zirvesi de bakara süresidir. Bakara süresinde, Kur'ân ayetlerinin seyidi (fazilet bakımından en üstünü sayılan) âyet vardır. o da: Âyetel Kürsi ' dir. Âyetel Kürsi, içinde şeytan bulunan bir evde okunduğu zaman, şeytan oradan (hemen) çıkıp gider. ” (Tirmizi (Hakim bin Cübey'den Sürelerin Fazileti 46)

Başka bir rivayette ise; Hadis No:499

Ebu Hüreyre rivayet ediyor.

“ Her şeyin bir şerefesi var. Kur'ân-ı Kerim'in şerefesi de Bakara süresidir. bu sürede bir ayet vardır ki, Kur'ân ayetlerinin efendisidir. ”
“Ayetü'l- Kürsi,” (Tirmizi, Sevâbü'l Kur'ân 2,2881)

Ayrıca Bakar süresinde yer alan; **Ayetel Kürsi** adıyla bilinen 255. ayetin müstakil okunmasıyla ilgili olarak Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Her namazın arkasından kim, Ayetel Kürsi 'yi okursa, onu ölümden başka hiçbir şey cennete girmekten alıkoyamaz. (Yani Cennete girer) (Terğip 2/453 ve Tirmizi furkan,4 Sürelerin fazileti 34)

Başka bir rivayette:

“ Kim farz namazların arkasından Ayetel Kürsi 'yi okursa, diğer bir namaza kadar o kişi Allah'ın hıfz ve himayesinde olur. ” (Tergib 2/ 453 ve Sürelerin fazileti Sa.35) ayrıca aynı konuyu Kütüb-i Sitte 2/223. cü sayfasında zikr etmiştir.

Başka bir Hadis de Efendimizi şöyle buyurmuştur.

“ Allah’ın ism-i A’Zam’ı şu iki ayettedir:

(Birincisi) **Allahü lâ ilâhe illâ Hûve’l Hayyü’l – Kayyüm..** (Diye başlayan bakara süresinin 255. ayeti olan Ayetel Kürsidir.)

Diğeri ise, **Ve ilâhükum ilâhün vâhidün** (ayeti yani bakara süresinin 163. ayet-i kerimesidir. “ (Darimi 2/45

Bir gün Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Ashabına sormuş:

Kur’ân’ın hangi süresi ve ayeti daha üstündür?

Ashab-ı Kiram :

Allah ve Resulü daha iyi bilir. Cevabını vermiştir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.): Bakar süresi buyurmuş ve tekrar sormuş.

Bakara süresinde hangi ayet daha üstündür. ?

Ashab-ı Kiram : Allah ve Resulü daha iyi bilir demişler.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Ayetel Kürsi, buyurmuştur. (Ruhü’l-Meâni, 1/198)

Übey ibnu Ka’b (r.a.) anlatıyor. Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Resulullah (s.a.v. bana; **“Ey Ebul ünzir, Allah’ın kitabından ezberinde bulunan hangi ayetin daha büyük olduğunu biliyor musun? “** diye sordu. Ben: **“ O Allah ki O’ndan başka ilah yoktur . O, Hayy’dır, Kayyüm’dur. (yani diridir her şeye kıyam sağlayandır.** “ Bakara 255.- ki, buna ayet’ül kürsü denir. – dedim Göksüme vurdu ve.

“ İlim sana mübarek olsun ey Ebu’l Münzir! “ dedi.

(Müslim Misafirin 258. (810) Ebu Davud, Vitr, (Salat 325,(1460) Kütüb-i Sitte 2/224)

Tefsir âlimleri Kürsi lâfzı hakkında şöyle görüş belirtmişlerdir:

“ -- O , Arş’tır. “

“ -- O , İsm-i A’zam’dır. “

“ -- O , Allâhü Teâlâ’nın mülkü, saltanâtı ve kudreti ”dir.”

Demişlerdir. Hiç şüphesiz ki, en doğrusunu Cenâb-ı Rabbi’l Âlemin bilir.

Rasûlullah sallâ’llâhu aleyhi ve selem efendimiz şöyle buyurmuştur.

“Günlerin efendisi Cum’a; kelâmın zirvesi Kur’ân-ı Kerim’dır.

Kur’ân’nın seyidi Bakara süresi; Bakara süresinin seyidi Ayetü’l-Kürsi’dır. kim, Ayetül Kürsi ’yi okursa; Cenab-ı Hakk o anda ona bir

melek gönderir, ertesi ertesi gün o saat'e kadar işlediği hayırlı işleri yazar kötü amelleri yok eder.”

“ Her kim , her namazdan sonra Âyetü'l- Kürsi okursa, cennet'e gider.”

(Duaların Esrarı kitabı sayfa 426)

Her gün güneş doğmadan önce abdestli olarak bir kere “**eüzü billahi mineş'şeynani racim “ 21 kerede “ Bismillahirrahmanirrahim “** ve bir kerede “**Âyetü'lKürsi ”** okuyup kendisi ve cümle müminlerin korunması için dua edip ALLAH'ı teala'ya tevvekül eden o gün boyunca her türlü kaza ve belalardan korunur inşallah. (Duaların esrarı Sayfa 236)

Âmener-Rasülü okumanın fazileti : Özet :

(Bakara Süresinin son iki ayeti :)

Miraç dönüşünde Peygamberimiz (s.a.v.) Efendimizin ümmetine getirdiği hediyelerden birisi de Bakara süresinin son âyetleridir.

Bu ayetler hakkında Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) Efendimiz şöyle buyurmuştur.

“ Allah Bakara süresini, bana arş'ın altındaki bir hazineden verdiği iki âyetle tamamladı. Bunları öğreniniz. Kadınlarınıza ve oğullarınıza da öğretiniz. Çünkü bunlar, hem salattır, hem Kur'ân'dır. hem de duâ'dır.” (Tirmizi, Fedailü'l- Kurân,3 ve Sürelerin fazileti sayfa 41)

Mi'râc gecesi'nde vasıtasız olarak vahy olunan bu iki ayeti kerime Resulullah Efendimizin müjdelediği iki nurdan biridir. Diğer de Fatiha süresidir.

Bu ayeti kerimleri her gece okuyanın serveti eksilmez. Lütfedilen ni'metler de devamlı olur.

Bakara süresinin son iki ayetini (Âmene'r-Resülü), Yatsı namazı'ndan sonra okumanın gece ibadeti için yeterli olacağı rivayet edilmiştir. (Duaların esrarı S. 390- 430-431)

İbni Mes'ud rivayet ediyor. Hadis No: 8927

“ Geceleyin bakara süresinin son iki ayetini (Amener- Resülü) okuyan kimseye bu yeter. “(Buhari, Megazi:12; Fezâilü'l Kur'ân 10,27,34.Müslim Misafirin 255,256. Ramazan 9.Tirmizi, Sevaübü'l Kur'ân :4)

Başka bir rivayet’e de : Efendimiz şöyle buyurmuştur.

“ Bakara süresinin sonundaki iki ayeti geceleyin kim okursa o iki âyet ona kâfi gelir.” (Buhari, Megazi: 12; Fezâilü’l Kur’ân 10,27,34. Müslim Misafirîn 255,256. (807- 808) Ebu Davud, salat 326 (1396) İbnu Macce 183, (1369)ş, Tirmizi , Seväbü’l Kur’ân : 4) (2884) Kütüb-i Sitte 2/150)

Açıklama: Özet,

Mirâc gibi Arş-ı A’la’yı aşır Kurbiyet-i İlahiyeye ulaşan muhteşem bir seyahattin muazzam yolcusu Rahmetten lil-âlemin olan

Resulü Ekrem (s.a.v.) ‘in Fahri Kâinat olma makamına layık, günahkar ve has takar kullara Rabülâllemîn’den olmaya elyak misilsiz bir hediye olmuştur.

+Tâkatlarının dışında sorumluluk yoktur!

+Unutarak kasıdsız olarak yaptığı hatalarda sorumluluk yoktur !

Resulullah (s.a.v.) bu iki ayetin “ **Cennet hazinelerinden.” “Arş-ı Âzam’ın altında bulunan hazine”** den alınmış olduğunu belirtmiştir.

(Bakara süresinin son iki ayetinin mealini Kur’ân-ı Kerim’den okuyunuz inceleyiniz.)

(Kütüb-i Sitte 2/150)

Hadis No: 444 Ebu Hüreyre (r.a.) anlatıyor. Resulullah (s.a.v.) buyurdu ki,

“ Evlerinizi kabirlere çevirmeyiniz. İçerisinde Bakara süresi okunan evden şeytan kaçır.” (Müslim Müsafirîn,212/ (780); Tirmizi Seväbü’l Kur’ân 2,2780 Kütüb-i Sitte 2/149)

Hadis No: 447 İbnu Beşir (r.a.) anlatıyor. Resulullah (s.a.v.) buyurdular ki: **“ Allah, arz ve semâvatı yaratmadan ikibin yıl önce bir kitap yazdı. O kitaptan iki âyet indirip onlarla bakara süresini sona erdirdi. Bu iki ayet bir evde üç gece okundu mu artık şeytan ona yaklaşamaz.”** (Tirmizi, Seväbü’l Kur’ân 4 2885 Kütüb-i Sitte2/151)

“ YA “.... “SİN “ Süresi okumanın Fazileti: Özet

Başında “Ya “....ve “Sin “ olduğu için iki harf birleştirilmiş ve bu süreye isim olmuştur.

Kur’ân’ın 36. süresi olan Yasin süresi , Mekke-i Mükerrreme’de nazil olmuştur. bu süre 83 ayettir. Yalnız 12 ayetin Medine de nazil olduğu rivayet edilmiştir.

Yasin süresinin faziletine dair bir çok Hadisi şerifler rivayet edilmiştir. Biz bunlardan bir kaçını zikretmekle iktifa edeceğiz.

İşte Yasin süresinin faziletiyle ilgili bazı hadisi şerifler.

“Kim Allah rızası için gece ve gündüz Yâsin süresini okursa mağfiret edilir/ bağışlanır.” Buyrulmuştur. (Zevaid 7/97 , Camiussağir 2/178 , sürelerin fazileti 159)

Hadis NO: 758 Hz. Enes (r.a.) anlatıyor. Peygamber (s.a.v.) buyurdu ki:

“ Her şeyin bir kalbi vardır. Kur’ân’ın kalbi de Yâ’Sin ’dir. kim bu süreyi okursa, Cenab-ı Hakk, bu okuması sebebiyle kendisine, Kur’ân’ı Kerim-i – Yâ-Sin hariç – on kere okumuş sevabını verir. “ (Tirmize Sevaü’l Kur’ân 4. 2889. Kütüb-i Sitte 3/93)

AÇIKLAMA :

Yâ-Sin’i okumanın on misli sevaba vesile olması ise şöyle izah edilmiştir. Hangi amelin ne miktar sevaba vesile olacağını takdir işi Allah’ın dilemesine kalmıştır. Mademki O (Celleşânuhu) Yâ- Sin için bu takdirde bulunmuştur. Bunu da Resül-i Ekrem (s.a.v.)’e haber vermiştir. Bizlere öylece öğrenmek ve tastik etmek düşer. (Kütüb-i Sitte 3/93)

“Yasin süresi Kur’ân’ın kalbidir. Onu sadece Allah’ı ve ahiret yurdunu isteyerek okuyan Allah mağfiret eder. ölmüşlerinize Yasin okuyunuz.” buyurdu. (Terğib 2/376, Müsned, Ahmet b. Hanbel 5/26)

“Kur’ân’da bir süre vardır. ki ona, Allah katında Azime, sahibine de Şerif denir. Sahibi kıyamet gününde Râbia ve Mudar’dan daha çokları hakkında şefaât eder. işte o süre Yasin süresidir. buyrulmuştur. (Hak dini Kur’ân Dili 5/ 4002,4005)

“Her hangi bir ölünün başucunda Yâsin okunursa, Allah ona derhal kolaylık verir.” (Hak dini Kur’ân Dili 5/ 4002,4005)

(Bu hadisi şerifte geçen “ ölünün başucunda “ kelimesine iki değişik şekilde anlam verilmiştir.

Bazıları bu kelimenin asıl anlamının ölüm anındayken henüz ruhu cesedinden ayrılmamışken demektir. diye anlam vermişlerdir.

Bazıları da ölünün kabri başında Yasin okumaktır. diye yorumlamışlardır ki, şimdi mealini vereceğimiz hadis-i şerif bu ikinci mânayı teyit etmektedir.

Sonuç olarak diyoruz ki, hangi anlamda olursa olsun, ister insanın son anında ister öldükten sonra kabri başında olsun, Yasin süresi okunduğu zaman Cenab-ı Hakk yardım eder inşallah.)

Konuyla ilgili Hadis :

“ Her kim anne ve babasının ve bunlardan birinin kabrini her Cuma ziyaret eder ve başucunda Yasin okursa her harfinin sayısınca ona mağfiret olunur.” (Hak dini Kur’ân Dili 5/ 4002,4005)

Başka bir rivayette de günahları bağışlanır buyrulmaktadır. (cSağır 4/ 1567)

Resulullah (s.a.v.) bir gün Hz. Ali (r.a.)’a bu süre hakkında şöyle buyurmuştur.

“ Ya Ali ! Yâsin süresini oku! Zira Yasin süresinde on bereket vardır. onu okuyan aç (ise) doyar, susuz (ise) kanar, çıplak (ise) giydirilir. Bekar(ise) evlenir, korku içinde ise emniyete erer. Mahkûm ise kurtulur. Yolcu (ise) yolculuğunda yardım görür. Yitiği olan yitiğine kavuşur. hasta (ise) afiyet bulur iyileşir. Ölüm döşeğindeki bir hastanın yanında okunursa (elem ve sıkıntıları) hafifler. ” (Metalib, 3/362, Sürelerin fazileti 161 9

Vâkı’a Süresi okumanın fazileti : Özet.

Vakı’a süresi Kur’ân’ın 56. süresidir. Mekke’i Mukerreme de nazil olmuştur. bu süre-i Celile 96 ayettir. Bu süredeki kelimelerin sayısı 1278 harf sayısı ise 7053’dür. Adını birinci ayetten almıştır. Bu sürenin 81 ve 82. ayetlerinin Medine de nazil olduğu rivayet edilmiştir. Bu süre Tâhâ süresinden sonra nazil olmuştur.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bu süre-i celile nin okumasının mü’mine kazandıracağı mükafatların neler olduğunu haber vermişlerdir. Bazı hadisi şeriflerinde, bu mübarek süre-i okuyan bir Mü’mîn ebediyen fakirlik yüzü görmeyeceği Resullulah (s.a.v.)’in müjdesidir.

Bir hadisi şerifte

“Kim her gece Vakı-a süresini okursa, asla fakirlik yüzü görmez” buyurmuşlardır,(Fethü’l Kadir 5/146, Sürelerin fazileti, 215)

Başka bir Hadis’de

Hadis No: 808 İbnu Mes’üd (r.a.) anlatıyor. Resulüllah (s.a.v.)şöyle söyledi.

“ Kim her gece Vâkıa süresini okursa ona fakirlik gelmez.”

Müsebbihat d, (sebbehe veya yüsebbihu ile başlayan sürelerde bir ayet vardır. (sewabça) bin ayete bedeldir. (Rezinin ilavesi’dir.) Kütüb-i Sitte 3/ 169)

Allahu Teâlâ ‘nın Rasülü böyle buyurduğuna göre, bizim ilave edecek hiçbir sözümüz yoktur ve olamaz.

Kısa zamanda geçim sıkıntısından kurtulmak isteyen, her gece gücünün yettiği kadar bu mübarek süreyi okumaya devâm ederse, Yüce Rabb’i-mizin izniyle, emeline nâil olur.

Haşr süresinin son üç ayetinin okumanın fazileti: Özet,

Ma’kıl ibnu Yaser (r.a.) Resülü Ekrem (s.a.v.) şöyle buyurdular ki:

“ Kim sabaha erdiği zaman üç kere “ Euzubillahi ’s-semi’il alim mine’ş şeytani ‘r-racim “ der ve Haşr süresinden (son) üç ayet okursa, Allah onun için yetmiş bin melek vekil tayin eder de onlar, akşam oluncaya kadar kendisine rahmet okurlar. Şayet o gün ölecek olursa şehid olarak ölür. Akşam vaktinde aynı şekilde okuyacak olursa (keza sabaha kadar aynı şeyler söz konusudur.) (Tirmizi, Fedailü’l- Kur’ân 22, 2923) Kütüb-i Sitte 3/ 194)

Mülk (Tebareke) süresinin okumanın fazileti:Özeti ;

Adını ilk ayetten alan ve Kur’ân’ın 67. süresi olan mülk süresi Mekke-i Mükerrede Tûr süresinden sonra nazil olmuştur. Bu süre-i celile 30 ayettir.

Hadis No: 841: Ebu Hüreyre (r.a.) Resulüllah (s.a.v.) buyurdular ki:

“ Kur’ân’ı Kerim’de otoz ayetlik (şanı yüce) bir süre vardır. bu süre (Kendisini okuyan) kimseye (kıyamet günü) şefaate eder. ve Allah’ın onu af etmesini sağlar. Bu süre Tebarekellezi bu Yedihi’l-Mülk’dür. “(Ebu Davud, Salat 327, (1400) veya Ramazan 10 Tirmizi Sevâbü’l- Kur’ân 9, 2893) Kütüb-i Sitte 224)

Ebu Davud’’aki rivayette: “ (Okumak suretiyle) arkadaşlığını kazanan kimseye süre şefaate eder denilmiştir.

Tirmizi ibni Abbas'tan gelen bir diğer rivayette, İbni Abbas (r.a.) Resulullah (s.a.v.) şöyle dediğini belirtti:

“ Bu süre (Kâbir azabına sebep olan günahlara karşı) engeldir. Bu süre kurtuluş sebebidir. Kişiyi kabir azabından kurtarır.” (Tirmizi Sevâbü'l Kur'ân 9, 2892)Kütüb-i Sitte 3/ 224)

Rezin şunu ilave etmiştir. “ İbni Şihab demiştir ki “ Humeyd ibnu Abdurrahman'ın bana haber verdiğine göre ;

Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Mülk süresi kabirde arkadaş yerine mücadele eder. (ve onu azaptan korur.) ”

(Kütüb-i Sitte

3/ 224

Resulü Ekrem (s.a.v.) Efendimizin “ **Mülk**” ve “**Secde**” sürelerini okumadan uyumadıkları rivayet edilmiştir.

Mülk süresini yatmadan önce okuyan, o geceyi Kadir Gecesi gibi ihyâ etmiş olur. Kabir azabından da korunur. (Duaların esrarı Çelik Yayını Sayfa 473)

Nebe' (Amme) süresinin okumanın fazileti : Özet ;

Nebe süresi Kur'ân'ın 78. süresi, Mekke-i Mükەرreme'de nazil olmuştur. 173 kelime sayısı 173 harf sayısı ise 770 dir.

Resulüallah (s.a.v.) Efendimiz;

“ İkinci namazından sonra Nebe' süresini okuyan kimseden, Allahü Teâlâ kıyamet azabını hafifletir.” Buyurmuştur. (Duaların Esrarı Sayfa 479)

Her gün ikinci namazından sonra bu süreyi okuyan;

-İmanın yok olmasından emin olur.

-Ölmeden önce Cennet'teki yerini görür.

-Allahü Teâlâ Hazretleri, o kuluna; dünyanın dağları sayısınca sevap verir.Ve rızkını artırır. (Duaların Esrarı Sayfa 479)

Kadir süresi fazileti : Özet

Mekke-i Mükەرreme' de nazil olan Kadir süresi, Kur'ân'ın 97. süresidir.

Bu süre-i celilede, Kadir gecesinin hususiyetleri açıklanmıştır. Kur'ân ayetlerinin nazil olmaya başladığı bu gecenin bin aydan daha hayırlı olduğu, meleklerin tan yeri ağırıncaya kadar yer yüzüne indikleri, bu gecenin bir selam ve selamet gecesi olduğu beyan buyrulmuştur.

Tamamı beş ayettir. Kadir süresi Abese süresinden sonra nazil olmuştur.

Not:

Bu süre ile ilgili çok geniş bilgi Oruç kısmında, kadir süresi ve gecesi bölümünde bulabilirsiniz.

Tekâsür süresi okumanın fazileti: Özet ;

Adını ilk ayetinde geçen “ Tekasür) kelimesinden almıştır. 102. süresini teşkil eden Tekasür süresi 8 ayettir. Tekasür süresi Kevser süresinden sonra nâzil olmuştur.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Efendimizin ; okuyan bin ayet okumuşçasına sevaba nail olacağını müjdelediği bir süre olan Tekasür süresi Mekke de nazil olmuştur

İbn Ömer (r.a.)’den : Resulullah (s.a.v.) :

--“*Sizden birinin her gün bin ayet okumaya gücü yetmez mi? ”*

--“*Buna kimin gücü yeter “* dediler. Resulullah (s.a.v.) :

--“*Sizden birinin > Elhakümü’t-tekasür’ü < okumaya gücü yetmez mi ? “* buyurdu: (Tekasür süresini ihlas ve tefekkürle okuyan bin ayet okumuş gibi sevap alır.) (Hakim ukbe b. Muhammed , Nafi ve ibn. Ömer yolu ile rivayet edilmiştir Tergib 3/320)

Bu süreyi her gün okuyan; İlâhi hoşnutluğa mazhar olur; işleri açılır, kazancı artar. (Duaların esrarı 486, ve Sürelerin fazileti, 319)

Asr süresi okumanın fazileti : Özet ;

Adını ilk ayetten alan ve üç ayetten ibaret olan Âsr süresi kısa olmasına rağmen derin anlamlar ihtiva etmektedir.

İmamı şafi Hz. “ Kur’ân ’dan hiçbir ayet nazil olmasaydı. Da yalnız Asr süresi nazil olsaydı, insanlığın hem bu dünyası için hem de ahireti için kafi gelirdi. “

Dediği şümüllü bir süre. Mekke-i Mükerreme de nazil olmuştur. felaket ve hüsrân içinde bulunan insanların kurtuluş yollarını ve prensiplerini beyan buyurmaktadır.

Asr süresi İnşirah süresinden sonda nazil olmuştur. (Sürelerin Fazileti Sayfa 321)

Nasr süresi fazileti : Özet;

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Efendimize zafer müjdesiyle birlikte Mekke'nin fethedilerek insanların akın, akın İslam dinine gireceklerini haber veren NASR süresi, Medine-i Münevvere' de nazil olmuştur.

Peygamberimizin okunmasının faziletine işaret buyurdıkları bu süre-i celile, yalnız üç ayettir. Bu sürenin yalnız Kur'ân'ın dörtte birine denk olduğu müjdesi de Hadis-i şeriflerde geçmektedir. (Sürelerin Fazileti Sayfa 321)

Hadis No: 886 Enes (r.a.) anlatıyor. Resulullah (s.a.v.) buyurdular ki:

“ İzâ câe nasrullahi ve'l - feth ” süresi Kur'ân-ı Kerim'in dörtte birine denktir. “

(Tirmizi Sevabü'l Kur'ân 10.2897 Kütüb-i Sitte 3/ 302)

İhlâs süresi fazileti : Özet ;

İhlas süresi Kur'ân'ın özüdür.

Kureyş'in (bazıları) Resulullah (s.a.v.) 'a; bizi kendisine (inanmaya ve kulluk etmeye) davet ettiğin Rabbinin vasfı nedir? diye sormaları üzerine nazil olduğu rivayet edilen ihlas süresi, Yüce Allah'ın birliğini ilan etmektedir. Mekke-i Mükerrede nazil olan bu mübarek süre 4 ayettir. İhlas süresi Nas süresinden sonra nazil olmuştur (Sürelerin fazileti kitabından 339)

Hadis No: 892 – Übey İbnu Kâ'b (r.a.) anlatıyor. “ Müşrikler Hz. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) 'e

“Rabbini bize tavsif et (tanıt)!.”

Dediler . Bunun üzerine İhlas süresi indi.

“ De ki: O Allah 'dır. bir tekdir. O Allah' ır. Samed 'dir, (hiçbir şeye muhtaç değil her şey ona muhtaç). Doğurmamıştır. Doğrulmamıştır. (çünkü oO, ezeli ve ebedidir. Ve her noksanlıktan münezzehtir.) ” (İhlas Süresi Ayet 1-4)

Übey İbnu Kâ'b (r.a.) bu sürede geçen bazı tabirleri şöyle açıkladı,

“ Samed, doğurmayan ve doğrulmayan demektir. Çünkü doğan her şey mutlaka ölecektir. Ölen her şey varis olunacaktır. Allah ise ne ölür. ne de O'na varis olunur.” Hiçbir şey O'nun dengi (ve benzeri değildir.) “ ayeti de O'na bir benzer, bir denk olmadığını, Allah'a benzeyen hiçbir şey bulunmadığını ifade eder. (Tirmize, Tefsir, İhlas, 3361, 3362 Kütüb-i Sitte 3/309)

Ebu Hüreye (r.a.)'den Resulullah (s.a.v.) :

“ Toplanın size Kur'ân'ın üçte birini okuyacağım. “ buyurdu.

Bunun üzerine toplandı, sonra Resulullah (s.a.v) çıkıp:
“**Kul huvellâhu ahad** “ süresini okudu. Sonra evine girdi. Bunun üzerine birbirimize:

“**Sanırsız bu haber ona semadan gelip, evine girmesine sebep oldu**” dedik,

sonra Resulullah (s.a.v.) tekrar çıkıp:

“**Ben size Kur’ân’ın üçte birini okuyacağım dedim. Dikkat edin ihlas süresi Kur’ân’ın üçte birine denktir,**” buyurdu. (Müslim ve Tirmizi, T. Ve Terhib 3/320

Başka bir rivayette;

“**Beni kudret ve iradesiyle yaşatan Allah’a yemin ederim ki, İhlas süresi Kur’ân’ın üçte birine denktir.** Buyurdu. (Tirmizi)

Ebu Derda (r.a.)’dan: Hz. Peygamber (s.a.v.) :

“**Sizden biri bir gecede Kur’ân’ın üçte birini okumaktan aciz olur mu ?** buyurdu:

Ashap: “**buna hangimiz güç yetirebilir? “**

Resulullah (s.a.v.) “**–Allahu Ahad, Allahu’s-Samed (ihlas süresi) Kur’ân’ın üçte biridir.**” buyurdu. (Buhari Fedailü’l Kur’ân,13 id 1 Müslim, Misafirin 259, (811) Tirmizi, Sevabü’l Kur’ân 11/ 2898 , Nesai, İftihan, 69. 2,171 Muvatta, Kur’ân 17.19. (1208) Ebu Davud vitr, 18. Salat, 353, İbni Mâce Edep, 52, 3787. 3788. 3789) Kütüb-i Sitte 3/306)

Başka bir Hadis No: 889 Enes (r.a.) anlatıyor. “ Bir kimse (İhlas süresini kast ederek) :

“**Ey Allah’ın Resülü, ben bu süreyi seviyorum.**” dedi.

Resulüllah (Aleyhissalâtu vesselâm) “**Onu sevmen seni Cennete sokacaktır.**” dedi . (Tirmizi Sevabü’l- Kur’ân 11.(2903) Kütüb-i Sitte 3/ 306)

Muaz b. Enes el-- Cüheni (r.a.)den rivayet edildiğine göre Hz. Peygamber (s.a.v.)

“**Kim >> Kul huvâllâhu ahad << süresini on defa okuyup bitirirse, Allah kendisine Cennet’te bir köşk yapar.**” Buyurdu.

Bunun üzerine Ömer b, Hattab:

“ Ya Resulullah çok okumak istersek? diye sorunca:

“**Allah rızası için çok oku ve güzel yap.**” buyurdu: (Ahmed , Tergib ve Terhib 3/324)

Hadis No: 891—

Hz. Enes (r.a.) anlatıyor. Resulullah (s.ab.v.) buyurdular ki:

“**Kim yatağında uyumak isteyince, sağ tarafın üstünde yatar, sonra da Kul Hüvellahu ehad’ı yüz kere okursa Rabbi Teâlâ kıyamet günü kendisine ; Sağın üzerinde cennete gir** “ diyecektir.(Tirmizi, Sevabü’l Kur’ân 10,2900) Kütüb-i Sitte 3/308)

Cabir (r.a.) rivayetle Hadis No: 3426

**“ Üç şey vardır ki, kim imanlı olduğu halde bunları yerine getirirse Cennet’e dilediği kapıdan girer ve istediği yerde hurilerle evlendirilir
Ölmeden önce katilini af eden, üzerindeki kimsenin bilmediği borcu ödeyen ve her farz namazdan sonra on defa ihlâs süresini okuyan. ”** (Ebu Yalanın Müsned’inden, C. Sağır 2/ 852)

Enes (r.a.) rivayet ediyor.:

**“ Kim ki İhlas süresini yüz defa okurda şu dört şeyden de sakınırsa Allah onun elli senelik günahlarını bağışlar.
Bunlar adam öldürme, haksız yere başkasının malını zimmetine geçirme, zina etme, ve içki içme. ”** (İbni Adiyy’in el- Kamil ve Beyhakinin şibul’i İmanın’dan C. Sağır 4/ 1594)

Başka bir rivayete ise;

Hadis No: 890

Hiz. Enes (r.a.) anlatıyor.

**“ Kim Kul hüvellâhu ahad süresini günde iki yüz sefer okursa üzerinde kul borcu hariç, elli yıllık günah (amel defterinden) silinir.
”** (Tirmizi Sevabü’l Kur’ân 10(2900) Kütüb-i Sitte, 3/307)

AÇIKLAMA ;

Şarihler, kul borcunu istisna edilmesinde iki incelik görmüşlerdir.

1--Kul borcu, ödenmedikçe af edilmez. Hadisler de bu çeşit ifadeler, kul borcunun ehemmiyetini anlatmaya, bundan korkutmaya racidir. kişinin üzerinde kul borcu gibi affedilmez bir günah bulunsa bile, -İhlas
2--süresi belirtilen şekilde okunduğu takdirde- diğer günahları af edilebilir.

Ancak bu sürenin okunması da kul borcundan gelen günahı sildirmez. (Kütüb-i Sitte, 3/ 307)

Başka bir Hadiste Aişe (r.a.) ‘den

>Hz, Peygamber (s.a.v.) bir kimseyi bir seriyenin komutanı olarak gazveye gönderdi. Bu kimse arkadaşlarına namaz kıldırıldığında kıratını devamlı > **Kul hüvellâhu ahad** <süresi ile bitirirdi. Medine’ye dönünce bunu Hz. Peygamber (s.a.v.)’e anlattılar.”

Peygamber (s.a.v.) de:

“ Ona sorun bunun niçin yapmış? ” onlar da kendisine bunun sebebini sorunca:

“ Çünkü o sürede, bağışlayıcı olan Allah’ın sıfatları vardır. bu sebeple ben onu okumayı seviyorum. ” dedi. bunun üzerine:

Peygamber (s.a.v.) :

“ Ona haber verin, şüphesiz Allah’ta kendisini seviyor. ” Buyurdu.

(Buhari, Müslim ve Nesâi rivayet etmişlerdir.) (Aynı konu ve aynı hadis Tirmizi ve Enes’in açıklaması ile Kütüb-i Sitte’nin 3/ 307 sayfasında da bunun aynı benzeri yazılmıştır.)

FELAK :

Peygamberimiz (s.a.v.) Efendimizin ve onun mübarek şahsında ümmetine haber veren bir süre-i celiledir. Ki, Medine-i Münevverde nazil olmuştur. 5 ayettir.

Bu sürenin okunmasının mümine kazandıracığı mükafat ile ilgili çok sayıda hadisi şerif vardır.

Bazı hadisleri Nas süresi ile birlikte (Muvvizeyn ortak bilgi ve hadis aşağıya yazılmıştır.)

N A S :

Kur’ân’ın son süresi olan Nâs süresi, Medine-i Müneverede de nazil olmuştur ve 6 ayettir. Bu süreyi okumanın mü’minlere kazandıracığı mükafatla ilgili pek çok Hadisi şerifler bulunmaktadır.

“Hz. Aişe (r.a.) validemiz. rivayet edildiğine göre şöyle demiştir. : Allah’ın Resulü hastalandığı zaman kendisine bu süreleri (Felâk ve Nâs sürelerini) okur ve nefes ederdi. Hastalığı şiddetlendiği zaman kendisine ben okur mübarek olması nedeniyle onun eli ile kendisini mesh ederdim.”

Hadis No: 902—Abbas (r.a.) anlatıyor. Resûlullah (s.a.v.) buyurdular ki:

“ Şeytan insanoğlunun kalbinin üzerinde tünemiş vaziyette bekler. Allah’ı zikir edince siner, çekilir. Gaflat ekse vesvese verir” (Buhari, Tefsir, Kul eüzü bi’rabbi’n- nâs1. Kütübi Sitte 3/316)

“ Kul Eüzü Birabbi’l—Felak, ve Kul Eüzü Birabbi’n—Nas. BU Sürelerin diğer birleşik ismi (Muavvizeteyn süreleri) **Okumanın fazileti :** Özet :

Hz Aişe’den rivayetle: Hadis No: 8954

“ Kim ki, Cuma Namazından sonra, İhlas, Felâk ve Nâs sürelerini yedişer defa okursa, Allah onu bir sonraki Cumaya kadar kötülüklerden korur.” (İbnisünni’den, C. Sağır 4/1594)

Hadis N: 898—Abdullah İbnu Hubeyb (r.a.) anlatıyor.

“ Hafif bir yağmur ve Karanlığa maruz kalmıştık. Bize namaz kıldırın diye Resullullah (s.a.v.)’ı bekledik.

Râvi derki: Abdullah İbnu Hubeyb şu mânada bir şeyler daha söyledi. Resülullah (s.a.v.) çıktı ve :

Söyle !dedi. Ben:

“Ne söylüyeyim?” diye sordum. Bunun üzerine:

“ Akşam ve sabaha erince, Kul hüvallahu ahad ve Muvvîzeteyn sürelerini üçer kere oku. Bu sana her şeye karşı yeterlidir.” dedi. (Nesâî , İsti’âze 1,(8250-253) Kütüb-i Sitte 3/312)

Ukbe b. Amir (r.a.) Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir.

“ Benzerleri hiç görülmemiş, bu gece indirilen bir kısım ayetleri biliyor musun? Onlar “ Kul Eüzü Birabi’l -Felak, ve Kul Eüzü Birabbi’n-Nâs süreleridir.”

Ebu Davud’un bir rivayeti şöyledir. Yolculukta Resulullah (s.a.v.) ‘in bindiği hayvana yem veriyordum.

“Ey U k b e l ! okunan en hayırlı iki süreyi sana öğrettim mi? buyurdu. Sonra bana “ Kul Eüzü Birabbi’l- Felak, ve Kul Eüzü Birabbi’n- Nâs “ sürelerini öğretti.”

Ebu Davud’un bir rivayetinde Ukbe şöyle demiştir.

” Resulullah (s.a.v.) ‘ le beraber Cuhfe ile Ebva arasında yolculuk yapıyorduk. Birden bizi bir rüzgar ile kesif karanlık kapladı. Bunun üzerine Resulullah (s.a.v.) Kul Eüzü Birabbi’l Felak, Kul Eüzü Birebbi’n-Nâs”ı okuyarak korunmaya başladı.

Ve :

“Ya U k b e l ! : Bu iki süre ile korun. Hiçbir korunan bu iki sürenin benzeri ile korunmamıştır.” Buyurdu.

Ravi: **“ Resulullah (s.a.v.) Namazda imamlık yaptığında bu iki süreyi okuduğunu işittim”** demiştir. (iki Hadisi Müslim, Tirmizi ve Nesâî , Tergib ve Terhib 3/326)

İbn. Hıbban (r.a.) Sahih’inde şöyle rivayet etmiştir.

“ Ya Resulullah! Bana Hüd süresinden bir kısım ayetlerle, Yusuf süresinden bir kısım ayetler okut.” dediğimde :

“Ya U k b e l ! Sen “ Kul Eüzü Birabbi’l- Felak “ süresinin okumaktan Allah katında daha makbul ve sevabı daha çok hiçbir süreyi okuyamazsın. Sen her namazda onu okumaya gücün yetiyorsa oku .” buyurdu. Tergib ve Terhib 3/327)

Hadis No: 896 – Ukbe ibnu âmir (r.a.) anlatıyor. Resûlullah (s.a.v.) buyurdular ki:

“ Bu gece indirilen ayetler var ya, onlar gibisi hiç görülmemiştir: Kul eüzü bi-rabbi’l- felak ve Kul eüzü bi’rebbi’n -nâs sûreleri.” (Müslim misâfirin264(814) Tirmizi Sevâbü’l Kur’ân 12,(2904) Tefsir, Müvvaziteyn, (3364) Ebu Davud, Salat354, (1462-1463) Nesai, İstiâze, 1,(8,251-254) Kütüb-i Sitte 3/ 311)

Hadis No: 897 – Ukbe İbnu Âmir (r.a.) Tirmizi’den gelen bir rivayete der ki: **“ Resullullah (s.a.v.) , bana her namazın arkasından Muavvizeteyn’i okumamı emretti.”**

Tirmizi, Sevâbü’l Kur’ân

12, (2905) Kütüb-i Sitte 3/313)

Bu hususta Bediüzzaman hazretlerinin kıymetli bir açıklamasını aynen sunuyoruz.

“ Kur’ân-ı Hakimin her bir harfinin bir sevabı var. bir hasenedir. Fazl-ı İlaâhiden o harflerin sevabı sümbüllenir, bazen on tane verir, bazen yetmiş, bazen yedi yüz (Âyetel –Kürsi harfleri gibi) bazen bin beş yüz (sûre-i İhlas ’ın harfleri gibi), bazen on bin (Leyl-i Berât ’ta okunan âyetler gibi), ve bazen otuz bin, mesela haş haş tohumunun ksretil müsilli (Leyle-i Kadir’oe okunan ayetler gibi), ve o gecede otuz bin sevabı olur, anlaşılır, İşte Kur’ân-ı Hâkim, tezâuf-u sevabiyle (sevabın katlanmas,ı artması), beraber elbette muvazeneye gelmez ve gelmiyor. Belki asıl sevap ile bazı surelere muvazeneye gelebilir.

Mesela : İçinde mısır ekilmiş bir tarla farz edelimki, bin tane ekilmiş bazı habbeler (taneler) yedi sünbül vermiş farzetsek, her bir sünbülde yüzer tane olmuş ise, o vakit tek bir habbe bütün tarlanın iki sülüsüne (üçte ikisine) mukabil oluyor. mesela: birisi de on sünbül vermiş, her birinde iki yüz tane vermiş, o vakit bir tek habbe asıl tarladaki habbelerin iki misli kadardır. Ve ha keza kıyas et....

Kur’ân fazileti ile ilgili bazı hadisler;

Hz Osman (r.a.) anlatıyor. Resulullah (s.a.v.) buyurdular ki:

“Sizin (ibadetçe) en hayırlınız Kur’ân’ı Kerim’i öğrenen ve öğretendir.” (Buhari Fedâilü’l – Kur’ân 21; Tirmizi, Fedailü’l- Kur’ân 15, 2909, Ebu Dâvud, Salat 349,1452H; Ibnu Mace, Mukaddime 16,211 H Kütüb-i Sitte 2/ 139)

Başka bir Hadisi şerifte :

“ Kur’ân bilgisi her ziyade ibadetten faziletlidir. “ buyrulmuştur.

Başka bir hadiste:

“Ümmetimin en yüksek ibadeti Kur’ân okumaktır.” Buyrulmuştur.

Başka bir Hadisi Şerifte:

“Ümmetimin en eşraftı Kur’ân’ı hakkıyla okuyup onunla amel eden ve gece ibadet edendir.” Buyrulmuştur.

Başka bir hadiste:

“ Kur’ân’ı güzel okuyup amel edenin ana, babasına kıyamette nurdan taç giydirilir.”

Başka bir Hadiste;

“ Her şeyin bir parlaticısı vardır. Kalbin parlaticısı da Kur’ân ve ölümü unutmamaktır.” Buyrulmuştur.

(Yukarıda ki beş hadis Amentü Şerhi Numan Kurtuluş kitabının sayfa:77-ve78 den alıntı)

Başka bir Ayette:

“ Biz Kur’ân dan, müminler için şifa ve rahmet olan ayetler indirmekteyiz,

(Kur’ân Mü’minlere şifadır. İnananlar onunla dünya ve ahiret dertlerini şifasını bulurlar. Onun din ve dünyaya ait hükümlerine uyarak ruhen huzura kavuşurlar)

(Kur’ân) **Zalimlerinde ancak sapıklığını artırır.”** (İsra Süresi Ayet: 82)

Kur’ân-ı Kerim’de ismi geçen peygamberler

İlk Peygamber Adem aleyhi’s-selâm ile son Peygamber Muhammed (s.a.v.) arasında pek çok Peygamberler gelmiş ve geçmiştir. Bunların kesin sayılarını ancak Allah bilir. Çünkü Kur’ân’da bir kısım Peygamberlerin isimleri bildirilmiş, ismi bildirilmeyen daha bir çok Peygamberlerin olduğu ifade edilmiştir.

Biz Allah’ın gönderdiği bütün Peygamberlere inanır, sayılarını Allah’a bırakırız.

Kur’ân-ı Kerim’de ismi geçen Peygamberler 25 tane olup isimleri şunlardır.

Adem, İdris, Nuh, Hüd, Salih, Şuayp, İbrahim, Lût, İshâk, İsmail, Yakup, Yusuf, Musa, Harun, Davud, Süleyman, Eyüp. Zu’l Kifl, İlyas, Elyesa, Zekeriya, Yunus, Yahya, İsa, ve Muhammed, aleyi’s-selamdır.

Bunlardan başka Kur'ân da Zu'l Karneyn, lokman ve Uzeyir'in de isimleri geçmektedir. fakat bunların Peygamber oldukları ihtilaflıdır. Bazılarına göre bunlarda Peygamber, bazılarına göre ise Peygamber değil, velidirler. Bunların Peygamber oldukları kabul edilirse, Kur'ân'ı Kerim'de ismi geçen Peygamberlerin sayısı 28 olur. En doğrusunu Allah Teâlâ bilir.

Secde ayetleri :

Kur'ân-ı Kerim'de secde Âyeti bulunan on dört süre şunlardır.

- 1- A'raf süresi (206.âyet)
- 2- Ra'd Süresi (15. âyet)
- 3- Nahl süresi (49.âyet)
- 4 -İsrâ süresi (107. âyet)
- 5 -Meryem süresi (55. âyet)
- 6- Hac süresi (18. âyet)
- 7- Furkan süresi (60. âyet)
- 8- Neml süresi (25. âyet)
- 9- Secde süresi (15. âyet)
- 10- Sâd süresi (24. âyet)
- 11- Fussilet süresi 37. âyet)
- 12- Necm süresi (62. âyet)
- 13- İnşikak süresi (21. âyet)
- 14- Alâk süresi (19. âyet)

TİLAVET (OKUMA) SECDESİ

Tilavet Secdesi Allah'a saygıdır.

Hanefî Mezhebi :

Kur'ân-ı Kerim'in on dört süresinde secde ayeti vardır. bunlardan birini okuyan ve işitene secde etmek vaciptir.

Secde ayeti namazda okunursa, tilavet secdesinin namazda yapılması gerekir. Şöyle ki: Secde ayetinden sonra Kur'ân okumaya devam edcekse secde okuyunca hemen tilavet secdesini yapar. Ve tekrar ayağa kalkarak bıraktığı yerden okumaya devam eder.

Eğer secde ayetinden sonra okumaya devam etmezse veya en çok üç âyet daha okuyacak ise; rükü ve secdeye varır; ayrıca tilavet secdesi yapmak gerekmez.

Namazda okunan secde ayetini, namazda olmayan kimse işitirse secde etmesi lazımdır. Namaz kılan bir kimse namazda olmayanın okuduğu secde ayetini işitirse namazdan sonra tilavet secdesini yapması gerekir.

Namazda secde ayetini okuyanın namazda tilavet secdesini yapması lazımdır. Bu secde namaz bittikten sonra yapılmaz. İmam namazda secde ayetini okursa hem kendisi hem de namazda ona uyan cemaat secde yaparlar. Tilavet Secdes-i namaz kılmaya mükellef olanlara vaciptir.

Âdet halindeki veya lohusa halindeki kadınlara vacip değildir.

Secde ayetinin tercemesi okunduğu taktirde de tilavet secdesi vacip olur. Secde ayetini yazmakla veya okumayarak sadece bakmakla secde yapmak gerekmediği gibi heceleme yani harf, harf okumak da gerekmez. Secde ayetinin cemaat içinde okunması halinde illeri geçmesi ve cemaat' ın saf bağlaması lazım değildir. Herkes bulunduğu yerde kibleye dönerek secdesini yapar. Secde yapmak için hazır olmayan kimsenin yanında secde ayetini gizlice okumak menduptur.

Bir yerde bir secde ayetini tekrar eden kimseye bir defa secde etmek yeterlidir. ancak bulunduğu yerden başka bir yere giderse bir secde yeterli olmaz. Hasta olan kimse tilavet secdesini ima ile yani baş işaretiyle yapar. İçinde secde âyeti olan süreyi veya âyetleri okuyup ta secdeden kaçınmak için secde ayetini atlamak mekruhtur.

Namazı bozan şeyler tilavet secdesini de bozar. Ve secdenin iade edilmesi gerekir,

Tilavet Secdesinin yapılışı,

Abdestli olarak kibleye dönülür, Tilavet secdesi niyetiyle eller kaldırılmadan, “ Allahü Ekber” diyerek secdeye varılır. Secde de üç kere “*Sübhâne Rabbiye'l- alâ* “ söylendikten sonra “*Allahü Ekber*” denilerek kalkılır.Ayağa kalkarken “ *Gufrâneke Rabbenâ ve ileykel mesıyr,*” denilmesi müstehaptır. Secde bir defa yapılır. Secdeden sonra selam yoktur. Diyanet İş. Baş. İslami İlmihali Sayfa,187)

Şafii Mezhebi:

Kur'ân-ı Kerim okuyan, dinleyen ve işiten kimse için on dört âyetin tilavet anında secde-i tilavet yapmak sünnettir. Okuyanın secde-i tilavet yapmasıyla, dinleyici ve işiten de sünneti müekkede olur. İbni Ömer'den şöyle rivayet edilmiştir. “ *Resûlullah (s.a.v.) Kur'ân-i Kerim-i okurdu. Biz de onunla birlikte secdeye giderdik, öyleki bazılarımız alnı için secde yerini bulamazdı.*”

Yalnız sarhoş ve cünüb, hayız ve nifaz halinde bulunan kimselerin tilavetleri için secde tilavet yapmak sünnet değildir.

Sad süresindeki secde tilaveti için değil şükür içindir. Namaz haricinde tilavet edildiği zaman secde etmek sünnet olur.

Namazda tilavet edildiği zaman secde etmek caiz değildir. Namazı ifsad eder. ancak unutarak veya secde-i tilavet olduğuna kanaat getirerek secde eden kimsenin namazı fesada girmez.

Secde-i tilavet âyetini okur, az bir fasıla verirse secdeye gider uzun bir fasıla verirse secde etmez.

Bir mecliste birkaç secde ayeti okur veya bir ayeti birkaç sefer tekrar ederse, (okuduğu)her sefer için secdeyi tekrar eder.

Namaz haricinde secde-i tilavetin keyfiyeti; niyet getirip ellerini kaldırarak iftitah tedkibirini alır, bir defa secdeye varır (Secde de üç kere “ **Sübhâne Rabbiye’l- alâ** söylendikten) sonra oturup selam verir. ayakta niyet getirmekte beis yoksa da oturan kimse için oturarak niyet getirmek daha evladır.

Rükünleri üçtür.

- 1- Niyet getirmek,
- 2- Tekbir almak,
- 3- Selam vermek,

Şartları ise, Hadesten taharet, setri avret ve istikbali kible gibi namazın şartlarıdır.

Şükür Secdesi : Yaklaşık Her mezhepte de aynı uygulama yapılır.

Kul, başına gelen felaketten, sıkıntıdan kurtulduğu veya Sevinçli zamanlarda ve bir şey müjdelendiği vakitlerde, Yüce Allah’ın verdiği bu nimet ve lütf’ ten dolayı şükür etmek maksadıyla secdeye varmak müstehaptır. Ve sevaplıdır.

Peygamber Efendimiz ve ashap, sevinçli bir haberle karşılaştıkları zamanlarda şükür secdesi yapmışlardır.

Şükür secdesi yapacak kimse kibleye yönelip, “ *Allahü Ekber*” diyerek secdeye varır. Secdede Cenab-ı Hakk’a Hamd ve şükür edip tespih getirdikten sonra tekbir getirerek kalkar. Ve böylece şükür secdesi yapmış olur.

Namazı müteakip şükür secdesi yapmak mekruhtur. Çünkü yapıldığı takdirde bunu cahil kimseler, sünnet veya vacip zan ederler. (Diyanet İş. Baş. İslami İlimihali Sayfa,187)

Duaların esrârı kitabının 238-239. sayfasında ŞÜKÜR SECDESİ için daha kapsamlı bir açıklama yapmıştır. Hangisini uygularsanız uygulayın mühim olan niyettir. İhlastır. Bunu da bilginize sunayım

ŞÜKÜR SECDESİ

Kul başına gelen bir felaketten, sıkıntıdan kurtulduğu veya ummadığı bir lütf ihşâna kavuştuğu zaman “**Şükür Secdesi**” yapar. Bu secde müstehabtır.

Şükür Secdesi şöyle yapılır:

Kibleye dönülür ve “**Allâhü Ekber**” denilerek secdeye kapanılır. Secde de 3 kere; “**Süphâne Rabiye’l-a’lâ**” denildikten sonra, doğrulunur ve ka’de’ de oturulduğu gibi oturulup, şu duâ okunur.

“El- Hamdü lil-lâhi, ve’s-şükrü lil-lâhi, ve’n-ni ‘ metü lil-lâhi Rabbi’l-Âlemin

Kurân mucizeleri :

Nasıl Kur’ân-ı Kerim her harfi, her, ayeti, her süresi faziletlerle sevap kazanmakla dolu ise, Kur’ân-ı Kerim’in aynı şekil de, her harfi, her ayeti ve her süresi “Mucizelerle” doludur. Ama aklını kullanana, bu sınırsız nimetlere bakmasını iyi anlayana, kainata bakmasını bilene, benim gibi köre ne?

Kur’ân’ı Kerim’in Mucizelerini yazmak kitaplar alır, bu nedenle, çok özet olarak birkaç mucizelerini yazıp, tekrar konumuza dönelim.

Konuya bir ayetle başlayalım.

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

Gök yüzü yarıldığı, yıldızlar döküldüğü, denizler birbirine karıştığı, kabirlerin içindekiler dışarıya çıkarıldığı zaman, insanoğlu, gönderdiklerini ve geride bıraktıklarını bir bir anlar.” (İnfitar süresi ayet 1-2-3-4-5-)

Evrendeki Mükemmel Denge

Allah Teâlâ buyuruyor.

O, biri diğeriyle ‘ tam bir uyum’ içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman’ın yaratmasında hiçbir çelişki ve uygunsuzluk göremezsin. İşte gözü (nü) çevirip- gezdir; her hengi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyormusun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip- gezdir; o göz umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir.”
(Mülk süresi ayet 3-4)

Başka bir Ayette:

“ Görmüyor musunuz; Allah , yedi göğü birbiri ile bir uyum mutabakat) içinde yaratmıştır. (Nuh Süresi Ayet: 15)

Evrendeki milyarlarca yıldız ve galaksi mükemmel bir uyum içinde kendileri için tespit edilmiş yörüngelerde hareket ederler. Yıldızlar, gezegenler ve uydular hem kendi etrafında, hem de bağlı oldukları sistemlerle birlikte dönerler. Hatta bazen içinde 200- 300 milyar yıldız bulunan galaksiler birbirlerinin içinden geçip giderler. Bu geçişte, evrendeki büyük düzeni bozacak her hangi bir çarpışma olmaz.

Evrendeki hız kavramı, dünya ölçüleri ile karşılaştırıldığında kavranması, güç boyutlardadır. Milyarlarca, trilyonlarca ton ağırlığındaki yıldızlar, gezegenler ve sayısal değerleri ancak matematikçilerin anlayabileceği büyüklükteki galaksiler ve galaksi kümeleri uzay içinde olağan üstü bir süratle hareket ederler.

Örneği dünya saatte 1.670 Km hızla kendi ekseni çevresinde döner. Bu gün en hızlı merminin saatte ortalama 108.000 km.’lik bir sürate sahip olduğu düşünülürse, dünyanın dev boyutlarına rağmen sür atının ne denli büyük olduğu anlaşılır.

Dünya’nın güneş etrafındaki hızı ise merminin yaklaşık 60 katıdır. Saatte 108.000 Km. verdiğimiz bu sayılar sadece dünya içindir. Güneş sistemi daha da ilginçtir. Bu sistemin sürati mantık sınırlarını zorlayacak derecede yüksektir. Evrende sistem büyüdükçe sürat artar, güneş sisteminin galaksi merkezi etrafındaki dönüş sürati saatte tam 720.000 km.dir. yaklaşık 200 milyar yıldız bünyesinde bulunduran “ Samanyolu galaksi “nin uzay içindeki hızı ise saatte 950 km. dir.

Kuşkusuz ki böylesine karmaşık ve hızlı bir sistem içinde dev kazaların oluşma ihtimali son derece yüksektir. Ancak böyle bir durum olmaz ve biz yaşamamızı güven içinde sürdürüyoruz. Çünkü evrendeki her şey Yüce Allah Teâlâ’nın koyduğu kusursuz dengeye göre işlemektedir. İşte bu sebeple ayette bildirildiği gibi tüm bu sistem içinde hiç bir “ çelişki ve uygunsuzluk” yoktur.

(Kur’ân Mucizeleri Sayfa: 18-19)

Güneş, Ay Ve Yıldızların yapılarındaki farklılık.

Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Sizin üstünüze sapaşğlam yedi- gök bina ettik. Parıldadıkça parıldayan bir kandil (Güneş) kıldık.” (Nebe süresi Ayet: 12-13)

“ Ve ay’ı bunlar içinde bir nur kılmış, Güneş’i de (aydınlatıcı ve yakıcı) bir kandil yapmıştır.. (Nuh süresi Ayet: 16)

Kur'ân' da Güneş ve Ay'dan bahsedilirken her birinin belli bir yörüngesinin olduğu vurgulanır:

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor. ” (Enbiye süresi Ayet 33)

Evrenin görebildiğimiz kısmında 100 milyardan fazla galaksi mevcuttur ve küçük galaksilerde yaklaşık bir milyar, büyük galaksilerde ise bir trilyondan fazla yıldız bulunur. Bu yıldızların pek çoğunun gezegenleri ve gezegenlerinde uyduları vardır. tüm bu gök cisimleri çok ince hesaplarla saptanmış, yörüngelere sahiptir. Ve milyonlarca yıldız her biri kendi yörüngesinde diğeri ile kusursuz uyum ve düzen içinde akıp gitmektedir. Bunların dışında pek çok kuyruklu yıldız da kendisi için tespit edilmiş olan yörüngede yüzüp gider.

Evrendeki yörüngeler sadece bazı gök cisimlere ait değildir. Güneş sistemimiz hatta diğer galaksiler, başka merkezler etrafında büyük bir hareketlik gösterirler. Dünya ve onunla birlikte Güneş sistemi her yıl bir önceki yerinden 500 milyon Km. uzakta bulunur. Gök cisimlerin yörüngelerinden en ufak bir sapmanın bile sistemin altüst edecek kadar önemli sonuçlar doğurabileceği hesaplanmıştır. Örneğin dünya yörüngesinde normalden fazla veya eksik 3 mm'li bir sapmanın yol açabileceği bir kaynaktan şöyle tarif edilmektedir.

Dünya, Güneş çevresinde dönerken öyle bir yörünge çizer ki, her 18 milde doğru bir çizgiden ancak 2,8 mm ayrılır. Dünyanın çizdiği bu yörünge kıl payı kıl payı şaşmaz; çünkü yörüngeden 3 mm'lik bir sapma bile büyük felaketler doğururdu ve hepimiz donardık; sapma 3,1 mm olsaydı, hepimiz kavrularak ölürdük.

Gök cisimlerinin bir başka özelliği de, yörüngelerinin dışında bir de kendi etraflarında dönmeleridir.

Yüce Allah Teâlâ Kur'ân 'da şöyle buyurmaktadır. **“ Dönüşü olan göğe andolsun ”** (Tarık süresi 11 .) ayeti ise tam bu gerçeğe işaret eder.

Elbette Kur'ân'ın indirildiği dönemde insanlık, günümüzdeki gibi uzayı milyonlarca Km. uzaklara dek gözlemleyecek teleskoplara gelişmiş gözlem teknolojilere, modern fizik ve astronomi bilgilerine sahip değildi. Dolayısıyla uzayın, ayette bildirildiği gibi **“ Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış ”** (Zariyyat süresi ayet 7) olduğunu, o dönemde bilimsel olarak tesbit edebilmek imkansızdı. Ancak o çağda indirilmiş olan Kur'ân-ı Kerim' de bu gerçek bizlere açıkça haber verilmiştir; çünkü Kur'ân gerçekten Allah'ın Kelamıdır. (sözüdür)

(Kur'ân Mucizeleri Harun, Yahya Sayfa 28-29)

(Kur’ân 1400 yıldan fazla nazil olduğu halde o günden bu güne, bu günden ta kıyamete kadar hep böyle mucizeler içinde tüm insanlara ışıık saçmış ve saçacak mucizeler aktaracaktır. İnşallah .)

Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Biz, bir ‘ oyun ve oyalama konusu ‘ olsun diye göğü yeri ve ikisi arasında bulunanları yaratmadık.” (Enbiya süresi ayet: 16)

Bulut ve Yağmur

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O’dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklediğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız.” (A’raf süresi ayet 57)

Başka bir ayet:

“ O,size şimşegi korku ve umut olarak gösteren, (yağmur yüklü) ağırlaşmış bulutları, (inşa edip) oraya çıkarandır.” (Rad süresi ayet 12)

Elbette Kur’ân’ın indirilmeden önce ve indirildiği dönemlerde insanların bulutların ağırlıkları ile ilgili bu bilgiye sahip olmaları mümkün değildir. Kur’ân ayetlerinde dikkat çekilen ve yakın geçmişte keşfedilen bu bilgi, **“ Kur’ân’ın Yüce Allah sözü olduğu delillerinden bir diğeridir.”**

Yağmurdaki ölçü

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ O Allah ki yağmuru, gökten bir ölçüye göre inirir. Biz onunla ölü memleketi diriltiriz. (Ey inkarcılar) işte sizde (kabirlerinizden böyle diriltip) çıkarılacaksınız.” (Zuhuf süresi Ayet 11)

Kur’ân’da yağmur hakkında verilen bir diğer bilgi ise, yağmurun belli bir ölçü ile indirildiğidir. Ölçümlere göre, yer yüzünden bir saniyede 16 milyon ton su buharlaşmaktadır. Bir yılda bu miktar 505 trilyon tona ulaşır. Bu aynı zamanda bir yılda dünya ya yağın yağmur miktarıdır. Yani su, sürekli bir denge içinde **“bir ölçüye göre”** dönüp durmaktadır. Yer yüzündeki hayatın devamı da bu su döngüsü sayesinde sağlanır. İnsanların

sahip olduğu tüm teknolojik imkanları kullansa dahi bu döngüyü asla yapay olarak ta olsa gerçekleştiremez.

Eğer bu miktarda çok büyük bir değişiklik olsa bile, kısa bir zaman büyük bir ekolojik dengesizlik ortaya çıkacak ve bu da hayatın sonunu getirecektir. Fakat hiçbir zaman böyle olamaz; yağmur, Kur’ân da bildirildiğı gibi, yer yüzünde her sene aynı miktarda inmeye devam eder.

Yağmurdaki ölçü sadece miktarında değil, aynı zaman da yağmur damlalarının düşüş hızında da söz konusudur. Yağmur damlası ne kadar büyük olursa olsun, yer yüzüne düşme hızları belli bir limitin üzerine çıkamaz.

Nobel ödüllü Alman fizikçi Philipp Lenard, çalışmaları sonucunda yağmur damlalarının çapları genişledikçe, düşme hızının arttığını tespit etmiştir. Ancak düşme hızındaki bu artış, yağmur damlasının çapı 4.5 mm olana kadar devam etmekteydi. Daha büyük yağmur damlalarında ise, düşme hızları saniyede 8 m’yi geçmemektedir. Bunun sebebi damlaların düşerken aldıkları şekildir. Yağmur damlalarının bu özel şekli, atmosferin sürtünme etkisini artırınca damlaların belli bir hız limitini aşmalarını önler. Görüldüğü gibi Kur’ân’da yağmurun indirilişi ile ilgili yaklaşık 14 50 sene önce bilinmesi mümkün olmayan hassas bir ayara dikkat çekilmektedir. (Kur’ân Mucizeleri 82-83)

Yüce Allah buyuruyor.

“O, Güneş ve Ay’ın doğu ve batı merkezlerinin Rabbidir.”

“Öyleyse Rabbinizin nimetlerinden hangisini inkar edebilirsiniz? “

(Rahman süresi Ayet 17-18)

Başkabir ayette;

“ O. Göklerin, yerin ve bunların arasındakilerin Rabbidir.” (Saffat süresi Ayet 5)

Kur’ân da kelime tekrarlar’ı;

<u>YEDİ GÖK</u> (seb’a semavat)	Kur’ân ‘da	7 kere
-----------------------------------	------------	--------

tekrarlanır.

<u>GÖKLERİN YARATILIŞI</u> (Halka’s semavat)	“	7 kere	“
--	---	--------	---

Bitki ve ağaç kelimelerinin tekrar sayısı aynidir.

BİTKİ	26 kere	“
AĞAÇ	26 kere	“

“Ceza” kelimesi Kur’ân ’da 117 kere yer alırken, temel ahlak özelliklerinden olan “affetmek” ifadesi, bu sayının tam iki kadar yani 234 kere tekrarlanır.

CEZA	117 kere
AFFETMEK	2X117= 234 “

Kur’ân ‘da “**De**” kelimesi ile “**Dediler**” kelimesi de aynı sonuç vermektedir.

“DE”	332 kere
“DEDİLER “	332 “

Kur’ân ‘da Dünya “kelimesi ile ahiret kelimesi de aynıdır.

DÜNYA	115 kere
AHİRET	115 “

Kur’ân ’da Melek ve Şeytan kelimesi de aynı geçer.

MELEK	88 kere
ŞEYTAN	88 “

Kur’ân-ı Kerimde Cennet kelimesi cehennem kelimesi de aynı sayıda.

CENNET	77 kere
CEHENNEM	77 “

“İman” (tamlama almadan) ve “küfür kelimeleri de Kur’ân ’da aynıdır.

İMAN
KÜFÜR

25 kere
25 kere

Kur'ân 'da zekat ve bereket kelimesi de aynidir.

ZEKAT
BEREKET

32 kere
32 kere

Kur'ân da "iyiler" (ebrar) "kötüler" (fuccar) yarısı kadar yani 3 kere geçer.

İYİLER (Ebrar)
KÖTÜLER (fuccar)

6 kere
3 kere

"Yaz sıcak" ve "kış soğuk" kelimeleri de Kur'ân-ı kerimde aynı geçer.

YAZ-- SICAK
KIŞ—SOĞUK

1X4= 5 kere
1X4= 5 "

Kur'ân'ı Kerim'de şarp ve sarhoşlukta aynı sayıda tekrarlanır.

ŞARAP (hımr)
SARHOŞLUK (sekere)

6 kere
6 kere

"Dil" ve "vaaz" kelimeleri de eşit şekilde tekrarlanır.

DİL
VAAZ

25 kere
25 kere

Kur'ân-ı Kerim' de sevgi ve itaat kelimesi de aynidir,

SEVGİ
İTAAT

83 kere
83 kere

“Yarar” ve “bozma” kelimeleri de aynı eşit şekilde yer almaktadır.

YARAR	50 kere
BOZMA	50 kere

“Ecir” ve “Fail” kelimeleri de Kur’ân’ı Kerimde aynı eşittir.

ECİR	107 kere
FAİL	107 kere

Kur’ân’ da “dönüş” ve “sonsuz” kelimeleri de aynı eşit sayıdadır.

DÖNÜŞ	28 kere
SONSUZ	28 kere

“Musibet” kelimesi ve “Şükür” kelimesi Kur’ân’ da aynı sayıda geçmektedir.

MUSİBET	75 kere
ŞÜKÜR	75 kere

“Güneş (şems)” ve “ışık (nur)” kelimeleri de Kur’ân’ da aynı sayıdadır,

GÜNEŞ (şems)	33 kere
IŞIK (nur)	33 kere

“Doğru yola ileten (Elhuda)” ve “rahmet” kelimesinin tekrar sayısı eşittir.

DOĞRU YOLA İLLETEN	79 kere
RAHMET	79 kere

Kur’ân’da “sıkıntı” kelimesi ve “huzur” kelimesi de eşit sayıdadır.

SIKINTI	13
---------	----

kere

kere	HUZUR	13

	“Hıyanet” kelimesi ve “habis” kelimesi de eşit sayıda yer almaktadır.	

kere	HIYANET	16
kere	HABİS	16

“Kadın” ve “Erkek” kelimeleri de Kur’ân’ı Kerim ‘de tekrar sayıları aynıdır.

KADIN	23 kere
ERKEK	23 kere

Kadın erkek kelimelerin Kur’ân’ da tekrar sayısı olan 23, aynı zaman da insan embriyosunun oluşumunda yumurta ve sperm eden gelen kromozom sayısıdır. İnsanın kromozom sayısı da anne ve babadan gelen 23’er kromozom toplamı olarak da 46 dır. (Kur’ân Mucizeleri Harun Yahya Sayfa 161-166 arası)

İki dakika tefekkür edelim,
Hiçbir şey tesadüflerle olmaz bu kadar dikkat bu kadar hassas bu kadar hikmet, ve kudretli kelim sahibi Yüce Allah’ın kelimından başka zaten olamaz.

Yukarıda belirttiğim gibi Kur’ân-ı Kerim’in tümü, süreleri, ayetleri, harfleri her biri birer değil binlerce mucizelerden ibarettir.

Daha keşif edilmemiş nice mucizeler Allah’ın izniyle ilim ve bilim adamları tarafından tespit edilecektir.

Çünkü Yüce Allah bir ayetinde şöyle buyurmuştur. **“ Kafirler istemese de Allah nurunu tamamlayacaktır.”**

Bir Alman profesörü Mevlana ya gitmiş orada Yüce Rabbim ona hidayet nasip etmiş ve Müslüman olmuş, aradan yıllar geçtikten sonra, yakınları kendisine sormuşlar. Bize Kur’ân’ dan söz et bilgi ver demişler. Profesör

Profesör şöyle demiş; Kur'ân'ı Kerim ,okyanustur, ben ise okyanusta küçük bir balığım, bir balığın okyanusu nasıl anlatabilir ki.

Abdullah Aydın'ın nura doğru kitabının 2/742. sayfada şöyle yazmaktadır.

Baktığı her şeyde Yüce Allah'ın sınırsız gücünü görmeyen, başkasını görüyor demektir. Oysa kul Yüce Allah'tan başka neye ilgi gösterse, orada gizli bir şirk (ortak koşma) vardır. gerçek Tevhid, her şeyde Yüce Allah'ın gücünü ve büyüklüğünü görmektir.

Hiz. Peygamberimiz (s.a.v.) Hiz. Musa ile Hiz. Hızır'ın her ikisinin aralarında ki macerâlarını anlatırken sonuçta şöyle buyuruyor.

Resûlullah (s.a.v.) bu ara ilave etti.

“ Allah Müsa'ya rahmet buyursun. Keşke Hiz. Hızır'la beraberliğe sabretseydi de macerâlarını bize nakletseydi bunu ne kadar isterdim. ! “

Ravi devam ediyor. : Resûlullah (aleyhisselatu vesselam)

Buyurdular ki : ***“ Birinci (soru) su Musa'nın bir unutması idi. Bir serçe gelerek geminin kenarına kondu. Sonra denizden gagasıyla su aldı. Hiz. Hızır bunu göstererek Hiz. Musa'ya “ Bak dedi. Benim ve Senin ilmin ve diğer mahlukatın ilmi, Allah'ın ilminden, şu kuşun denizden eksilttiği kadar eksildir.”***

(Buhâri, Tefsir, Kehf 2,3,4, İlm 16,19,44, İcare 7,Şurût 12, Bedü'l Halk 11, Enbiyâ 27,Tevhid 31, Müslim Fedail 170,(2380) Tirmizi , Tefsir, Kehf,(3148) Ebu Davud. Sünnet 17,(340547064707) Kütüb-i Sitte 2/ 503,504)

Kur'ân ışığında ki, şiir kitabımdan bir dördlük şiir okumaya ne dersiniz?

***Kur'an-ı Kerim, Allah'ın mu'ciz kelimidir.
Yüce Allah'ın kadim ve ezeli kelimidir,
Muhakkak-ki çok şerefli ilim dolu bir Kur'andır.
Bu O kitaptır ki kendisinde hiçbir şüphe yoktur,
Tilavetiyle ibadet edilen ilim dolu “ Mu'ciz” bir kitaptır.***

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Allah her canlıyı sudan yarattı, işte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de (dört) ayağı üzerinde yürümektedir. Allah dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (Nur süresi Ayet 45)

Başka bir ayette ;

“ O, inkar edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbirleri ile bitişik iken, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi su ’dan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı ? (Furkan süresi Ayet 54)

Başka bir Ayette;

“ Andolsun, Biz insanı, (Adem’i)süzme bir çamurdan yarattık.”

“Sonra Adem neslini, sağlam bir yerde (rahimde) bir nutfeye (azıcık bir si) yaptık.”

“ Sonra o nutfeyi kan pıhtısı haline getirdik. Derken o kan pıhtısını bir çiğnem et yaptık. O et parçasını da kemikler haline çevirdik. O kemiklerde et giydirdik. Sonra ona başka bir yaratılış (can) verdik. şekil verenlerin en güzeli olan Allah’ın şanı bak ne Yücedir!

“ Sonra siz bunun arkasından muhakkak öleceksiniz.”

“ Sonra siz, kıyamet gününde muhakkak diriltileceksiniz. “

“ Andolsun ki biz sizin üstünüzde yedi kat (gök) yarattık. Biz yaratmaktan gafil değiliz.”

“ Gökten de yetecek kadar su indirdikte onu yerde iskan ettik. (göl, ırmak kuyu ve kaynak suyu yaptık) Hiç şüphesiz ki bizim o suyu yok etmeye de gücümüz yeterdir.”

“ O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz.” (Müminun süresi ayet 12,13,14,15,16,17, 18, 78)

Kur’ân Tevrat ve İncil ortak ayetler

konuyu araştırdığımızda onlarca dan fazla “ Kur’ân, Tevrat, Zebür ve İncil” ortak ayetler vardır. biz bu dört Büyük ve Hak Kutsal kitapların bir iki tane ortak ayetlerini araştırıp yazmaya çalışalım.

Farz ibadetlerimizden biri olan “ **Oruç** “ **Kur’ân-ı Kerim**’ de **Tevrat**’ta **İncil** ‘ de ve **Zebür** ‘ de ortak ayetler geçmektedir.

1 - Kur’ân- Kerim’de Bakara süresi 183. ayette. Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Ey İman edenler, oruç, sizden öncekilere farz edildiği gibi.. size de farz edildi, ta ki korunasınız.”

2- Tevrat’ta, birkaç yerde “ **Oruç** “ kelimesine rastlarız. Bazısını yazalım! 2. Samel kitabı 1. Bab’ta “ **Akşama dek oruç tuttular.**” 1. Krallar kitabı 21. Bab 9’da “Mektuplarda şunları yazdı: “**Oruç ilan edip, Navo’tu halkın önüne oturtun.**”

Yaşa kitabı 58. Bab. 3’de “ **Bakın oruç tuttuğunuz gün, Keyfinize bakıyor, işçilerinizi eziyorsunuz.**
Orucunuz kavgayla çekişmeyle bitiyor.
Bu günkü gibi oruç tutmakla, sesinizi yükseklerle duyuramazsınız...”

3- Zebür ‘de ise 35. Mezmur 13-14 de şu dizeler vardır.
“ **Oysa onlar hastalanınca ben çula sarınır, Oruç tutup alçak gönüllü olurum.**”

4- İncil’ de de Oruç ibadeti geçmektedir. Matta 6. bab. 16, da şöyle denilmektedir.

“ **Oruç tuttuğunuz zaman iki yüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruç tutukları insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler.** “ (Zakir Barutçu, Ortak ayetler 156-157)

Ölçü ve tartı ile ilgili bazı ayetler.

Yüce Allah Kur’ân ‘ı Kerim’ in
Rahman süresi 9. ayette şöyle buyurmaktadır.
“ **Teraziyi insaf ile doğrultun. Ölçünün hakkını vermemezlik etmeyin .**”

İsra süresinin 34. ayetinde ise. “ **Ölçtüğünüz zaman tam ve dürüst ölçün. Hilesiz teraziyle tartın. Bu hem hayırlı, hem de sonuç bakımından güzeldir.** “

Buyurarak ölçü ve tartı konunun önemine dikkat çekmiş bu konuda başka çok ayetler de vardır.

Tevrat’ geçen bir ayette,” **Ölçerken ve tartarken haksızlık etmeyin.**”
Yasanın tekrarı kitabı 25. Bab’ta Allah’ın şu emri de vardır.

“ **Torbanızda biri ağır, öbürü hafif iki tartı olmayacak. Evinizde biri büyük, biri küçük iki türlü ölçü olmayacak. Tartınızda ölçünüz de eksiksiz ve doğru olacak.**”

Zebür’ de,” 33. Mezmur 15. dizelerde tartı olayı şöyle geçmektedir.

“ **Her kesin yüreğini yaratan Yaptıkları her şeyi tartan O,dur,**” (Zakir Barutçunun Ortak Ayetler kitabından (151-153)

4 kitaptaki ortak ayetler çoktur. Örnek bir tane daha yazalım başka konuya geçelim,

“Kur’ân ‘da :Allah’tan başka ilah yoktur”.

“Tevrat’ ta : İllah’ımız RAB, tek RAB’dır.

“Zebür’ de : “ Tek RAB Sensin

“İncil ‘de : RABB’imiz, bir tek RAB,dır.

(Zakir Barutçunun Ortak ayetler kitabından faydalanılmıştır.)

Başka bir ortak Tarafta dört kitabın da Hatta İbrahim Peygambere gelen suhuf lar dahil, Ramazan ayında Nazil oluşudur.

İslam büyüklerinden biri diyor ki:

Hız. İbrahim Peygambere gelen 100 “ Suhuf ”(sayfası) Ramazan ayının ilk gecesi.

“Suhuf’tan 700 yüz yıl sonra.

Hız. Musa’ya gelen “Tevrat” Ramazan ayının altıncı gecesi. Tivrattan 500 yıl sonra

, Hız. Davud’da gelen “Zebür “ Ramazan ayının on ikinci gecesi , Zebür’den 1100 yıl sonra,

Hız. İsa ‘ya gelen “ İncil “ Ramazan ayının on sekizinci gecesi. İncil ‘den 620 yıl sonra,

Hız. Muhammed (s.a.v.) gelen Kur’ân-ı Kerim Ramazan ayının yirmi yedinci günü kadir gecesi nazil olmuştur.(-- Kitabül Hayat-)

En son bölümde kalacak

(Ey) **“ Allah’ın kitabını okuyanlar.”** (Fatır süresi ayet 29)

“ Hep birlikte Allah’ın ipine sımsıkı sarılın.”(Al-i İmran Süresi ayet: 103)

Allah’ım Yalnız Sensin—Sen Şiir kitabımdan bir şiir okuyalım mı?

İPİN KİMİN ELİNDE

Sen yaş itibarı ile ihtiyar, mizaç itibarı ile öğrencisin,
Bu halinle ne zamana kadar dünyanın kötü işlerinde koşacaksın,
Sen dünyayı tek hedef tek gaye haline getirmemelisin,
Yüce Allah buyuruyor ki: “ Gafillerden olma sakın.” (Â'râf S. Ayet:19)

İpin Allah'ın elinde olursa, sen Allah'ın kulusun,
Eğer ipin dünyanın elinde olursa, sen dünyanın kulusun,
İpin şehvetin, şöhretin elinde olursa, sen onların kulusun,
Dikkat et ipini özellikle kime teslim ettiğini bilmelisin.

Ölü (meyit) izzet ve celal sahibi Rabbi karşısında ölebilir,
Oysa ömrünü şehveti hevesler ile asilikle geçiren ölebilir,
O manen ölmüştür, sadece şeklen (zahiren) yaşamaktadır,
Dikkat et ipin kimin elinde olduğunu çok, çok iyi bilmelisin.

“Kim ona dayanarak konuşursa doğruyu bulur. Kim onunla amel ederse mükafatını görür kim ona dayanarak hükmederse adâleti bulur. Kim ona çağrılırsa doğru yolu göstermiş olur.” (Tirmizi Fezaillü'l Kur'ân : 14)

Enes'den (r.a.) rivayetle, Hadis No: 6183

“ Kur'ân öyle bir servettir ki onu elde edenin hiçbir şeye ihtiyacı kalmaz. Ondan daha büyük bir zenginlikte bulunmaz. ” (İbni Adiyyin el-Kamil'linden C.Sağır 3/1306)

Kur'ân-ı Kerimde isimleri geçen hayvanlar :

- 1- Deve , (Âraf süresi 40)
- 2- Katır, (En-Nahl süresi 8)
- 3- Sivri Sinek , (Bakara 26)
- 4- Buzağı, (Bakara 51)
- 5- İnek , (El-En'am 146)
- 6- Yılan, (Şura 32)
- 7- Çekirge, (El Â'raf, 133, El Kamer 7)
- 8- Eşek , (Lokman 19)
- 9- Balina, (Saffat 142, Kalem 48)
- 10- Domuz, (Bakara, 173, En'âm145)
- 11- At , (A-li İmran 14)
- 12- Kurt, (Yusuf, 13- 14,17)

- 13- Sinek, (Hacc 73)
- 14- Bildircin, (Bakara 57 , Ta'ha 80)
- 15- Koyun, (En'am 143)
- 16- Kurbağa, (A'raf 133)
- 17- Örümcek, (Ankebut 41)
- 18- Karga, (Maide 31)
- 19- Kelebek, (Karia 4)
- 20- Fil, (Fil süresi 1)
- 21- Keçi, (En'am 143)
- 22- Köpek (Â'raf 176)
- 23- Maymun, (Bakara, 65, Maide 60)
- 24- Aslan, (Müddesir, 51)
- 25- Bit, (Â'raf 133)
- 26- Karınca, (Neml 18)
- 27- Arı , (Nahl 18)
- 28- Hüd hüd (Neml 20)

NOT :Kur'ân-ı Kerimde ismi geçen hayvanların isimlerini ve hangi ayetlerde geçtiğini tek tek yazıldı, hangi hayvan ismi neden kur'ân-ı Kerim'de geçiyor merak ediyorsanız bunu siz kur'ân-Kerim'de inceleyiniz.

Kaynaklar :

Vekutubihi, kısmını (bölümünü) yazarken aşağıdaki kaynaklardan (eser- lerden) faydalanılmıştır.

- 1- Kur'ân- Kerim ve Yüce Meâli ve Tefsiri tercüme eden, Elmalılı Hamdi Yazır.
- 2- Yine, Kur'ân-ı Kerim ve Meâli Celilesi Tercüme eden Abdullah Aydın 3- Kütüb-i Sitte Takım,
- Hadis kitaplarından, 4- Camiü's-Sağır Takım Hadis kitaplarından, 5-Tergib ve Terhib Takım
- Hadis kitaplarından, 6- Riyazü's-Salihin Takım Hadis kitaplarından, 7- Sahih'i Müslim Takım
- Hadis kitaplarından, 8-Türkiye Diyanet vakfı İslam Ansiklopedisi , Takım, 9- Akpınar yayın evi

İslami Bilgiler Ansiklopedisi Takım, 10- Şih A.Kadir Geylani Gunyet'üt Talibin dini kitabından,

11- Ebuleys Semerkani dini kitabından, 12 Abdullan Aydın Nura doğru Takım kitaplarından,

13- İmamı gazali Takım kitaplarından, 14- İslam-i Fıkıh Ansiklopedisi (Zaman) Takım,

15- Allah'ım Yalnız Sensin—Sen Şiir kitabından,

16 - Diyanettin Kürsi'den öğütler vaiz örnekleri kitabından,

17- Said Nursi özler ve Mektubattan (Nur Risalelerinden)

18 –Ortak Ayietler (Zeki Barutçu) kitabından,

19--Kur'ân Mucizeleri (Harun Yahya) 20- Kur'ân okumanın Mükafatı ve Sürelerin fazileti

23 -Şerhi Numan Kurtuluş (Emekli ve merhum Binbaşı) Yüce Allah bu eser sahiplerinden hepsinde binlerce defa razı olsun, vefat etmişler ise yine Yüce Allah binlerce defa onlara rahmet etsin.

-

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“Size kendi içinizden Peygamber gönderdim. O size ayetlerimizi okuyor şirk ve günahlardan temizliyor. Size Kur’ân-ı helal ile haramı öğretiyor. Bilmediğiniz şariat hükümlerini bildiriyor.” (Bakara süresi ayet 151.

İMANIN DÖRDÜNCÜ ŞARTI OLAN

VE-RESÜLİHİ:

Peygamberlere iman

Yüce Allah Teâlâ insanlara örnek ve rehber olması için gönderdiği Peygamberlere iman etmek İmanın altı esasından birisidir.

Yüce Allah Teâlâ Peygamberlere iman edilmesini emretmektedir.

“Ey İman edenler! Allah’a Peygamberlerine, Peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin.” (Nisa süresi ayet: 136)

Allah Teâlâ’ nın gönderdiği Peygamberlerinden birine iman etmeyen kimse mü’min olamaz. Bu husus Kur’ân’ da ifade edilmektedir.

“Kim Allah’ı meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkar ederse derin bir sapıklığa düşmüş olur.” (Nisa süresi Ayet: 136)

Anlamındaki ayet bunun delilidir. Yüce Allah Teâlâ Kur’ân’ da Peygamberlerden bir kısmına iman edip bir kısmını inkar edenleri **“hakiki kâfirler”** olarak nitelemektedir bu konuda

(Nisa süresi 150-151 ayetlerini de siz inceleyiniz.) ayrıca Bak. Bakara 85. ayete)

Peygamber, Farsça bir kelime olup, haber götüren demektir. Dindeki manası ise, Allah'ın insanlara doğru yolu göstermek üzere görevlendirdiği seçkin insandır.

Peygamber, Yüce Allah'ın kendisine vahyettiğini insanlara duyurur. Allah ile kulları arasında elçilik yapar.

Peygamberlerin bir kısmına kitap indirilmiştir. Onlara “**Resül**” denir. Çoğulu rusül'dür. Bir kısmına da kitap indirilmemiştir. Bunlar. Kendilerinden önceki peygamberlere inen kitaplarla amel eder ve o kitapları tebliğ ederler. Bunlara da “**Nebi**” denir. Çoğulu Enbiya'dır. bu tarife göre, kendisine kitap indirilen “Resül’e Nebi de denir. Fakat bir başka peygambere indirilen kitap ile amel eden ve o kitabı tebliğ eden Nebi’ye Resül denmez. Başka bir ifadeyle her Resul, aynı zamanda Nebi’dir. fakat her Nebi Resül değildir.

Peygamberlerin görevleri :

Peygamberler, Allah ile kulları arasında elçilik yaptıklarına göre, görevleri; Allah Teâlâ’ yı tanıtmak, O’na nasıl ibadet edileceğini bildirmek, Yüce Allah’ın onlara bildirdiği emir ve yasaklarını insanlara tebliğ etmektir, davet etmektir, duyurmaktır. Bunun için gönderilmişlerdir. Bütün Peygamberler bu görevini eksiksiz olarak yerine getirmişlerdir.

Peygamberlerin tebliğ ettikleri dinlerde aynı olan esaslar:

Hız. Adem’den itibaren son Peygamber Hız. Muhammed (s.a.v.) ‘e gelinceye kadar gelmiş geçmiş bütün Peygamberlerin tebliğ ettikleri din Tevhid Dini’dir. Tevhid dininde bir takım esaslar vardır ki, bunlar hiçbir Peygamberde değişmemiştir, bunlar yukarıda geçen imanın 6 esaslarıdır.

Bütün peygamberlerin tebliğ ettikleri dinin ruhu ve gayesi;

1-Dini korumak, 2- Nefsi korumak, 3- Akli korumak, 4- Nesli korumak 5-Malı korumaktır.

Ancak hedef ve gaye bu beş korumak olmakla beraber, ibadetlerin şekilleriyle, helâl ve haram ile ilgili bazı hükümler bütün peygamberlerde aynı olmayıp, insanlığın gelişmesine ve zamanın ihtiyaçlarına uygun olarak değişmiştir.

Peygamberler ve Peygambere olan ihtiyaç

İnsanların Peygamberlere ihtiyacı vardır. çünkü insan, aklıyla her şeyi bilemez. Bizi ve kâinatı yaratan Allah Teâlâ’ yı aklımız ile bulabilirsek de, O’na nasıl ibadet edeceğimizi, O’nun emirlerinin ve yasaklarının neler olduğunu bilmemiz mümkün değildir. Bunları bize bildiren Peygamberlerdir. Bunun içindir ki Allah, kendilerine peygamber göndermediği, emir ve yasaklarını peygamberlerle bildirmediği kimselere azap etmeyeceğini Kur’ân-ı Kerim’de haber vermiştir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Hiçbir ümmet/ toplum yoktur ki aralarında bir uyarıcı gelip geçmiş olmasın.” (Fatır Süresi ayet 24) anlamındaki ayet bu gerçeği ifade etmektedir.

Peygamberimizin özellikleri

Aralarında ayırım yapmadan hepsinin Peygamberliğine inanır ve hepsinin de AllahTeâlâ tarafından göndermiş olduklarını gönülden tastik ederiz.

Ancak, Yüce Allah'ın kendilerine verdiği bazı özellikler sebebiyle aralarında üstünlük söz konusudur. İşte bizim Peygamberimizin bazı özellikleri sebebiyle diğer peygamberlerden üstündür.

Bu özellikler şunlardır,

1- Peygamberimiz, alemlere rahmet olarak gönderilmiştir.

Diğer Peygamberler bir millete, bir kabileye gönderilmişken bizim Peygamberimiz tüm insanlara Peygamber, alemlere rahmet olarak gönderilmiştir. Bazılarının sandıkları gibi o yalnız Arapların değil bütün insanların Peygamberidir.

2- Peygamberimizin getirdiği din son dindir.

Peygamberimizin tebliğ ettiği İslam Dini, en son ve en mükemmel dindir. Bundan sonra başka bir din gönderilmeyecek ve bu din hiç değişikliğe uğramadan yaşayacaktır.

3- Peygamberimiz son Peygamberdir.

Peygamberimiz Peygamberlerin sonuncusudur. Ondan sonra başka Peygamber gönderilmeyecektir.

Nitekim Kur'ân-ı Kerim' de Yüce Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur.

“ Muhammed, sizin erkeklerinizden hiç birinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın Resülü ve Peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilir.”

(Ahzap süresi Ayet: 40)

Yine Ebu Hüreyre (r.a.) Hz. anlatıyor.

“ Ey Allah'ın Resülü ! dendi. Sana Peygamberlik ne zaman vacib oldu? Şöyle cevap verdi,

Hız Adem ruhla cesed arasında iken!” (Tirmizi Münakib 1,(3613) Kütübi sitte)

Başka bir Hadis ise Hakim tarafından sahih olduğunu tasrih edilen bir hadis de şöyledir

“ Ben yaratılıştta Peygamberlerin ilki, gönderilişte ise sonuncusuyum.”

Ancak halkın dilinde bu hadis şöyle bilinmektedir.

“ Adem su ile Toprak arasında iken ben Peygamberdim.” (Kütüb-i Sitte 12/218)

4 Peygamberimiz, ümmeti en çok olan Peygamberdir.

Hadis N=: 4351) Ebu Hüreyre (r.a.) anlatıyor. Resûlullah (s.a.v.) buyurdular ki:

“ Her Peygambere mutlaka insanların inanmakta olageldikleri şeyler cinsinden bir mucize verilmiştir. Ama bana verilen (mucize) ise vahiydir. Ve bunu bana Allah vahiy etmiştir. Bu sebeple kıyamet günü, diğer peygamberlere nazaran etbai (Ümmeti) en çok olan Peygamberin ben olacağımı ümid ediyorum.” ((Müslim, Fezailu'l Kur'ân 1, İ'tisam 1; Müslim, İman 239, (152) Kütüb-i Sitte 12/204)

Peygamberler içerisinde ümmeti en çok olan peygamber, bizim peygamberimizdir.

Bunlar ve daha bir çok özellikleri sebebiyledir ki, Peygamberimiz peygamberlerin en üstünü olmuştur.

Peygamberlerde bulunması vâcib olan sıfatlar-ı:

1. Sıdk : Doğruluk demektir. Peygamberler doğru ve dürüst insanlardır. Kesin olarak yalan söylemezler, hile ve haksızlık yapmazlar. Din adına ne söylemişlerse hepsi Allah' tandır. Ve hepsi de doğrudur. “Oldu “ dedikleri şey olmuş, “Olacak “ dedikleri ise olacaktır.

Peygamberler, sadece Peygamber olduktan sonra değil, peygamber olmadan önce de yalan söylememişler ve kimseyi aldatmamışlardır.

2. Emânet : Güvenilir olmaktır. Peygamberler her yönden güvenilir insanlardır. Aldıkları görevleri gereği gibi yapmış, kendilerine emanet edileni istenildiği gibi korunmuş, hıyanette bulunmamışlardır.

3. Tebliğ : Duyurmak demektir. Peygamberler Allah tarafından kendilerine vahyedilmiş olan her şeyi eksiksiz olarak insanlara duyurmuşlardır. Esasen bu onların peygamberlik görevidir.

4. Fetânet : Akıllı ve zeki olmaktır. Peygamberler en akıllı ve en zeki insanlardır. Çünkü akıllı olmasalar görevlerini yapamazlar.

5. İsmet : Günahtan korunmuş olmak demektir. Peygamberler örnek oldukları için Allah Teâlâ onları günah işlemekten korumuştur. Bu sıfat, Peygamberlerden başkasında bulunmaz. Yani peygamberlerden başkası masum değildir.

Peygamberler hakkında vâcib olan yani onlarda bulunması gerekli bu beş sıfat, aynı zamanda onların kibir, haset, riya ve benzeri kötü huylardan arınmış olmalarını gerektirir.

Peygamberler hakkında câiz olan sıfatlara gelince; bunlar aynı zamanda diğer insanlarda da bulunan sıfatlardır.

Peygamberler de insan oldukları için bizim gibi yer, içer, uyur, yorulur ve tabii ihtiyaçları ile meşgul olurlar. Ömürleri sona erince de ölürler. Nitekim ölmüşlerdir.

(Diyanet işleri Başkanlığı İslâm İlmihali ve Kürsüden öğütler kitabından)

Peygamberlerin bir kısmının ismi Kur’ân-ı Kerim’de zikredilmiş bir kısmının ise zikredilmemiştir.

Yüce Allah Teâlâ bu gerçeği şöyle bildirmektedir.

“ And olsun (Ey Peygamberim) Senden öncede Peygamberler gönderdik onlardan sana kıssalarını anlattığımız kimseler de var. durumlarını sana bildirmediğimiz kimselerde var.” (Mü’min S. Ayet 78) ayrıca bak. Nisa S. ayet: 164 .

Peygamberler :

Peygamberlerin hepsi aynı derecede değildir.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ O peygamberlerin bir kısmını diğerinden üstün kıldık. Allah onlardan bir kısmı ile konuşmuş, bazılarını da derece, derece yükseltmiştir.” (Bakara ayet :253) anlamındaki ayet bu gerçeği ifade etmektedir.,

Yüce Allah, varlıkların en şerefli ve değerlisi olan insana akıl irade, düşünme, anlama ve benzeri birçok yetenek vermiş, bununla yetinmemiş, ilk insan Âdem (a.s.)’den itibaren son Peygamber Hz. Muhammed (s.a.v.) ‘e kadar her topluma bir peygamber göndermiştir.

Peygamberler, akıllı, güvenilir, dürüst, özü ve sözü doğru insanlardır. Peygamberler büyük günah işlememişlerdir. Allah'tan aldıkları görevleri emirleri yerine getirmişlerdir. Hak dini'ni insanlara tebliğ etmişlerdir.

Son Peygamber Hz. Muhammed (s.a.v.) diğer Peygamberlerden farklı olarak bütün insan ve cinlere Peygamber gönderilmiştir.

“Hz. Muhammed'in son Peygamber (s.a.v.) olduğuna dair. Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Muhammed sizin erkeklerinizden hiç birinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın elçisi ve Peygamberinin sonuncusudur.” (Ahzâb Süresi ayet: 40)

Peygamberlik çalışmakla/ okumakla elde edilecek bir görev değildir. Peygamberlik, Yüce Allah Teâlâ 'nın layık ve uygun bulduğu seçtiği ve tercih ettiği kişilere bir lütuftur. Peygamberler yaratılıştan, peygamberdirlere, Onları Yüce Allah Teâlâ, ihlasla ilimle, takvayla ibadetle donatarak yaratmıştır

Fakat, sufi, zühd, zahid, arif, müttaki, takva, veli (evliya,) alim, vs. olma ilme ve takvaya, ihlasla ibadete ve çalışmaya bağlıdır, çalışmadan, saydığımız bu özellikler olmadan hiçbir yere gelinmez.

Nasıl ki, bir insan bir yere katip olarak başlar, gece gündüz şef olması için çaba sarf eder, şef olunca, tekrar gece gündüz çalışır her işe koşar her yönü ile ilgi çeker, müdür yardımcısı olur. Tekrar çalışır didinir gecesini, gündüze, gündüzünü, geceye katar, kurum üst amirinin taktirini kazanır. Müdür olur, genel müdür, olur, müstehşar olur, bakan olur, başbakan oluyorsa bu hep çalışmakla oluyorsa, üstteki zikir edilen sufilikten, Alim olma makamına kadar da hep ilimle ihlasla, takvayla, çalışmakla ibadetle olur. Başka yolu yoktur.

Belirli makama gelmemiz için, yalnız cami'ye namaza gidip gelme hac'a gidip gelme oruç tutma gibi ibadettin dışında, Yüce Allah'ın bütün emirlerine Hz. Muhammed'in sünnetine ihlasla, takvayla uymamız lazım ki, Yüce Allah'ın izni ve yardımı ile bir yerlere gelebilelim. Yoksa bir namaz kılmayla, bir oruç tutma, zekat vermeye bu makamları beklemek veya kendimizi veli (evliya) ilan etmek yanlışır. çünkü, biz evliyayız, biz veliyiz, biz zühdüz, muttakiyiz, veya biz alimiz demekle biz onlar olamayız. O sıfatları yukarıda belirttiğim özellikleri uygularsak, belki Yüce Allah' da bizi layık bulup, bir makamı nasip eder. yoksa kendi, kendimizi veya bir başkasına unvan, sıfat veya makam belirtmemiz, ilan etmemiz doğru bir yaklaşım değildir.

Zaten veli, evliye alim vesair, makam sahipleri ben buyum, ben şuyum demez, onları Allah bilir ve istediği zaman her kese ilan eder, nasıl büyük alimleri büyük zatlara ilan etmiş ise biz onları tanıyorsak, mesela örnek olarak, Abdulkadir Geyleni, Hz.leri, Mevlana, Hz.leri, Hacı Bayram'—ı Veli, Hz.leri Ak Şemsettin Hz. leri, Said Nursi Hz. leri gibi.

Ebu Derda'nın Allah o'ndan razı olsun – belirttiğine göre;

Şu on iki şey Peygamberlerin özelliklerindendir.

- 1- Allah'ın va'dine kesinlikle inanmak,
- 2- İnsanlardan hiçbir şey beklememek,
- 3- Şeytan'a düşmanlık beslemek,
- 4- Nefislerini devamlı olarak kontrol altında bulundurmak,
- 5- İnsanlara karşı şefkatli olmak,
- 6- İnsanlardan gelen kabalık ve eziyetlere sabırla katlanmak,
- 7- Cennete gideceklerine kesinlikle inanmak, Yani iyi bir amel işledikleri takdirde Allah'ın amellerinin sevabını eksiksiz olarak vereceğine inanmak.
- 8- Hak karşısında alçak gönüllü olmak,
- 9- Düşmanlık sırasında insanların iyiliğini isteme prensibini çiğnememek.
- 10- Fakirliği sermaye edinmek, ellerinde ihtiyaçlarından fazla dünya malı bulundurmaksızın onu fakirlere dağıtmak,
- 11- Devamlı şekilde abdestli bulunmak,
- 12- Dünyanın ne eline geçen nimetine sevinmek ve ne de elden kaçan fırsatına hayıflanmak.

Dili Arapça olan Peygamberler

- 1- Hazret-i İsmail ,
- 2- Hazret-i Hüd,
- 3- Hazret-i Salih,
- 4- Hazret-i Şuâyb,
- 5- Hazret-i Muhammed, Allah Teâlâ' nın salat ve Selamı hepsinin üzerine olsun.

Yüce Allah Teâlâ Peygamberlerden on tanesini sünnetli olarak yaratmıştır.

(Bunlar)

- 1- Hz. Âdem aleyhi's-selam
- 2- Hz. Şit aleyhi's-selam,
- 3- Hz. İdris aleyhi's-selam,
- 4- Hz. Nuh aleyi's-selam,
- 5- Hz. Lüt aleyi's-selam,
- 6- Hz. İsmail aleyhi's-selam,
- 7- Hz. Yusuf aleyi's-selam,
- 8- Hz. Zekeriyâ aleyhi's-selam,
- 9- Hz. İsâ aleyhi's-selam,
- 10- Hz. Muhammed, Selallahu aleyi ve's-selem.

Bazı Peygamberlerin yaşları

Ka'bu'l-Ahbar'dan gelen rivayete göre, demiştir ki, Peygamberlerle ilişkin kitaplarda şu bilgiler vardır.

1 – Hazret-i Âdem'in yaşı,	930	idi.		
2 – Hazret-i Nuh'un Yaşı,	950	“		
3 – Hazret-i İbrahim	195	yaşında vefat etti.		
4 – Hazret-i İsmail	137	“	“	“
5- Hazret-i İshak	180	“	“	“
6 – Hazret-i Ya'küb	149	“	“	“
7 - Hazreti Yüsuf	120	“	“	“
8 – Hazret-i Mûsâ	123	“	“	“
9 – Hazret-i Dâvûd	70	“	“	“
10 – Hazret-i Süleyman	180	“	“	“
11- Hazret-i Zekeriya	300	“	“	“
12- Hazret-i Yahyâ	95	“	“	“
13 – Hazret-i Şuâyb	254	“	“	“
14- Hazret-i Sâlih	180	“	“	“
15 – Hazret-i Hüd	165	“	“	“
16 – Hazret-i İsâ	33	“	“	veya göğe çekildi.
17 – Hazret-i Muhammed Peygamberimiz (s.a.v.)	63	yaşında iken vefat etti ,		

Yüce Allah'ın sonsuz Salât ve Selâmı O'nun ve tüm Peygamberlerin, ehlibeytin ve ashâpların üzerine olsun.

(Peygamberlere indirilen kitaplar ile ilgili bak. “*Vekütübihi*“ bölümüne.)

Konu ile ilgili şiirlerimden yalnız bir dördlük okumaya ne dersiniz?

***ALLAH,ım pişmanım dehfalarca tövbe edip ve bozdum,
Haşa, haşa hiç bir zaman inkarcı ve asi olmam ve olmadım,
Af edileceğimi bilsem, bilmesem, kıtmir'in olmaya razıyım,
Resûllarına ve tüm peygamberlerine gönülden inanıyorum,
Tüm Peygamberler hatırına günahımızı af et yalvarıyorum.***

Peygamberimizin Kur'ân ile ilgili görevleri:

a) Kur'ân-ı insanlara okumak (tilavet—kırâat) ve tebliğ etmek.

“ *Tilavet* “ ve “ *kırâat*, “ ayetleri okuyarak insanlara duyurmadır. Tebliğ etmektir.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Rabb’ inin Kitabından sana vahyedileni (insanlara) oku “ (Ankebut ayet 45)

Başka bir ayette,

“ Size kendi içinizden Peygamber gönderdim. O size ayetlerimizi okuyor şirk ve günahlardan temizliyor. Size Kur’ân-ı helal ile haramı öğretiyor. Bilmediğiniz şariat hükümlerini bildiriyor.” (Bakara süresi ayet 151.) ayrıca bak. İsra 106)

“Tebliğ “ Kur’ân-ı insanlara ulaştırmaktır. Peygamberin görevi insanları dine zorlama değil sadece duyurmaktır.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Peygamberin üzerinizdeki vazifesi sadece ilâhi emirleri tebliğdir. (zorlama değil) Allah açığa vurduğunuz ve gizlediğiniz her şeyi bilir.” (Maide , ayet:99)

Başka ayetler de ise şöyle buyuruyor.

“ Sen onlar üzerinde bir zorba değilsin” (Gaşiye ayet: 22)
ayrıca, Gaşiye 23,24,25,26 Ayetlere) Bak.

“ Sen onlar üzerinde bir zorlayıcı değilsin.” (Kâf Süresi Ayet: 45)

b) İnsanları Kur’ân’a davet etmek, onlara va’z etmek ve öğüt vermek.

“ Davet “ insanları islam’a çağırmak **“va’z “** ve **“ öğüt ”** (tezkire)
İnsanlara nasihat etme, onları iyiye, güzele ve doğruya teşvik etme, ilahi gerçekleri hatırlama görevlidir.

Yüce Allah Teâlâ Peygamberin bu görevi ile ilgili şöyle buyurmuştur.

“ Rabb’inin yoluna (insanları) hikmetle ve güzel öğütle çağır.” (Nahl ayet25)

Başka ayet’te

“ (Ey Peygamberim !) Onlara va’zet ve onların içlerine tesir edecek güzel söz söyle.” (Nisa süresi ayet: 63)

Yine başka bir ayet’te ise ,

“ (Ey Peygamberim!) Sen öğüt ver. Çünkü sen ancak öğüt vericisin.”
((Gaşiye süresi ayet 21)

c) İnsanlara dini öğretmek (talim)

“Talim “ ; Kitabı, Hikmeti ve insanların bilmediklerini öğretme görevidir.
Yüce Allah bu hususu Kur’ân’da şöyle bildirmektedir.

“O (Allah) ki, ümmiler içinde kendilerinden olan, onları temizleyen, onlara Kitap ve Hikmeti öğreten bir Peygamber gönderdi.” (Cuma süresi ayet: 2)

d) İnsanları uyarmak ve müjdelemek (Tebşir ve İnzar)

“Tebşir “ ; ödül va’ d ederek insanları, iman ve Salih amellere teşvik etmek,
iman edip, Salih amelleri işleyenleri Allah’ın nimeti ve cenneti ile müjdelemektir.
“İnzar ”ise, ilahi ceza olduğunu bildirerek inkâr ve isyan olan inanç, söz fiiller ve davranışlardan sakındırmaktır. **Peygamberimiz (s.a.v.) Kur’ân’ da “ Beşir**
“mübeşir “ ve “nezir “ olarak nitelenmiştir.

Yüce Allahü Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Ey Peygamber! Biz seni gerçekten (ümmetinden tastik edip etmeyenler üzerine bir şahit (iman edenlere cenneti) bir müjdeleyici, (Seni inkar edenleri cehennemle) bir korkutucu ve Allah’a, O’nun izniyle O’na ibadete davetçi ve nur saçan bir kandil olarak gönderdik.”

(Resülüm) Allah’tan kendilerine gerçekten büyük bir mükafat olduğunu müminlere müjdele.

Kâfirlere ve münafıklara boyun eğme, onların eziyetlerine (şimdilik) aldırış etme. Allaha güvenip dayan. Allah vekil olarak kâfidir.” (Ahzap Sü. Ayet 45,46,47,48)

Ayrıca bk. Sebe süresi ayet 28, Bakara süresi ayet 25, Tövbe süresi ayet 3,ve 34, Nisa süresi ayet 138’i İnceleyiniz.

e) İnsanları temize çıkarmak (tezkiye)

“Tezkiye”, Peygamberin; insanları tevhide (Allah’ı bir olarak kabul etmeye) davet ederek onları şirk (Allah’a ortaklar koşma) inkar ve isyandan kurtarmaya vesile olmasıdır. Yüce Allah, peygamberin bu görevini şöyle bildirmiştir.

Hikmeti öğreten, ayrıca bilmediklerinizi de öğreten bir peygamber gönderdik.” (Bakar süresi ayet 151)

İnsanlara şahit olmak:

“ Şahit olmak ; “ Peygamberin dünyada Kur’ân hükümlerini tatbik ederek insanlara gösterme; Kıyamet günü ise Mü’minlere ve diğer ümmetlerin şahitlerine tanıklık etme görevidir.

Yüce Allah bu hususu şöyle bildirmiştir.

“ İşte böyle insanlara şahit olmanız Peygamberinde size şahit olması için sizi orta bir ümmet yaptık. (Bakara süresi 143 ayrıca bak Nisa süresi ayet 41)

g) İnsanlara örnek olmak :

Peygamberin ; söz, fiil ve davranışları ile insanlara örnek olmasıdır. Bu hususta yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ (Ey Peygamberim) Sen büyük bir ahlâk üzeresin.”

(Kalem süresi Ayet 4, ayrıca bk. Ahzap süresi ayet :21)

Peygamberimiz (s.a.v.) Kur’ân hükümlerini tatbik ederek Müslümanlara örnek olmuştur.

h) Emri bi'l-ma'rûf ve nehyi ani'l-münker:

Bu İslâm’a ve akl-ı selime uygun olan iyi, güzel ve faydalı şeyleri emretme ve insanları islâm’ın ve akl-ı selimin iyi, güzel ve faydalı görmediği çirkin kabul ettiği şeylerden men etme görevidir. Şu ayetler Peygamberin bu görevini beyan etmektedir.

“ O Peygamber ki onlara ma’rufu emreder ve onları münkerden men eder. (Â'râf süresi ayet: 199)

i) Allah yolunda çalışmak (cihad) ve savaşmak (kıtâl)

“Cihad” İslâm’ın bilinmesi, tanınması ve yaşanması için çalışma; “Kıtâl “ ise gerektiğin de İslâm düşmanları ile savaşma görevidir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Ey Peygamberim! Kâfir ve münafıklara karşı cihad et. Onlara karşı sert davran. .. (Tövse süresi ayet 73, ayrıca bak. Furkan süresi ayet 52)

“ (Ey Peygamberim!) Allah yolunda savaş.” (Nisa süresi ayet 84) buyurmuştur.

Müdafaa sadedinde Peygamberimiz (s.a.v.) İslâm düşmanlarıyla (kâfir, müşrik ve münafıklarla) savaşmak durumda kalmıştır.

J) İnsanlara yol göstermek :

Peygamberler (a.s.) Allah’ın izniyle insanlara doğru yolu gösterirler.

Şu ayet bunun delilidir.

“ (Ey Peygamberim) sen insanları doğru yola iletirsin. ” (Şûra sûresi ayet 52)

k) Kur’ân hükümlerini açıklamak ve dini konularda hüküm vermek

Kur’ân hükümlerini, sözlü ve uygulamalı olarak peygamberlerin temel görevidir. (tebyin) Bu görev, şu ayette açıkça belirtilmiştir.

(Ey Muhammed !) Sana bu zıkr’i (Kur’ân-ı) indirdik ki kendilerine indirileni insanlara açıklayasın tâ ki düşünüp öğüt alsınlar. ” (Nahl Ayet 44 Bk.Nahl 64)

Peygamber Efendimiz bu görevini Kur’ân’a veya Kur’ân dışı vahye dayanarak veya içtihatla bulunarak yerine getirmiştir.

Meselâ, Namazların ilk ve son vakitleri, rekâtları ve kılınma biçimleri, zekatın hangi mallardan ne miktarda verileceği, oruçların vakti, sayısı ve tutulma şekli hükmü ve tüm İslam-i konulara açıklık ve uygulama getirmiştir,

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ O (Peygamber) kendiliğinden konuşmamaktadır. O’nun konuşması ancak bildirilen bir vahiy iledir. ” Necm Suresi Ayet 3-4.

Hiz. Cibril (a.s.) Hiz. Peygamber’e Kur’ân için indiği gibi sünnet için de iniyor. Ona ayetleri ve dini hükümleri ayrıntılı olarak açıklıyordu. Peygamberimiz (s.a.v.) kendisine vahiy gelmeyen bir konuda bir şey sorulduğu zaman **“bilmiyorum”** der veya vahiy gelinceye kadar cevap vermez ve kendi görüşü ile ve kıyasla (bir şey) söylemezdi. (Ebü Davut Kader17,V 69 -73 Mukadime 49 s145 Ebü Davud merasil 55. Buhari itisam VIII,148

Sonuç olarak:

Peygamberimiz, hakkında ayet bulunmayan konuları Allah Teâlâ’nın gönderdiği vahiyle açıklığa kavuşturmuştur. Çünkü Yüce Allah Teâlâ bu görevi peygamberine vermiştir. Yukarıdaki ayet’e açıkça belirtilmiştir.

Peygamberimiz ilave olarak ortaya koyduğu hükümlerin asılları icmali olarak Kur’ân’da vardır.

Yine konu ile alakalı Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Bir de Peygamber size neyi verdiğiyse onu alın. Neyi yasak ettiyse ondan vazgeçin. ” (Haşr suresi. Ayet: 7.)

Peygamber Efendimizi Sevmek :

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’mi “Sevme” konusundan önce Tanıma konusunu yazalım çünkü, insan birisini tanımayınca nasıl onu sever onun için Peygamber (s.a.v) Efendimizi öz ve teferruatlı bir şekilde tanımaya çalışalım,

Peygamber Efendimizi en iyi şekilde zaten Yüce Allah bize tanıtıyor. bizde kıyıda köşeden misali, Kur’an’ dan, hadislerden, büyük alimlerin kitaplarından İslami ansiklopedilerden genişçe araştırıp hem bu bölümde, hem de ileride Nur’i Muhammed’de ve başka bölümler de, detaylı yazmaya ve tanımaya çalışalım.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Resulüm De ki : “Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki Allah’ da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.” (Âl-i İmrân süresi ayet: 31

Değerli mü’min’ler Allah ve Peygamber sevgisi imandandır. Belki imanın ta kendisidir. Bu sevgiden yoksun olan kimsenin gerçek anlamda inanmış olduğu söylenemez.

Nitekim. Hz. Ömer (r.a.) Allah ondan razı olsun ve Rahmet etsin. Peygamber Efendimizle sohbet ederken şöyle diyor.

“Ey Allah’ın Resulü, ben sizi canımdan başka her şeyden daha çok severim dedi.”

Peygamberimiz.(s.a.v.) Hz. Ömer (r.a.) ‘e şöyle buyurdu:

“Ey Ömer, canımı kudret elinde tutan Allah’a yemin ederim ki, beni canından da daha çok sevmedikçe olgun Mü’mîn olamasın.” Buyurdu.

Hz. Ömer (r.a.) şöyle cevap verdi:

“Ey Allah’ın Resulü, Vallahi ben şimdi sizi canımdan da daha çok seviyorum. Deyince.

Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“İşte Ya Ömer, şimdi olgun Mü’mîn oldun.” (Ayni Umdetu’l –Kari 1/144 ve Ayni benzeri Kütüb-i Site de 5356 nolu hadis 12/ 214 de vardır.)

Resulullah (s.a.v.) nefsimizden daha fazla sevmemizin gereği sadece bu veya benzeri hadisler beyan etmez; Kur’ân-ı Kerim’de bunu te’kid eder ve sıkça hatırlatır.

Yüce Allah buyuruyor.

(Habibim de ki) “Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, yakınlarınız, elinize geçirdiğiniz mallar, durgunluk olmasından korktuğunuz alış veriş, hoşlandığınız evler, size Allah’tan O’nun Peygamberinden ve O’nun yolundan cihad’ dan daha sevgili ise artık Allah’ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah fasıklar topluluğunu doğru yola sevk etmez.” (Et- Tevbe Süresi Ayet: 24)

Peygamber Efendimiz bir hadisi şerifinde şöyle buyuruyor.

“ Bir kimse de (tam olarak) üç özellik bulunursa iman tadını duyar.

1- Allah ile Peygamberi kendisine ve başkalarından daha sevgili olmak,

2- sevdiği kimseyi yalnız Allah için sevmek,

3- Allah onu küfürden kurtardıktan sonra tekrar küfre dönmekten ateşe atılacakmışçasına hoşlanmamak.” Buhari, İman 9 : Müslim, İlim, 15 .)

Enes b. Malik (r.a.) anlatıyor. Bir defa Peygamberimiz (s.a.v.) ile birlikte mescitten çıkıyorduk. Mescidin kapısında karşımıza bir adam çıktı ve şöyle dedi:

--Ey Allah'ın Resulü, kıyamet ne zaman kopacak? Diye sordu.

Peygamberimiz (s.a.v.)

“ Sen kıyamet için ne hazırladın? buyurdu.

Adam :

--Ey Allah'ın resulü, ben kıyamet için çok namaz, oruç ve sadaka hazırladım. Ancak ben Allah'ı ve Peygamberini severim. dedi.

Bunun üzerine Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“ O halde sen sevdiklerinle beraber olacaksın.” buyurdu, (Müslim, Kitab'ı-Birr, ve's-Sıla, 50,)

Peygamber sevgisi Allah sevgisinden sonra gelir. Peygamberi sevmek Allah'ı sevmek demektir. Alim'ler Salihler, mütakiler ve hayır sahiplerinin sevgisi böyledir. zira sevilenin sevgisi de sevilir. Sevilenin elçisi de sevilir. Sevileni seven de sevilir.

Konu ile ilgili olarak, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmuştur.

“Kim Allah'a ve Peygambere itaat ederse işte onlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği Peygamberlerle, sıdıklarla, şehitlerle, iyilerle birlikte olacaktır. Bunlar ne güzel arkadaşlardır.” (Nisa Süresi Ayet:69)

Şurası açık ki , Resülullah'a meyl edip sevmeye üç sebep var, bu üç sebebin üç'ü de Resülullah (s.a.v.) 'de mevcuttur.

- a) Zâhiri güzellikler,
- b) Batını Güzellikler.
- c) Kemalat'ın envai ondadır.

Her mü'minin en büyük ideali riyâsız olarak kendisini Allah Teâlâ' ya sevdirmektir. Yani O'nun rızasını kazanmak, gazabından korunmak, asılada kılınan namazlar tutulan oruçlar, verilen sadakalar, gidilen hac'lar. İşlenen her çeşit

hayırlar, hayır yolunda tüketilen bütün nefesler tek gayeye bakar: Yüce Allah Teâlâ ’nın sevgisini kazanmaktır. Allah sevgisinin kazanma yolu da Resûlullah (aleyhis- salatu vesselâm)’a uymaktır.

Yukarıda, da kaydettiğim ve tekrar yazmak istediğim şu ayet bunun tek yolu olduğunu gösterir:

Allah Teâlâ Buyuruyor.

“ De ki: “ Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.” (Âl-i İmrân süresi Ayet: 31)

Sevgi, kalbi bir hadise, her kes Allah’ı Peygamberi sevdiğini söyleyebilir, sevmekte olduğunu zan edebilir. Ama sevmek yalnız dil ile söylemek elbette yeterli değil, Allah’ı sevmek, Resulullahı sevmek, Kur’ân’ın ve sünnetlerin hükmüne uymakla olur.

Kısacası: anlaşılıyor ki sevgi, Sevilene uymakla olur. Söz, tavsiye ve hareketlere uymakla olur. Yani, Peygamber (s.a.v.)’e uymak olur.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur.

“ Peygamber size ne verdiğiyse onu alın, size ne yasakladı ise ondan sakının.” (Haşr süresi Ayet 7)

Yüce Allah Teâlâ’ nın buyurduğu iki ayet’in meâlini okuyalım.

“ Peygamber size ne verdiğiyse onu alın, size ne yasakladı ise ondan sakının.”

“ O (Peygamber) kendiliğinden konuşmamaktadır. O’nun konuşması ancak bildirilen vahiy ileler.”

Peygamber Efendimiz (s.a.v) bir hadisi şerifte şöyle buyurmuştur.

“ Emrimiz haricinde işlenen hiçbir şey makbul değildir.” buyurmuştur.

Bu emirler, Ayet ve Hadisler her şeye şamildir. İster dünya, İster âhiret, İster, söz ister iş, ister amel. Hepsini içine alır.

Beş dakika Tefekkür edelim mi?

Peygamber sevgisi yılda bir iki hafta doğumunu kutlamak, mevlid-i şerif okutmak, ilahiler, şiirler, methiyeler okumakla olmaz,

Peygamber sevgisi, bırak yılda bir kez kutlamakla, peygamber sevgisi bütün hayatın boyunca o'nun sünnetlerine uymak, o'nun hadislerine uymakla olur.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bize gelirse, bizim evimiz onun yaşantısına uygun mudur, evimizde ki Televizyonu ile, evde ve cep de ki internet ile, evdeki lüks eşyalar ve israf dolu yemekleri ile, eşlerimizin, kızlarımızın tesettürü ile giyimleri ile kız, erkek çocuklarımızın ve bizim İslami yaşantımızla, evimizde o'nu bir gece misafir etmeye ve O'na helalinden bir tas çorba vermeye müsait miyiz. o'nu evimizde misafir etmeye hazırmıyız o mübarek yüzüne bakabilecek miyiz.

Eğer yukarıdaki sorulara cevabın “ **evet ise** “ sen gerçekten peygamberi seviyorsun demektir. Yoksa yılda bir kalbim temizdir bir iki ilahi okutarak anneler, günü sevgililer günü gibi yılda bir gün bir hafta her neyse Peygamber sevgisini kutlarsan bu büyük eksikliktir, bütün ömrün Allah C.C. emirlerine / ayetlerine ve Peygamber (S.A.V.) sünnet ve hadislerine uymakla olur sevgi budur.

Bunu unutmayın ki, Allah Teâlâ sevgisi Peygamber sevgisi tüm sevgilerin üstünde olması gerekir. Ayrıca sevgi lafla olmaz icraatla olur. “ **Tövbe süresi 24. Ayetini okuyup malini inceleyiniz.**”

Sünnet nedir

Resulüllah (s.a.v.) Efendimiz tarafından adet haline getirdiği yaptığı ve yaptırdığı işlerdir.

Peygamberimizin yaptığı şeyler sünnet-i şerife, Süne-i saniye denir.

Sürekli yaptığı şeylere, (işlere) sünnet-i müekke, ara sıra yaptığı işlere, şeylere sünneti gayri müekke denir.

Sünnete uymak

İman sahibi olana gerekir ki: Sünnete ve cemaat'e tabi olmak, onların yolundan ayrılmamaktır.

De ki: “ Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.” (3/31)

Hadis-i Şeriflerde Sünnet

Peygamber Efendimiz Hadisi şeriflerinde de sünnetin yerine ve ehemiyetine işaret olunmuş ve bu mevzû üzerinde hasasiyetle durulmuştur.

Ve 5988 sayılı hadis gayet net ve açıktır.

Hadis No: 5988 Hz. Ebu Hureyre (r.a.) anlatıyor. Resulüllah (s.a.v.) buyurdular ki:

“ Kim bana itaat ederse, muhakkak ki Allah’a itaat etmiştir. Kim de bana isyan ederse muhakkak ki Allah’a isyan etmiştir.”

(Buhâri, Ahkam, 1; İbn Mâce, Mukadime, 1 ve Küttüb-i Sitte c. 16 sayfa 457)

Bu hadisin muhtevası şu üç ayete muvafıktır. (Mealen):

“ Kim Resul’e itaat ederse, Muhakkak ki Allah’a itaat etmiştir. Kim de yüz çevirirse (sakın üzölme) zira biz seni onlar üzerine (günahlardan) koruyucu olarak göndermedik.” (Nisa süresi ayet : 80)

Birde Peygamber size neyi verdiyse onu alın. Neyi yasak ettiyse ondan vazgeçin. “ (Haşr süresi ayet : 7

“ O (Peygamber) kendiliğinden konuşmamaktadır. O’nun konuşması ancak bildirilen bir vahiy iledir.” (Necm Süresi ayet: 3-4)

Malik’in (r.a.) belirttiğine göre Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Size öylesine önemli iki şey bıraktım ki, onlara sarıldığınız sürece delâlete düşmezsiniz. Bu iki şey kitap (Kur’ân) ve sünnettir.”

Hz. Hasan (r.a.) rivayetiyle, Efendimiz (s.a.v. şöyle buyurmuştur.

“ Sünnete uygun az amel, bid’at karakterli çok amelden daha üstündür. Her bid’ at delalettir ve her delalet de cehennemliktir.”

Rivayete göre Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ İsrailoğulları yetmiş bir fırkaya bölündü. Bu ümmet de yetmiş iki fırkaya bölünecektir. Bu yetmiş iki fırkanın yetmiş biri cehennemlik ve bir tanesi cennetliktir.”

Sahabiler: “ Bu tek fırka hangisidir?” diye sordular. Peygamberimiz de:

“ Ehl-i Sünnet ve’l-cemaat fırkasıdır.”

Başka bir hadiste: Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Ümmetimin bozulduğu dönemlerde benim sünnetime sarılanlara yüz şehid sevâbı vardır.” (üsteki dört hadisi şerif . Ebu’l Leys Semerkandi’nin Tenbihü’l Gafilin kitabının S. 732.-33)

Rivayet edildiğine göre Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Her şeyin bir afeti olduğu gibi, bu dinin afeti de nefsin arzularıdır.” (Tenbihü’l –Gafilin S. 736)

Başka bir Hadisde Ebü Zerrin rivayet ediyor. Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Kim Cemâat yolundan bir karış ayrılırsa İslam halkasını boynundan çıkarmış olur.” (Tenbihü'l –Gafilin S. 737)

Üveys-i Karanî Herem b. Hayyan'a şu tasfiyeleri yapmıştır.

“Sakın cemâatten ayrılma ki, aksi taktirde farkında olmadan dininden ayrılır ve kıyâmet günü cehennemlik olursun.”

Resulüllah'ı Sevmek Sünnete Uymaktır:

Sünneti Yaşamak;

Sünnetin ihyasına yaşanmasına çalışmak;

Hayatında şeriatın mevcudiyetini temeni etmek;

Hayatını ve malını şeriat yolunda harcamak.

Şeriatından Bid'ayı def etmek:

ALLAH'IN RIZASI VE SEVGİSİ SÜNNETE UYMAKLA ELDE EDİLİR.

Bir mü'minin en büyük ideali kendisini Allah'a sevdirmektir. Yani O'nun rızasını kazanmak, gazabından korunmak, Aslında kılınan namazlar, tutulan oruçlar, verilen sadakalar, işlenen her çeşit hayırlar, hayır yolunda tüketilen bütün nefesler tek gayeye bakar:

Allah sevgisini kazanmak, az önce okuduğumuz ve buraya üçüncü kez meâlini yazmak istediğim, şu ayet bunun tek yolu olduğunu gösterir: Resulüllah (aleyhisselâtu vesselâm) 'ın sünnetine uymaktır.

Bu konuda Yüce Allah Kur'an-ı Kerimde şöyle buyuruyor.

“ Ey Muhammed, de ki, Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.

De ki, Allah'a ve Peygambere itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah kafirleri sevmez “ (Ali İmran Süresi Ayet: 31. 32)

Ömer ibni, Meraratül , Cehni anlatıyor.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki :

“ Benim sünnetimi seven beni de seviyor demektir. Beni seven ise Cennet'te benimle beraber olacaktır.”

“İnsan sevdiğini çokça anar.” (Firdevs)

İman sahibi olana gerekir ki: Sünnete ve Cemaate tabi olması ve onların yolundan ayrılmaması gerekir.

Sünnetin açıklamasını yukarıda belirttik “ **Cemaat** “ ise Resulullah (s.a.v.) Efendimizin ashabının ittifakla aldıkları kararlardır. (Bilhassa dört halife devrinde yaptıkları işler hizmetler.) Allah onlardan razı olsun.

Malik’in Allah ondan razı olsun—belirtğine göre Peygamber Efendimiz Selat ve Selam üzerine olsun, şöyle buyuruyor.

“ Size öylesine önemli iki şey bıraktım ki, onlara sarıldığınız sürece dalâlete düşmezsiniz. Bu iki şey Kitab (Kur’ân) ve Sünnettir. ”

Hasan (r.a.) rivayet ettiğine göre, Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Sünnete uygun az amel, bidat karakterli çok amelden daha üstündür. Her bidat delalettir. Ve her delalet de cehennemliktir. “

Rivayete göre Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ İsrailoğulları yetmiş bir fırkaya bölündü. Bu ümmet de yetmiş iki fırkaya bölünecektir. Bu yetmiş iki fırkanın yetmiş biri cehennemlik ve bir tanesi cennetliktir. “

Sahabiler “ Bu tek fırka hangisidir ? diye zordular. Peygamberimiz de :

“ Ehl-i sünnet ve’l-cemaat fırkasıdır ” buyurdu.

Başka bir rivayete göre: Peygamberimiz salât ve Selâm üzerine olsun şöyle buyurdu.

“ Ümmetimin bozulduğu dönemlerde benim sünnetime sarılanlara yüz şehit sevabı vardır. “ (Yukarıdaki beş hadis de Ebu’l- Leys Semerkandi Tenbihu’l Gâfilin 732-733)

Peygamber efendimizin isimleri

Hız. Peygamberin kendisine has beş adının bulunduğunu bunların.

Muhammed, Ahmed, Mâhi, Hâşir ve Âkib, bu (bazı) isimlerin daha önce kullanılmadığını söylemiştir. Buhari, “Menâkib)” 17. “Tefsir” 61/1 Müslim “Fezâ’il” 124)

Muhammed, Resül-i Ekrem’in en çok bilinen adı olup, “Övgüye değer bütün güzellikleri ve iyilikleri kendine toplayan kişi” anlamına gelmektedir.

Kur’ân-ı Kerim’de “**Muhammed ancak bir Peygamberdir.**” Âl-i İmran 144)

Başka ayet’te “ **Muhammed “ sizin erkeklerinizden hiç birinin babası değildir. (el- Ahzâb 40_) “ Rableri tarafından Hak olarak Muhammed’e indirilene İnananların günahlarını Allah bağışlamıştır. (Muhammed Süresi Ayet 2)**

“ **Muhammed Allah’ın elçisidir.**” (el- Feth 29) mealindeki ayetlerde geçen bu isim olan Muhammed, aynı zaman da Kur’ânı Kerim’de kırk yedinci sürenin de adıdır.

Hız. Peygamberin diğerk ikinci ismi de “ **Ahmed** “ dir. bu isim de Hamd kökünden türemiş olup “ **Allah’ı herkesten daha iyi ve daha çok öven; herkesten daha çok övülen.**” Manalarına gelmektedir.

Ahmed ismi Kur’ân-ı Kerim’de bir yerde geçmekte ve burada Hız. İsâ’nın İsrâil oğulları’na kendisinden sonra gelecek Ahmed adındaki peygamberi müjdelediğı belirtilmektedir. (Es-Saf süresi ayet 6)

Resulüllah’ın yine kendi isimlerinden olduğunu söylediğı diğerk adlar arasında “ **Nebiiyyü’l-melhame** “ (kendisi için savaşın meşrû kılındığı Peygamber

(Müsned,IV,395 ,404) “ **Mükffî** “ (Son Peygamber) **Nebiiyyü’t- tevbe** “ ve “**Nebiiyyü’r-rahme**” (Tövbe etmeyi ve merhametli olmayı insanlara öğreten)(Müslim Fezaa’il 126)

Hız. Peygamberin yaygın adlarından biride **Mustafa**, olup “ **seçilmiş** “ anlamında bir sıfattır.

Bu konuda müstakil eserler kaleme alınmış olup Hız. Peygamberin 300 ü aşkın adı ve sıfatı hakkında bilgi verilmiştir. Diyanet İslami Ansiklofedisi 30/ 422-423)

PEYGAMBER EFENDİMİZİ TANIYALIM :

Gerçi çok şükür her Müslüman Peygamber Efendimizi bilir ve sever. Ama başka bir pencereden bakıp Peygamber Efendimiz (s.a.v) ’mi tanımaya mevcut bilgimizi tazeleme ve perçinlemeye, veya daha önce bildiğimiz bilgileri hatırlamaya, bilmeyenlere de hafızalarına aktarmaya / kayıt etmelerine yönelik araştırmamıza devam edelim İnşallah .

Mü’minler, Kur’ân’da onu onda Kur’ân’ı görürler. O’nu kur’ân’la, Kur’ân-ı onunla tanırırlar. Kur’ân’a O’nun aynası gibi bakarlar. Çünkü onlar, onun risalet mirasına ihanet etmekten korkarlar.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Andolsun ki, içinizden size öyle bir Peygamber gelmiştir ki sıkıntıya uğramanız onu incitir ve üzer. Size çok düşkündür. İman edenlere çok merhametlidir. Onlara hayır diler.” (Tevbe süresi ayet 128)

“ Biz seni insanlara Peygamber olarak gönderdik. Şahid olarak Allah yeter.” (Nisa süresi: Ayet: 79)

İlk Nur'ü Muhammed :

İslami Ansiklopedisi Ak Pınar Yayınları Cilt.1 sayfaların da ilk nuri Muhammed'i şöyle anlatıyor. Aynen yazıyorum

Yüce Allah gizli bir hazine gibi ta.. öncelerin öncesinden var olan, varlığı içinde Arş'ı yarattı. Yüce Allah sonra bu Arş'ta varlıkları yaratmak istedi. Bu isteği emri hemen yerine geldi, Arş'ın üstünde bir “ NUR “ belirdi. Bu Nur Nur'i Muhammedi idi ve her yerde bu ad yazılıydı. Bütün “ ARŞ “ bu NUR bu ad ile aydınlandı.

Hakteâlâ bu Nur'u sevdi. Ona;

Habibim! dedi.

Bu Nur Allah sevgilisi Muhammed (s.a.v.) 'in o ezel içinde beliren Nuru idi.

Bu Nur belirince bütün ARŞ (Ahmed) sesleri ile doldu.

Peygamberleri sona erdiren bu Nur'un Sahibi, Allah'ın Sevgilisi Muhammed (s.a.v.) bu nur ile böylece yaratılanların ilki oldu.

Yüce Allah'a yakın olan Melekler ARŞ'ı tavaf ederken boşluklarda bir Nur'un geldiğini gördüler.

Bu Nur ARŞ'ın üzerinde uçuyor, türlü Takdis sözleri söylüyordu. Bu sözler ne kadar açık ve ne kadar şirindi.

Yüce Allah'ın durmadan Yüceliğini, Ululuğunu söylüyordu (zikrediyordu) O'nu övüyor O'na şükrediyordu.

Allah'u Teâlâ Nur ile birlikte, “ **ruhu, akli, kalemi,** “ yaratmıştı fakat bütün ruhlardan önce Habibinin ruhunu yarattı.

Bütün maddi varlıkların en öncesinden de kalemi yarattı.

O'na (kaleme yaz!)diye buyurdu.

Kalem: Ey Yüce Allah'ım ne yazayım diye sordu.

Yüce Allah kaleme:

Kaderi yaz diye buyurdu.

Yüce Allah'ın İzni, Lütfü, Hikmeti, Taktiri ve İlmiyle, kalem o güne kadar olanları ve ondan sonra sonsuzluğa kadar olacakları, (kıyamet gününe kadar) olup bitecekleri yazdı.

NUR'u yaratan Yüce Allah ona RUH vermişti. Sonra da akıl verdi.

Allahü Teâlâ Nur ile Ruh arasına on iki perde koydu. Bunlar.

“ Kudret Perdesi, Âzamet perdesi, Minnet perdesi, Rahmet perdesi, Adalet perdesi, Keramet perdesi, Menzilet perdesi, Hidayet perdesi, Nübuvet perdesi, Şefaet perdesi, Rifat perdesi, Hakkaniyet perdesi, idi.

Yüce Allah Peygamber Nurunu yarattığı zaman ona ona, emredip dedi ki:
--Ey Nur yürü kudret perdesine gir.

Nur. “ **Kudret** “ perdesine doğru kayıp gitti ve orada on iki bin yıl Allahü Zülcelal Hazretlerine kulluk edip kaldı. Her an ibadet / zikir eder; Allahü Teâlâ’ yı takdis ve tenzih ederek:

Çok Yüce Allah’ ı takdis ediyorum! derdi.

On iki bin yıldan sonra Resül Nuruna bir ses geldi:

Ey Nur, “ **Azamet** “ **perdesine var! dedi.**

Nur kıınıldandı. “ **Azamet** “ perdesine yürüyüp gitti. Orada da on bir bin yıl kaldı. Yine Yüce Allahü Teâlâ’ ya ibadette bulundu. Yine Yüce Mevlâ’yı takdis ederek.

“ Sırları ve gizlilikleri bilen Yüce Allah’ ı takdis ederim. Demekteydi.

On bir bin yıl sonra Allahü Teâlâ’ dan Nur’ a yine bir ses geldi.

Ey Nur! “ **Minnet** ” perdesine var git.

Nür’ ı Muhammedi, “ **Nimet** “ perdesine girdi. On bin yıl da orada kaldı ibadet etti.

Âleme nimetler dağıtan Allah’ ı takdis ederim! dedi.

On bin yıl da geçmişti bu ibadetlerle, Nür’ i Muhammed-i yeye yeniden bir nida geldi.

Ey Nur “ **Rahmet** “ perdesine var.

Nur’ i Muhammedi, deprendi, “ Rahmet “ perdesine vardı. O perdenin içine girdi. Dokuz bin yıl da orada ibadet etti.

--“ **Rahmeti bol olan Yüce Mevlâ’yı takdis ederim dedi. “**

Dokuz bin yılda böyle geçti. Sonra Allahü Teâlâ’ dan yeni bir nida geldi.

“ Adalet perdesine gir Ey Nur! “

Nur’ i Muhammedi Adalet perdesine yürüdü girdi. Sekiz bin yıl da orada kaldı. Dilindeki/ kalbindeki niyaz/ zikir şöyleydi.

--“ **Ey hiç kimseye muhtaç olmayan gani Allahü Teâlâ. “**

Sekiz bin yıl geçtikten sonra Hak Teâlâ Nurunu “ **Keramet** “ perdesine büründü. Nur yedi bin yılda burada ibadet etti Allahü Te’âlâ’ ya şöyle yakardı.

--“ **Kerim ve cömert olan Yüce Allah’ ı takdis ederim. “**

Yedi bin yıl burada ibadet ettikten sonra, Nur Yüce Allah tarafından “ **Menzilet** “ perdesine gönderildi. Orada tam altı bin yıl yakarıp niyaz/ zikir ve ibadet etti ve şunu derdi.

Yüce Arş’ ın Rabbi olan Yüce Allah’ a Hamd ederim “ dedi.

Altı bin yıl burada kaldıktan sonra. Muhammed'in Nur'u Allah'ın emriyle “**Hidayet**” perdesine girdi burada beş bin yıl kaldı. Orada da hep zikir ve ibadet etti dilinden kalbinden düşürmediği sözler şuydu.

“ Nur yaratıcısı Yüce Allah'ı Takdis ederim. “

Orada beş bin yıl niyaz ederken Yüce Allah'ın fermanı Nur'a yetiştii, dedi ki.

“Ey Nur “ Nübüvet “perdesine gir.” Nur'i Muhammed orada dört bin yıl kaldı. İbadetinde ve zikrinde şöyle söylüyordu.

“ Dünyaları yaratan Yüce Allah'a Hamd olsun,” derdi.

Nur'i Peygamberi buradan “ Şefaath “ perdesine girmesi için şu emri aldı.

Ey Nur “ Şefaath “ perdesine git.

Şefaath perdesine geçen nur burada üç bin yıl kaldı. Üç bin yıl içinde şöyle zikir ve ibadet ederdi.

“Ey Yüce Allah'ım Sana Hamd olsun! Sen Kudret ve İzzet Sahibisin.” Dedi.

Nur, oradan “ **Rifat** “ perdesine gitmesi için Allahü Teâlâ'dan buyruk aldı. Ve bu perde de iki bin yıl kaldı, orada:

“ Allah'ım'a Hamd ve senâlar olsun! Diye takdis ve niyazda bulundu.”

Oradan “ **hakkanîyet** “ perdesine gitmek için buyruk aldı.

Nur'i Muhammed burada bin yıl kaldı. Burada hep bunu zikir ve ibadet etti.

“ Mülk ve melakut sahibi, İzzet ve Azamet'lısı Yüce Allah'ı takdis ederim.”

Böylece Nur'i Muhammedi bu on iki perde içinde tam yetmiş sekizbin yıl Allah'ına ibadet etti ve Allah'ının Yüceliğini dilinden düşürmedi.

Bu yollar Allah'ın yollarıydı . bir yılın şimdi bizim bildiğimiz dünya yılının kaç katı olduğunu ancak Yüce Allah bilir.

Hız. Aışe'ye Peygamberimizin ahlakını nasıl olduğunu sorulduğunda

“ O'nun ahlakı Kur'ân idi “ demiştir.” (Müslim, Misafirun 139)

O'nu yüce Allah yetiştirdi ve insanlığa örnek olsun diye özel olarak terbiye etti. Nitekim Resûlullah şöyle buyuruyor.

Hadis NO: 310 Peygamber Efendimiz (s.a.v.)

“ Beni Rabbim terbiye etti ve terbiyemi güzel yaptı. ” Buyurmuştur.

Onun bir yılın kaç yıl olduğunu biz de bilemeyiz bugün her bir perdenin kalınlığı beş yüz yıllık yoldu. her bir perdenin birbirinden uzaklığı tam beş yüz yıldır. İşte Nuri Muhammedi o perdelerin içinde bunca yıl ibadet etti. Takdis ve tesbihte bulundu Allah'ına yakardı. Bundan sonra Yüce Allah'tan bu ilahi Nur'a on iki türlü/ çeşit kaftan geldi.

Bunlar:

- 1--- *Saadet,*
- 2--- *Nübüvvet,*
- 3--- *Minnet,*
- 4--- *Rahmet,*
- 5--- *Înâyet,*
- 6--- *Keramet,*
- 7--- *Hidâyet,*
- 8--- *Menzelet,*
- 9--- *Rifât,*
- 10--- *Şefaât,*
- 11--- *Heybet,*
- 12 --- *Hakkaniyet kaftanları, hil'atleri idiler.*

Nur'î Muhammedi'ye ihsan edilen bu armağanlar, bu bağışlar nedir? bunlar nasıl verildi? O Nur perdeden perdeye nasıl geçti? Bunları biz bilmeyiz.!

Ya daha sonra neler oldu.

Nur'î Muhammediye'ye tam yirmi dört deniz gösterildi. Bu denizler sulardan ibaret deniz değildi. “ Mana “ denizleri idi Ruh, denizleriydi bunlar! O zaman henüz sular yaratılmamıştı.

Yirmi dört manevi Denizin yirmi dört adı vardı. Adı şunlardı.

- 1) *Azamet denizi,*
- 2) *Saadet Denizi,*
- 3) *Rahmet Denizi,*
- 4) *İbadet Denizi,*
- 5) *Akıl Denizi ,*
- 6) *Marifet Denizi,*
- 7) *Bilgi Denizi ,*
- 8) *Sabır Denizi,*
- 9) *İyilik Denizi,*
- 10) *Doğruluk Denizi,*

- 11) *Korku Denizi,*
- 12) *Ümit Denizi,*
- 13) *Tevazü Denizi,*
- 14) *Hava Denizi,*
- 15) *Safa Denizi,*
- 16) *Kerem Denizi,*
- 17) *Hikmet Denizi,*
- 18) *Rıza Denizi,*
- 19) *Sevgi Denizi,*
- 20) *Şeref Denizi,*
- 21) *Nübüvet Denizi,*
- 22) *Allah-ü Teâlâ elçiliği Denizi,*
- 23) *Kanaatkarlık Denizi,*
- 24) *Şefaât Denizi,*

Nur’i Muhammedi’nin bir Ruh ve mana âlemlerine de Esrâr alemine de (Nurlar alemi) denir. Cismani alemine ise (görünüş âlemi) adı verilmiştir. Ki, on sekiz bin dünyadır. Belki de on sekiz bin âlemden daha çoktur. Bu görünüş âleminde görünenlerin sırrı sayısı yoktur.

Nür’i Muhammedi o yirmi dört denizde geçtikten sonra Yüce Yaratandan bir ses geldi.

--Ey Nur! Diyordu bu ses! Kımıl! Harekete gel. Kendini depretilsin!

Nur’da böyle yaptı. Yüce Allah ona baktı. Nur utancından ve arından her damlası birer Peygamber nurunu yarattı.

Yine bir başka gün Yüce Allah bütün sevgisi ile bu Nur’a baktı. Sordu?

Ey Nur! Ey Habibimin Nur’u ben kimim ? kim olduğumu bilirmisin ? dedi.

Nur’da yalvaran bir sesle cevap verdi:

“Sen tek ve eşi olmayan Allah’sın Yücelik sana mahsustur. Ölüm ve göze görünmeyen melekler âlemi senindir. Azamet mutlak kudret, şeref senindir. Ahiret ve beka senindir. “

Yüce Yarata’nın sorduğu soru ve O’na, cevap verme heybetinden Nuri Muhammedi’yi yine korku kapladı. O ter damlaları gül yaprağı üstünde çiğ damlaları gibi oldu.

Eserin sahibi Yüce Allah o terden bir cevher, bir inci (Dürrüşşehvar) yarattı. Sonra bütün yüceliği ile o Dürrüşşehvar’a, o inci olmuş ter damlasına baktı. İnci birden bire titredi. İki parça oldu. Bir parçası eridi, eridi aktı, aktı su oldu. Sular da deniz oldu nehir oldu, pınar oldu, kaynak oldu.

Yüce Allah işte böylece suyu ve denizi yaratmıştı Lütfunun bulutu denize açıldı. Dalgalar meydana geldi. Buğular yukarıya yükseldi.

Yüce Allah sonra bu Denizin köpüğünü (gazını) toprak yaptı. Buğularını gazını da gök yüzü, eflâk yaptı. Ve nihayet Yüce Allah'ın kudret eliyle yer toparlağı meydana gelmişti.

başka bir rivayet ise şöyledir.

Resul-i Ekrem Hazretlerinden rivayet olundu ki, Hak Süphânehu ve Teâlâ Hazretleri, Hazreti Muhammed'in nurundan bir cevher yaratıp ona bakınca cevher eridi su oldu. o su hareket etti, bin yıl dalgalandı.

Sonra Hak Teâlâ hazretleri, Muhammed (s.a.v.) 'in bu nurunu on bölüğe ayırdı:

Yüce Allah'ı Teâlâ

Birinden : ARŞ'I Yarattı

Birinden : KALEM'i “

Birinden : LEVH'İ “

Birinden : GÜNEŞ'İ “

Birinden : AY'I “

Birinden : DURAN YILDIZLARI (gezegenleri) Yarattı.

Birinden : GEZEN YILDIZLARI (gezegenleri) “

Birinden : KÜRSİ'Yİ Yarattı.

Birinden : MÜ'MİNLERİN RUHUNU Yarattı.

Onuncusundan da: **HAZRETİ MUHAMMED'** (s.a.v.) *'in Cismini yarattı.*

Nitekim Hak Teâlâ, Kur'ân-ı Kerim'inde şöyle buyuruyor.

“Ölüleri yaratmak mı zordur, yoksa gök yüzünü yaratmak mı, zor? Onu ancak Allah inşa etmiştir. Biz semanın (ayrı, ayrı olan maddelerini) bir araya getirip (bina olarak) yükselttik. Gecisini karanlık, gündüzünü aydınlık yaptık. Semadan sonra yer yüzünü yaydık yerden (Pınar halinde) suyunu fışkırttık., otları (bitkilerini) çıkarttık. Dağları yerli yerine koyduk. Bütün bunları sizin ve hayvanlarınız için yaptık.” (Nâziat süresi ayet 27-33)

Fakat her gün dünya yılına göre bin yıllık zamandı. Yüce Allah Pazar günü başlayıp Cuma günü bitirdiği zaman Arş üzerine çıktı, bundan dolayı Cuma günü Müslümanlar için mübarek gün kılındı.

İşte dünyamız bu suretle yokluklar gizlilikler aleminden vücut bulmuştu. Allahü Teâlâ göğü bina/inşa edince onun yüksekliğini yüksekliklere kaldırdı. (tavanını stünsüz olarak yukarıya çekti) onu düzgün bir hale getirdi. Gecisini karanlık yaptı, gündüzünü aydınlık etti. Bundan sonra yeri döşedi. Ondan su ve otlaklar meydana çıkardı. Dağları sapasağlam dikti.

İşte dünyamız bu suretle yokluklar, gizlilikler âleminde vücut bulmuştu. Görünür âlemin gökyüzü böyle meydana gelince Yüce Allah bütün Meleklerle bu Nur'ı Muhammedi'ye secde kılmalarını buyruk kıldı. Melekler de geldiler ona secde kıldılar.

Nur hala Arş üzerinde cevalân ediyor, dolaşıyordu.

Allah bu Nur'un kendisine yakınlık derecesini ve ona duyduğu sevgiyi göstermek istedi. Kendisine yakın olan Meleklerin gönlünde bir dilek kabardı. Şanı Yüce Gufranı geniş Allah'a boyun eğdiler. Utanarak sordular.

Ey Yüce Rabbimiz, huzuruna bizden yakın ve hizmetine hazır, senin ibadetine itaatlı başka kulların var mıdır?

Melekler Yüce Yaratandan bir nida duydular:

Evet vardır. o kimse gördüğünüz Nur'dur. Nur'ı Muhammedi'dir.

Melekler cevap verdiler:

Ey Yüce Rabbimiz! Amennâ! O'nun Resulün olduğunu bildik. O'na inandık. Emrine ise baş eğdik!

Melekler Resul Nur'unun bu **"azametine"** hayran kalmışlardı. Bu hal tâ... beşerin babası Âdem Peygamber insan suretinde dünya ya görününceye kadar sürdü gitti. (İslami Ansiklopedisi)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir hadisinde şöyle buyurmuştur.

" Ben yaratılıştta Peygamberlerin ilki, gönderilişte ise sonuncusuyum."

Ancak halk dilinde bu hadis şöyle bilinmektedir.

Adem su ile toprak arasında iken ben Peygamberdim. (Kütüb-i Sitte 12/218)

Hadis No: 3448 Ubey ibnu Ka'b (r.a.) anlatıyor, Resulullah (s.a.v.) buyurdular ki.

" Kıyamet günü geldi mi, ben peygamberlerin imamı, hatibi ve (onlar arasında) şefa'at etmeye yetki sahibi olacağım. Bunda övünme yok." (Tirmizi Menakib. 3,(3617) Kütüb-i Sitte 12/194)

Hadis No: 4349) Hz. Cabir (r.a.) anlatıyor. Resulullah (s.a.v.) buyurdular ki:

" Bana beş şey verilmiştir ki, bunlar benden önceki peygamberlerden hiç birisine verilmemiştir.

-- Her Peygamber sadece kendi kavmine gönderilmiştir. Ben ise kırmızılara, (acemlere) ve siyahlara (Araplara) gönderildim) Müslim'den gelen rivayette; ***" Ben bütün mahlukata gönderildim"*** buyurmuştur.

Nitekim: Bu manada Yüce Allah şöyle buyuruyo:

" Seni tüm insanlara elçi olarak gönderdik," (Sebe Süresi ayet 28)

Başka bir ayette :

“(Habibim) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.” (El-Enbiya Süre, Ayet 107)

-- Bana ganimet helal kılındı. Halbuki benden öncekilerden kimseye helal değildi.

Yer bana tahur (Tahir) pak ve mescit kılındı. Her kim namaz vaktine girince nerede olursa olsun namazını kılar.

- Ben, bir aylık mesafede olan düşmanımın içine düşen bir korku ile yardıma mazhar oldum.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Muhakkak ki ileride (kıyamet günü) Rabbin (şefaât makamını) verecek de hoşnud olacaksın.” (ed- Duha süresi ayet:5)

-- Bana şefaât etme yetkisi verildi. “ (Buhari, Teyemmüm 3, Salat 56,1 Humus 8; Müslim, Mesacid, 3,(521) Nesâî, Gusi 26,(1,210-211 Kütüb-i Sitte 12/194)

Ayini konuyla ilgili Başka bir Hadis ise :

Müslim’in Ebu Hüreyre (r.a.) tan kayd ettiği vechinde iki fazilet daha ilave edilmektedir:

“ Bana Cevâmi’u’l- Kelim verildi.”

“ Benimle peygamberler mühürlendi.”

Böylece iki hadiste zikr edilen hasletlerin sayısı yediye çıkmaktadır.

(Kütüb-i Sitte 12/219-200)

Müslim’in Huzeyfe (r.a.) den kaydettiği bir diğer hadiste-ki mütakiben gelecek “ üç “ hasletle üstün kılındığı belirtir. Bunlardan ikisi farklıdır.

“ Saflarımız meleklerin safları düzeninde kılındı :

Bana Bakara süresinin sonundaki şu iki ayet verildi : Bu ayetler arş’ın Altındaki hazinelerdendir.”

Böylece “âmener resul “ diye diye bilinen ve aşır olarak da okunan bu ayetlerde zikri geçen:

Ümmetimden Allah’ın eski ümmetlerindeki isr’i (ağır yükü) kaldırması ve tahammül edemeyeceği yükten sorumlu tutmaması ile,

Ümmetinin hataen yaptığından ve unutarak yapmadığından af edilmesi kast edilmiş olmaktadır. Bunlarla mezkûr haslet dokuza çıkar.

İbnu Hacer, Ahmed ibnu Hanbel ve Bezzar'ın müsnedleri gibi Kütüb_i Sitte dışındaki bazı kitaplarda Resulüllah'ın hasâis'ini beyan eder rivayetlerle sayıyı on altıya çıkarır.

“ Bana arzın anahtarları verildi. “

“ Ahmed diye isimlendirildim “

“ Ümmetimin en hayırlı ümmet kılındı. “

“ Benim geçmiş ve gelecek günahlarım af edildi.”

“ Bana Kevser verildi.”

“ Arkadaşınız kıyamet günü Livâu' l- Hamd'in sahibidir. “

“Şeytanım kafirdi, Allah ona karşı bana yardımcı oldu da Müslüman oldu.”

“Kıyamet günü Peygamberlere imam olmak.”

“Arzın tamamı bize mescid kılındı.

“Topraklar bize , su bulamadığımız zaman, Tahür, temiz ve temizleyici kılındı.

(Kütüb'i

Sitte: 12/ 193-194-200-204)

Hadis No: 4362 İbnu Amr İbn'l-As (r.a.) anlatıyor.

Resulüllah (s.a.v.) (Hz. İbrahim'in duası olan) : **“ Ey Rabbim şüphesiz ki o putlar insanlardan pek çoğunu saptırmıştır. Kim bana uyarsa muhakkak ki sen çok bağışlayıcı, çok merhamet edicisin.”** (İbrahim süresi ayet 36) Hz. İsa'nın duası olan: **“ Eğer onlara azab edersen onlar senin kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan, elbette sen dilediğini yapmayı kadirsin ve sen her şeyi hikmetle yaparsın.”** (Maide süresi 113) mealindeki ayeti tilavet buyurdu ve ellerini kaldırdı, şöyle yalvardı: **“ Allah'ım! ümmetimi (mağfiret et) ümmetimi (Mağ-firet et!)”** ve ağladı. Allah Teâlâ Hazretleri:

“ Ey Cibril Muhammed'e git! Dedi. – Rabbin bildiği halde—niye ağladığını sor! “ diye emretti : Cebrail aleyisselam, O'na gelip niye ağladığını sordu. (Rabb Teâlâ'ya dönüp Muhammed'in) ne söylediğini O çok iyi bildiği halde haber verdi. Bunun üzerine Allah Teâlâ hazretleri:

***“ Ey Cebrail ! Muhammed’e ve O’na söyle ki : “ Biz seni ümmetin
hususunda razı edeceğiz, asla kederlendirmeyeceğiz,”
(Müslim İman 346 (202) Kütüb-i Sitte 12/ 223***

Hadis N0: 2434 Enes (r.a.) rivayet ediyor.

***“ Her Peygamberin kabul edilecek bir duası vardır, onlar bu duayı
yaptılar ve kabul edildi. Ben ise duâmı kıyamet günü ümmetime şefaath olarak
sakladım.”*** (İbni Maci Zühd 37, Buhari, Tevhid 31, Müslim İman 334,345: Tirmizi, Daavat: 130, Derimi siyer 28,
Rikak 85, Tabarani, Messû’l- Kurân 26. C. Sağır 2/ 640)

Peygamberimizin doğumu:

Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) dir. Babasının adı Abdullah Annesinin adı Âmine’dir. hem baba, hem de anne tarafından temiz şerefli bir aileye mensuptur. Soyu Hz. İbrahim’e dayanır.

Annesi Âmine Kureyş kabilesinin Beni Zühre koluna mensup b. Abdulmenafın kızıdır.

İslam Kaynaklarında, Hz. Muhammed’in ana rahmine intikalinden doğumuna kadar geçen zaman içinde bazı fevkaalede olayların meydana geldiğine dair rivayetler yer almaktadır.

Kendisinin Peygamberlerin sonuncusu olduğunu ifade ettiği bir konuşmasında annesi bir rüya gördüğünden bahsetmekte ve bundan önemli bir kişiye hamile olduğu sonucu çıkardığını doğacak çocuğun Muhammed veya Ahmed adını verilmesinin telkin edildiği belirtilmektedir.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) 571 yılı Nisan ’nın 20’sine rastlayan böyle nur topu gibi bir çocuk dünyaya getirince, Dedesi Abdulmuttalip büyük bir ziyafet vererek sevgili torununa Muhammed adını koydu.

Ataların arasında böyle bir ad yoktu. Bu adı koymaktan maksadın nedir diye soranlara.

Umarım ki O’nu gökte Hak, yerde halk övecektir. Diye cevap verdi.

Peygamberimizin doğduğu gece dünyada olağan üstü bir çok olayın meydana geldiği nakledilir. O gece İran da hükümdar (kisra) sarayının on dört sütünü yıkılmış sava gölü kurumuş, bin yıldan beri yanan Mecusiler (ateşe tapanlar) ‘ın tapındıkları ateşler birden bire sönmüştü. Bu olaylar gelecekte İran saltanatların yıkılacağına, Bizans imparatorun çökeceğine ve putperestlerin ortadan kalkacağına işaret ediyordu. Gerçekten de öyle oldu.

Bir hadiste Efendimiz şöyle buyuruyor.

“ Allah Teâlâ İbrahim’in çocuklarından, İsmail’i seçti; İsmail’in çocuklarından Kinâne Oğullarını seçti; Kinâne oğullarından Kureyşi seçti; Kureyşten Haşimoğullarını ve Haşim oğullarından da beni seçti. “

(Müslim “Fezâ’il”irmizi “ Menakib”

Hadis No: 4358 Ebu Hüreyre (r.a.) hazretleri anlatıyor. “ Ey Allah’ın Resülü! dendi, Sana Peygamberlik ne zaman vacib oldu.

Şöyle cevap verdi: “ Hz. Adem ruhla cesed arasında iken.” Aynı hadisin devamında, şöyle buyurmaktadır.

“ Ben yaratılıştta Peygamberlerin ilki, gönderiliştte ise sonuncuyum.” (Tirmizi)

Ancak halkın dilinde bu hadis şöyle bilinmektedir.

“ Adem su ile toprak arasında iken Ben peygamberdim,”

Kitaplarda hadisin başka değişik şeklerine de rastlanır. Esas olan Tirmizi’ de yer alan sadedinde okuduğumuz hadistir.

“ Ben yaratılıştta insanların ilki, peygamber olarak gönderiliştte sonuncuyum.” Buyrulmuştur. (Tirmizi Kütüb-i Sitte Cilt 12 sayfa 217- 218)

Bir hadiste ise ;

“ Ben son Peygamberim((âkib) Ben seçilmiş (Mustafa) Nebiyim. buyurmuştur. (el- Müsned,IV, 25)

Peygamberimizin çocukluğu

Mekke illeri gelenlerinin bir adeti vardı. Yeni doğan çocuklarını Mekke civarında yaşayan kabilelerdeki süt annelere verip baktırırlardı. Çünkü mekkenin havası ağır ve sıcak olduğundan çocuklara iyi gelmezdi.

Peygamberimizi Hz. Âmine üç gün, Süveybe hatunda iki gün emzirdi, daha sonra Hz. Muhammed (s.a.v.) Sa’d oğulları (Beni Sa’d) kabilesinden Halime adında bir sütanneye verildi. Halime O’nu öz evladından çok sever esen rüzgardan bile sakınırdı. Halimenin küçük kızı ve Hz Muhammed’in süt kardeşi olan Şeyma da O’nu çok sever daima onunla beraber oynardı. Halime bu çocuğa çok iyi bakıyor, ona en küçük bir zarar gelmemesi için çok dikkat ediyordu.bir gün her nasılsa Muhammed süt kardeşi ile birlikte öğle vakti evden çıkarak kuzuların yanına gitmişlerdi. Halime bu duruma çok üzüldü. Ve çocukları eve geldiklerinde kızı Şeyma’ya: “niçin böyle güneşin en kızgın zamanında dışarı çıktınız.” ?

Şeyma dedi ki, “ Biz hiç sıcak görmedik; Kardeşim ’in (Muhammed) başı üstünde bir parça bulut dolaşıyordu. O nereye giderse bulut ta beraber gidiyordu ve nerede durursa bulut ta duruyordu. Buraya kadar hep gölgeyle geldik. “

İşte Yüce Allah O’nu güneşin yakıcı sıcaklığından böyle korudu. Bu yetim çocuk süt ailesini büyük uğur getirdi. Halimenin kocası bir gün şöyle demişti.

“ Halime bu çocuğun ayağı bize çok uğurlu geldi. O, evimize ayak bastığı günden beri hayvanlarımızın sütü, sütümüzün yağı çoğaldı. Evimize bereket doldu. Elimiz genişledi. Ben çocukta bir başkalık seziyorum.”

Hız. Muhammed (s.a.v.) bu ailenin yanında beş yaşına kadar kaldı, sonra Mekke'ye ailesinin yanına getirildi.

Hız. Muhammed (s.a.v.) annesi Âmine 'nin Medine 'de akrabaları vardı. Hem onları görmek hemde oğluna babasının mezarını ziyaret ettirmek maksadıyla Âmine çocuğu ile birlikte Medine'ye gitti. Medine'de bir ay kaldılar. peygamberimizin babası Abdullah'ın mezarını ziyaret ettiler Hız. Âmine çocuğu ve yanında hizmetçisi Ümmü Eymene ile birlikte Mekke'ye dönmek üzere yola çıktı. akşamüzeri Ebva köyüne geldiklerinde âmine hastalandı yanı başına oturduğu biricik yavrusunu şefkatle öptü, hasretle bağrına basarak okşadı. Öleceğini ve oğlundan ayrılacağını his eden anne, bir daha dünya gözüyle göremeyeceği oğlunun yüzüne bakarak şunları söyledi.

“ Her yeni eskiyecek ve her şey yok olacaktır. Ben de öleceğim fakat gam yemem, çünkü temiz bir çocuk doğurdum. Dünyaya büyük hayırlı bir varlık bırakıyorum.”

Bu sözlerinden sonra Âmine gözlerini hayata yumdu. O sırada Hız. Muhammed (s.a.v.) altı yaşında idi. Ümmü Eymen çocuğu alarak Mekke'ye döndü.

Baba ve anneden öksüz kalan Hız. Muhammed'i dedesi Abdülmuttalib yanına aldı. Peygamberimiz iki sene onun yanında kaldı. Abdülmuttalib 'in ölümü yaklaşınca, torununu Peygamberimizin amcası Ebü Talib'e teslim ederek O'na çok iyi bakmasını vasiyet etti. Peygamberimiz o zaman sekiz yaşına gelmişti. Ebu Talib ve eşi Fatma hanım, çocuğa iyi baktılar. O'nu öz çocukları gibi sevdiler.

Rasûlullah Efendimizin Gençlik dönemi

Hız. Muhammed (s.a.v.) Peygamberliğinden önce de son derece doğru ve güvenilir bir kişiliğe sahipti, bu özeliğinden dolayı halk arasında kendisine “ Muhammedü'l –Emin “ yani “ Güvenilir Muhammed” deniliyordu. Herkesin sevgi ve saygısını kazanmıştı. Hız. Muhammed her türlü kötülüğü işlendiği ahlaki değerlerin yok olduğu bir toplumda kötülüklerden tamamen uzak. İçi dışı tertemiz bir ahlak ve fazilet örneği olarak büyüyor. Temiz ve örnek yaşayışı ile toplumda bir yıldız gibi parlıyordu. Yüce Allah, onu en iyi bir şekilde terbiye etti. Güzel ahlak ve faziletle donattı. Çünkü insanlığın kurtuluşu için O'nu Peygamber olarak görevlendirecekti.

Bazı yerde selden yıkılan Kâbe'yi Mekkeliler tamir etmeye başladılar. Duvarlar yükseltip sıra “***Hacerü'l- Esved***” adı verilen kutsal siyah taş Kâbe duvarındaki yerine koymaya gelince her kabile bu şerefi kazanmak için adete birbiri ile yarışa koyuldular hata bu yüzden aralarında anlaşmazlık ve kavga çıktı.

silahlar çekildi sonunda, gerçekten güvenilir ve doğru bir kişi olduğuna inandıkları Hz. Muhammed'in vereceği hükme razı olmaya karar verdiler.

Hız. Muhammed “*Hâcerü'l-Esved*” bir yaygı üzerine koydu yaygının Yaygının uçlarından kabile başkanlarına tutturdu. Hep birlikte taşı yukarıya kaldırdılar. Hz. Muhammed taşı mübarek elleriyle duvardaki yerine koydu. O'nun bu uzlaştırmacı davranışı her kesi memnun etti. Böylece büyük bir anlaşmazlık ortadan kalkmış oldu. Bu olayın geldiği sırada Hz. Muhammed otuzbeş yaşında idi.

Peygamberimizin Hz. Hatice ile evlenmesi

Peygamberimiz Kureyş kabilesinin asaletli ve zengin kadınlarından Hatice ile evlendi. Hz. Muhammed o zaman yirmi beş yaşında idi. Hatice ise kırk yaşına gelmişti. Mutlu bir aile yuvası kuruldu.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) bir rivayete göre değişik zamanlarda on iki hanımı oldu bir rivayete göre de 11 hanımı oldu, bu hanımların Hz. Âişe dışında hepsi duldu.

Hz. Muhammed'in çocukları

Hız. Peygamberin (s.a.v.) 'in üç oğlu dört tanede kızı bir rivayete göre de dört oğlu dört kızı vardı.

Hız. Peygamberin ilk çocuğu **Kasım** (Ebü'l Kasım) idi. İkinci çocuğu kızı **Zeyneb** tir. Bundan sonra da oğlu Abdullah Dünya ya gelmiştir. **Abdullah**'ın bir adı da Tahir idi. Abdullah / Tahir vahyin nazil olmasından sonra dünya ya gelmiştir. *İşte bundan ötürü de adı Tahir konmuştur. Bundan sonra üçüncü çocuğu kızı Ümmü Gülsüm doğmuştur. bunun ardından da kızı Fâtıma dünya ya gelmiştir. Rukkiye ise en son dünya ya gelen kızıdır.*

Resülullah (s.a.v.) 'in bu çocukları hepsi de Hz. Hatice'den ve Mekke'de dünyaya gelmişlerdir.

Medine de ise oğlu İbrahim doğmuştur. **İbrahim**. Mariyye-i Kıbtıyye de denilen mısırlı Hanımdan olmalıdır, başka hanımlarından çocukları olmamıştır.

Rasülullah (s.a.v.) kızı **Fâtıma** 'yı amcası oğlu (Ebü Talib'in oğlu) **Hz Ali** ile evlendirdi.

Kızı Rukiyye'yi ise Hz. Osman bin Affan ile evlendirmişti. Rukiye, Resülullah Efendimiz Bedir savaşına çıktıktan sonra vefat etmişti. Resülullah Efendimiz Bedir savaşından dönünce, bu defa kızı **Ümmü Gülsüm'ü Hz. Osman** ile evlendirdi. İşte bundan dolayı Hz. Hz. Osman'a “ İki nür sahibi” anlamında olmak üzere “**Zinnüreyn**” denilmiştir.

Resulullah (s.a.v.) kızı **Zeyneb** 'i de **Ebu'l –As bin Rebi** ile evlendirdi.

Peygamberimizin bütün çocukları ondan önce vefat ettiler sadece Fâtıma (r.a) Resülullah'ın vefatından altı ay sonra vefat etti

Peygamberimizin evlendiği hanımlar / annelerimiz, Âişe dışında hepsi dul idiler. Hz. Âişe Hz. Ebu Bekir'in kızıydı.

Hz. Âişe Peygamberimizle evlendiği zaman dokuz yaşında değil, (Asr-ı Saadet İslam tarihi Cilt 3/260- 268. sayfalarında belirttiğine / tespit ettiğine göre, 15. 16,17.

hata 18 yaşında olduğunu yazmaktadır. Bu kesindir.

Peygamber Efendimizin (s.a.v.)'in Şemai Şerifesi

Hz. Peygamberin güzelliği kendisini görenleri etkilerdi. O'nu tafsir etmek isteyen sahabiler, yüzünün aya, güneşe benzetmişler ve ayın on dördüncü gecesinden daha güzel olduğunu ifade etmişler. Mahlukattın en güzelidir. Benzeri yaratılmamıştır. Saçları ne kıvrıcık ne düz idi. Mübarek parlak yüzleri pembe beyaz, baş, el ve ayaklar büyükçe ve etliydi. Alınları genişçe ve parlak, kaşları uzun, ince ve hilal gibi ince ve sıktı, kirpik kılları sık, siyah, uzunca ve yaratılıştan sürmeliydi. Gözlerinin kuvveti ziyade olup, geceleyin de gündüz gibi görürdü. Burnu ince hafif kavisliydi. Daima tevazudan yere bakardı. Bir şeye bakmak iktiza etse göz ucuyla bakmaz ve hiçbir şeye gözü ile işaret buyurmazdı. İşitmeleri çok yüksekti, mübarek yanakları ne uzun ne değirmi olup bedir gibi nurlu idi. Sakalları sık, mübarek ağızları orta genişlikte, dişleri cüz'i seyrek ve çok parlaktı. Sesleri lâtif, gülmeleri tebessümdü. Kahkahası hiç yoktu. Avuçları geniş ve parlak, pazuları etli, kemikleri irice, göğüsleri ve omuzları arası geniştir. İki kürekleri arasında, sola doğru, peygamberlik mührü / işareti vardı. Karnı ve göksü bir seviyede idi. Mübarek bedenleri beyaz ve nurlu idi. Boyları ortanın yükseği olduğu halde en uzunun yanında ondan uzun görünürdü. bütün organları birbiriyle uyumlu ne zayıf nede şişmandı.

Hz. Muhammed'in Peygamber oluşu (m.610)

Resülullah (s.a.v.) kırk yaşına eriştiğinde, havada adeta gölge gibi bir şey gördü. Bu şey, kendisine doğru yaklaşıyordu. Bundan dolayı ürktü. Ancak bu gölge gibi şeyden bir ses geldi. Şöyle diyordu; “ Korkma ben Cebrail'im “

Bu sesi duyan Hz. Peygamber üzüntülü bir halde çıkıp Hazret-i Hadice'nin yanına geldi ve şöyle dedi.

“ Ben bir şey gördüm, ondan oldukça korktum. O, bana korkma, ben Cebrail 'im dedi. ancak ben yine de delirmekten / delireceğimden endişe etmeye başladım, “

Hz. Hadice hemen kalktı doğruca amcası oğlu olan oldukça yaşlı varaka bin Nevfel'e gitti. Çünkü bu zat ehl-i kitabın kitaplarını okumuş ilimce oldukça illeri bir düzeye gelmişti. Hz. Hadice amcası oğlu varakaya :

“ Amcaoğlu Eşim bir şeyler görmüş ve ondan da korkmuştur. Ancak o şey kendisine: Ben Cebrail'im demiş.” dedi.

Bunun üzerine Varaka, Hazret-i Hadice'ye :

“ SüphanAllah! Şaşılacak şey! Bu el-Kuddüs da denilen Cebrâil Yüce Allah'ın en güvendiği büyük melek, Nâmüs-u Ekber'dir. Allah'ın elçisi, Peygamberlerine gönderdiği elçi! “ dedi.

Fakih diyor ki: Nâmüs anlamı; hayırlı haber sahibi olan varlık kimse, demektir.

Varaka sözlerine devamla diyor ki:

“ Eğer arkadaşın / Muhammed gerçekten bunu görmüş ise, o kesinlikle Peygamberdir.”

Hz. Hadice hemen evine döndü, durumu Hazret-i Muhammed sela'llahu aleyhi ve sellem'e bildirdi.

Peygamber Efendimiz bir gün yanında Hz. Hadice ile otururken, yer ile gök arasında bir kişi gördü. O'nu gördüğünde hemen:

“ Ey Hadice! Ben yer ile gök arasında bir kişi görüyorum! dedi. Hazret-i Hadice; “ Bana yaklaş! ” dedi. Rasulüllah da o'na yaklaştı. Bu sırada Hazret-i Hadice başını açtı, Resulüllah (s.a.v.) başını göğsünü dayadı ve Resulullah'a: “ Halen onu görüyor musun? “ diye sordu. Resulullah (s.a.v.) “ Hayır benden yüzünü çevirdi, uzaklaştı! dedi.

Bunları duyan Hz.Hadice validemiz, O'na: “ Sana müjdeler olsun! O sana gözükken bir melektir. Eğer bir şeytan olmuş olsaydı, kesinlikle her hangi bir utanç duygusu taşımazdı ve uzaklaşmazdı.” dedi.

“ Müjdeler olsun; Sebat et! Hayatımı kudret elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki;

Sen bu ümmetin Peygamberi olacaksın.

Çünkü Sen:

Akrabalık haklarına riayet edersin.

Güçlüklere dayanırsın.

Misafirleri ağırlarsın.

Felakete uğrayanların yardımına koşarsın.

Böyle olan kulunu Allah yalnız bırakmaz.”

Hz. Muhammed (s.a.v.) Miladi 610 yılının Ramazan ayında bir Pazartesi gecesi Hira dağındaki mağarada bütün varlığı ile Allah'a yönelmişti. Bu Sırada Cebrail (a.s.) gelerek Hazret-i Peygambere Abdest almasını öğretti. Sonra de kendisine iki rek'atlık bir namaz kıldırıldı.

Kur'ân-ı Kerimde Âlak süresinin başında yer alan ayetleri getirdi. Ve Allah tarafından Peygamber olarak görevlendirdiğini bildirdi.

--Cebrâil (a.s.)

--Oku dedi Peygamber (s.a.v.) ben okumak bilmem dedi.

-- Cebrail (a.s.) oku!

1---- “ **Ey Muhammed! (Besmele getirerek her şeyi) yaratan Rabbi’nin adı ile (KUR’ÂN-I) oku.**

2---- **İnsanı pıhtılaşmış kandan yarattı.**

3---- **Oku! Senin Rabbin en büyük sonsuz kerem sahibidir.**

4--- **Çünkü O, kalem ile yazıyı öğretti.**

5--- **İnsana bilmediği şeyleri bildirdi. “**

Böylece Hz. Muhammed (s.a.v.)’e ilk vahiy gelmiş, Kurân ayetleri inmeye başlamış oldu.

İlk Müslümanlar

Cebrail (a.s.) ikinci gelişinde Peygamberimize “ kalk insanları uyar “ anlamındaki ayeti getirince

Yüce Allah buyuruyor.

“ Sen en yakın akrabalarını uyar, Mü’minler den sana uyanlara rahmet ve hidayet kanatlarını indir. Şayet sana âsi olup karşı dururlarsa, onlar; Ben sizin işlediklerinizden tamamen uzağım de.” (Şuara süresi ayet: 214-216)

Yüce Allah

Başka bir Ayette şöyle buyuruyor.

“ Şimdi sen ne ile emrolunuyorsan apaçık bildir. Müşriklerden yüz çevir.”
(Hicr Süresi Ayet 94)

Peygamberimiz kalktı. O’nun kalktığını gören Hz. Hadice,

“Niçin uyuyup dinlenmediniz “ diye sorunca

Efendimiz “ Ey Hadice benim için uyku ve istirahat zamanı geçti.” diyerek artık İslam dini’ni insanlara tebliğ etme görevinin başladığını ifade etti. ve :

“Ey Hatice, kimi davet edeyim, beni kim tastik eder. “ dedi

Hz. Hadice:

“ Ben tastik ederim, Ey Allah’ın Rasulü! Herkesten önce dini bana anlat,” dedi. Peygamberimiz onun bu sözlerinden çok memnun oldu ve İslam Dini’ni önce ona anlattı.

Hz. Hadice Rasûlullah’a ilk inanan kadın olması ve İslamiyet uğruna bütün servetini ortaya koyarak Allah’ın elçisini desteklemesi onun en önde gelen özellikleridir.

Hz. Hadice’den sonra, çocuklardan Hz. Ali, köle iken hürriyetine kavuşmuş Zeyd b. Harise ve büyüklerden Hz. Ebu Bekir iman ederek Müslüman oldular.

Kimine göre ikinci Müslümanlığı kabul eden Hz. Ebu Bekir'dir. kimine göre de Hz. Ali dir.

Daha sonra da Hz. Bilâl Habeşi Müslüman oldu. Hz. Osman, Hz. Abdurrahman b. Avf. Hz. Talha b. Zübeyir, Hz. Sa'd ve daha başkaları Hz. Ebu Bekir'in etkisiyle Müslüman oldular.

Hz. Ömer'in Müslüman olmasıyla Müslümanların sayısı kırka ulaşmış oldu.

Hz. Ebu Bekir'in Müslümanlığı şöyle oldu

Hz. Ebu Bekir yıllar önce bir rüya görür. Rüya da bir dolunay ona ışık veriyor o'da dolunayı bütün kalbiyle sevgisiyle kucaklıyor.

Bu rüyanın tabirini öğrenmek için rahiplere gidiyor, şu rahip bu rahip derken kendisine bir uzak memleketlerde bulunan bir rahip öneriyorlar bu rüyanın tabirini ancak o rahip verebilir başka kimse bilemez derler.

Hz. Ebu Bekir tafiye edilen rahibe gider, rüyasını anlatır. Rahip Ebu Bekir'den rüya tabiri edilmesi karşısında on iki altın ister Hz. Ebu Bekir hemen on iki altını verir.

Rahip şöyle der. Bütün dünya'ya nur saçacak bir Peygamber gelecek ve sen o büyük Peygamberin yanında yer alacak bir nevi sağ kolu olacaksın.

Yalnız eğer o Peygamber gelmeden önce ben ölürsem, bir mektup yazar şu mektubu O' büyük Peygambere ver ben onu Peygamber olarak kabul ettim o da beni ümmeti olarak kabul etsin ve bana dua etsin .

Yok eğer O Peygamber gelirse ben de sağ isem zaten o mektuba lüzüm kalmaz ben kendiliğimden onun ümmeti olma şerefine nail olurum seve, seve O'na katılırim inşallah der.

H. Ebu Bekir o mektubu alır evine gelince evinin bir hurma lifleri arasına bir köşeye sıkıştırır. O tarihlerde Hz. Muhammed'e Peygamberlik görevi gelmemişti. Ve gördüğü rüya'yı rüya tabiri için gezdiği Rahipleri ve en sonunda verdiği altınları ve yazılan mektubun hiç kimseye eşine dahi bahis etme gereğini duymadan yaşantısına normal olarak devam etmiş.

Aradan yıllar geçti. Hz. Muhammed'e Peygamberlik görevi tevdi edildi. Hz. Hatice Hz. Ali, Hz. Zeyd b. Harise den sonra Hz. Muhammed Müslüman olma teklifini Hz. Ebu Bekir'e götürür.

Hz. Ebu Bekir, şöyle cevap verir. her peygamberin mucizeleri vardır sen de bize mucizelerini göster ki Senin Peygamber olduğunu bilelim ki, ondan sonra düşünüp karar vereyim.

Hz. Muhammed, Ya Ebu Bekir sen benden mucize istiyorsun. Bundan on iki sene önce gördüğün şöyle, şöyle rüya sana mucize olarak yetmez mi.? on iki rahip gezdin ve en sonun da rüya tabiri için on iki altın verdin, bu mucize yetmez mi? Rahip, bana verilmek üzere, yazmış olduğu on iki yıl önce on iki satır mektup, sana verildi, ve sen o mektubu evinin şu köşesinde hurma lifleri arasında saklı tutuyorsun o mektup sana mucize olarak yetmez mi ?

Hız. Ebü Bekir şaşkın olmuş neye uğradığını bilmiyor, evdeki mektup kaç satır olduğunu ve kaç yıl aradan geçtiğini ise hiç, ama hiç bilmiyor. Hele rüya tabiri için kaç rahip gezdiğini hiç hatırlamadığı gibi hiçte saymamış. Eve koşar. Öncelikle kaç rahip gezdiğini hesaplar tam on iki rahip, hemen o mektubu çıkarır bakar ki, gerçekten on iki satır ve aradan on iki yıl geçmiş, mektubu alır geri döner.

Hemen Hız. Muhammed'e gelir sözü edilen o mektubu da kendisine verir ve gerçekten sen Hak ve büyük Peygambersin başka hiçbir mucizeye de zaten gerek yoktur / gerek kalmadı der ve: Kelime-i şahadet getirip Müslüman olma şerefine ve mutluluğuna erişir/ kavuşur. Yüce Allah kendisinden bin defa razı olsun.

Peygamber Efendimiz, İslam'a daveti üç yıl kadar gizlice yapıldıktan sonra şu anlamdaki ayetlerin nazil halkı açıktan İslâm dini'ne çağırma dönemi başladı.

Kureyşlilerin Ebü Talib ile görüşmeleri

Kureyşliler, Hız. Muhammed'in İslam'a davet faaliyetlerine engel olmaları Amcası Ebü Talib ile üç defa görüştüler.

Müşriklerin yaptığı birinci müracaatı, Ebü Talib, gönül alıcı bazı sözlerle savuşturdu.

Müşriklerin ikinci sinde yaptıkları müracaat'a tehdit edici ifadeler kullanınca, Ebü Talib, Rasûlullah'ı çağırdı ve kabilesine karşı daha fazla direnemeyeceğini söyledi. Amcasının kendisini artık himaye etmeyeceğini düşünen, Hız. Peygamber şöyle dedi.

Bu işten vazgeçmem için güneşi sağ elime, ayı da sol elime verseler hiçbir şey değişmez. Yüce Allah bu dini üstün kılincaya kadar çalışacağım ve bu uğurda öleceğim dedi.

Bunun üzerine, Ebü Talib de, yeğeni olan Hız. Muhammed'e şunları söyledi. “ Git istediğini söyle, Allah'a and olsun ki seni asla onlara teslim etmeyeceğim”

Kureyşliler üçüncü defa gelince Ebü Talib'e şöyle bir teklifte bulundular.

Yeğenini bize teslim et, onun yerine Velid b. Mugire'nin oğlu Umâre'yi sana evlat olarak verelim. Ebü Talib bu teklifi de reddetti.

Bu arada bazı kureyşlilerin bizzat Hız. Peygamber'le görüşüp onun davasından vazgeçirmeye çalıştıkları, kendisine para ve mevki teklifinde bulundukları da kaydedilmektedir.

Ama hiçbir teklifleri kabul edilmemiştir.

SANA BİN DEFA BİN SELAT VE BİN DEFA BİN SELAM OLSUN

Bir hadiste, “kim ki insanların en şerefliisi olmak isterse Allah’tan korksun, Kim ki insanların en güçlüsü olmak isterse, Allah’a güvensin dayansın, Kim ki insanların en zengini olmak isterse elindekine değil Allah’a bel bağlasın
Sana bin defa bin salat, bin defa bin selam olsun Ey Büyük Peygamber.”

Başka bir hadiste, “Nimet içinde oldun mu, çok şükür etmelisin, Yokluk ve zahmet içinde olduğunda, sabır etmesini bilmelisin, Haşr gününe daima hazır olmalı, çok hayır- hasanat yapmalısın, Sana bin defa bin salat, bin defa bin selam olsun, Ey Büyük Peygamber.”

Başka bir hadiste, “ Ebedi oturmayacağınız eve fazla emek sarf etmeyiniz, Sizin olmayan şeye asla, haset etmekten çekininiz. Mutlaka ayrılacağınızı bildiğiniz şeye gönül bağlamayınız, Sana bin defa bin salat, bin defa bin selam olsun, Ey büyük Peygamber.”

Yine Peygamber Efendimiz (S.A.V.)’in bir hadisinde, “Zerre kadar kibirli, asla cennete giremez, Zerre kadar imanı olanda asla cehenneme giremez, Sana bin defa bin selat, bin defa bin selam olsun Ey Büyük Peygamber.”

Rasûlullah’ın savaşıları

- 1- Veddân Gazvesi ,
- 2- Bedir Gazvesi ,
- 3- Sevik Gazvesi,
- 4- Beni Kaynuka Gazvesi,
- 5- Uhud Gazvesi,
- 6- Küçük bedir Gazvesi
- 7- Muhammed B. Mesleme Gazvesi,
- 8- Bi’r-i Maune Gazvesi,
- 9- Beni Nadr Gazvesi,
- 10- Beni Mustalık Gazvesi,
- 11- Hudeybiye Gazvesi,
- 12- Hendek Gazvesi,
- 13- Beni Kureyze Gazvesi,
- 14- Zatu’r-Rika Gazvesi,
- 15 Hayber gazvesi,

- 16- Mu'te Gazvesi,
- 17- Esmar gazvesi,
- 18- Mekke'nin Fethi,
- 19- Beni Huzeyme Gazvesi,
- 20- Huneyn Gazvesi,
- 21- Taif Gazvesi,
- 22- Devmatu'l Cendel / Dumetu'l Cendel Gazvesi,
- 23- Nahle gazvesi,

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) savaştan önce askerlerine / Eshablarına şöyle emir verirdi. Yaşlılara, hastalara, bayanlara, çocuklara sakın karışmayın hatta size karışmayanlara da karışmayın,

Hristiyanlardan cizye (vergi) verenlere de karışmayın. Buyururdu.

Savaşların nedenini detayını ve nasıl olduğunu bu kitapta yer vermedim, Hz. Muhammed (s.a.v.) 'mi hepimiz tanır ve biliriz ben biraz daha iyi tanımamıza katkı olması için çırpınıyorum. çünkü benim konum islamın altı şartlarından biri olan “ **Ve Rusülihi** “ nin tınıımıdır. Onun için yapılan savaşların başlık itibarı ile yazmaya çalıştım, bu konuyla ilgili geniş bilgi “Hz. Muhammed “ (s.a.v.) 'in “ Hayat-ı “ kitapların da bulabilirsiniz.

Peygamberimizin Yüksek Ahlakından bazı örnekler

Peygamber Efendimiz bir mecliste otururken on – onbeş defa istiğfar ederdi. Duasının kabulü geciktiği zaman hep Hamd ve şeker ederdi. Gece teheccüd namazını devamlı kılardı. (Kul gibi uyur, kul gibi oturur, kul gibi yer, kul gibi yürürüm) buyurmuştur. Yolda çocuklara da selam verirdi. Yeşillığe suya baktığında dua ve istiğfar ederdi. Meyveyi ilk yediğinde, (Ya Rabbi! bunun evvelini bize gösterdiğin gibi ahirini de göster. (Bu nimetleri Cennette de yedir.) diye dua ederdi. Olacak her şey için “ Evet, peki “ der, olmayacağı “ Yok / hayır/ olmaz “ demeyip sükut ederdi. Çok mütevazi olduğu gibi çok mütevazi bir sesle konuşurdu, asla sesini yükseltmezdi.

Her namazda abdest alır ve abdest şükrü namazı kılıp dua ederdi. Yeni elbisede Elbise şükrü namazı kılardı.

Haftada bir tırnak keser ve her Cuma günleri gusl ederdi. Değerli her işi sağ eliyle yapmaya çok dikkat ederdi. Bu, mühim bir sünnettir.

Yatarken, kalkarken yemekte ve her mubah işte Besmele ile Rabbin ismini anana, şeytanın musallat olmadığını, Besmelesiz işe şeytanın karışacağını bildirmiştir ve kendisinde uygulamıştır.

Mühim işlerde ashabı ile müşavere buyururlardı. (istihare eden zarar görmez; istişare eden nadim olmaz, iktisad eden fakir olmaz,

(Güzel ahlakı tamamlamak, havai ve fasid şeyleri iptal etmek için gönderildim). Aklın derecelerini düşündüklerinden, mühim sözü üç defa tekrar ederlerdi.

Peygamber Efendimizin Güzel ahlakına yazmaya kalkarsak büyük bir kitap olur onun için Peygamber Efendimizin Güzel Ahlakı ile ilgili birkaç ayet ile birkaç Hadis yazmakla yetinelim,

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“Şüphesiz sen çok büyük bir üstün ahlâka sahibisindir.” (Kalem(nun) ayet 4)

O’nu yüce Allah yetiştirdi ve insanlığa örnek olsun diye özel olarak terbiye etti. Nitekim Resûlullah şöyle buyuruyor.

Hadis NO: 310 Peygamber Efendimiz (s.a.v.)

“Beni Rabbim terbiye etti ve terbiyemi güzel yaptı.” Buyurmuştur.
(El- Camiu’s-Sağır (Münavi, Feyz.)

Hz. Aişe’ye Peygamberimizin ahlakını nasıl olduğunu sorulduğunda
“O’nun ahlakı Kur’ân idi “ (Siz hiç Kur’ân okumuyor musunuz.)
demiştir.”
(Müslim, Misafirun 139)

Yukarıda yazılan bir ayet bir hadis ve Hz. Aişe annemizin görüşü. Hz. Muhammed (s.a.v)’in ahlakı ne kadar eksiksiz, mükemmel ve bütün dünyaya bütün insanlığa örnek olduğunu gösteriyor.

ACABA BAŞKA SÖZE GEREK VARMI ?

Peygamberimizin alçak gönüllüğü

Peygamberimiz hem vakarlı hem de çok alçak gönüllü idi. Asla büyüklük taslamaz, bir yere gittiği zaman kendisine ayağa kalkmasını ve elinin öpülmesini bile istemezdi. Bir defasında adamın biri elini öpmek isteyince, peygamberimiz elini geri çekmişti. Bir meclise gittiği zaman boş bulduğu yere oturur, asla ayaklarını başkalarına karşı uzatmazdı.

Peygamberimiz S.a.v.) bazen ev işlerini bizzat kendisi görürdü, elbisesini hatta ayakkabılarını kendisi yamar, odasını süpürür, çarşıya gider ihtiyaç olan şeyleri satın alırdı.

Teberani (r.a.) rivayetine göre Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Kim Müslüman kardeşine alçak gönüllü davranırsa, Allah onu yükseltir. Kim kibirlenir, üstünlük taslarsa, Allah onu alçaltır. “ (Et,Terib ve’t-Terhib c.3/ s.561)

Peygamberimiz zengin fakir ayrımı yapmaz, kendisini bir hizmetçi bile davet etse giderdi. Yoksul ve fakirlerle birlikte oturup yemek yer, en fakir kimselerin evlerine gidip hal ve hatır sorardı.

O hasta olanları ziyaret eder, bunun Müslüman için bir görev olduğunu söylerdi. (Buhari, Merda 4)

Peygamberimiz bir hastayı ziyaret ettikçe ona ümit verir onun nabzını eline alır, alnına dokunur. Şifa bulması için dua eder. “ İnşallah kurtulacaksınız .” dedi (Buhari merda 4, 10)

Peygamberimiz hastaları ziyaret ederken ayırım yapmaz, kim olursa olsun ziyaret ederdi.

Peygamberimiz övülmekten hoşlanmazdı

Peygamberimiz Allah Teâlâ’ nın gönderdiği son peygamber olduğu halde aşırı derece övülmekten hiç hoşlanmazdı. “ *Efendimiz en faziletlimiz.* “ gibi sözlerden rahatsız olur şöyle derdi.

“ Hristiyanların Meryem oğlu İsâ’yı övdükleri gibi beni övmeyin, Şüphesiz ki ben Allah’ın kuluyum. Bana, “ Allah7ın kulu ve elçisi deyiniz. (yeter) “(Buhâri Enbiya 4)

Bir gün adamın bir Peygamberimizi ziyaret etmiş, bir Peygamber huzurunda olduğunu anlayarak titremeye başlamıştı. Peygamberimiz ona :

“ Sakin ol! Ben bir hükümdar değilim. Ben Kureyş kabilesinden kuru ekmek yiye bir kadının oğluyum. “ buyurmuştur. (İbn. Mâce. Kitabu’l-Af’ime,30)

Peygamberimiz çok hoş görülü ve bağışlayıcılığı

Peygamberimiz, güler yüzlü, yumuşak huylu ve son derece nazik idi. Kaba ve kırıcı değildi. Ağzından asla kırıcı bir laf çıkmazdı. O, ömründe hiç kimseye kötü söz söylememiş, kırıcı bir davranışta bulunmamış ve kimseyi asla azarlamamıştır.

On yıl Peygamberimizin hizmetinde bulunan Enes (r.a.) diyor ki, “ Peygamberimiz bana hiçbir gün “ öf “ bile demedi. Yaptığım bir şey için bunu niye yaptın, yapmadığım bir iş için de bunu niye yapmadın diye beni uyarmadı ve azarlamadı.

KISSA

Sevgili Peygamberimiz, bir gün, çarşıya giderken bir hizmetçi kızın ağladığını gördü ve kendisine sordu.

(**Kızım niçin böyle ağlıyorsun**). buyurdu.

Ağlayan kız şöyle dedi.

Ben bir yahudinin hizmetçisiyim. Ağam bana bir dirhem para verdi, yarım dirhem ile bir şişe, yarım dirhem ile de yağ satın al dedi. bende bunları alıp gidiyordum. Elimden düştü, hem şişe hemde yağ gitti. Şimdi ne yapacağımı şaşırdım, dedi.

Resulullah Efendimiz (s.a.v.) son dirhemini kıza verdi. Ve:

“ **Bununla şişe ve yağ al, evine götür.**” Buyurdu.

Kızcağız, şişe ve yağı aldıktan sonra eve geç kaldığım için, yahudunun beni döveceğinden korkuyorum deyince,

Sevgili Peygamberimiz. “(**Korkma seninle birlikte gelir, sana bir şey yapmamasını söylerim.**) “

Beraberce eve gidip kapıyı çaldılar. Yahudi kapıyı açıp, Resulullah Efendimizi karşısında görünce şaşırp kaldı. Efendimiz, yahudiye olan biteni anlatıp kıza bir şey yapmaması için şefaet buyurdu.

Yahudi, Resulullah (s.a.v.)’min ayaklarına kapanıp, şöyle dedi. Binlerce insanın baş tacı olan binlerce arslan’ın ermininin yapmak için senden emir beklediği ey koca Peygamber bir hizmetçi için, benim gibi bir miskinın kapısına şereflendirdin. Ya Resulullah! Bu kıızı senin şerefine azat ettim. bana imanı, islami öğret. Huzurunda hemen müslüman olayım dedi.

Resulullah (s.a.v.) Efendimiz ona, Müslümanlığı öğretti, adam müslüman oldu. Evine gitti, çoluk çocuğuna durumu anlattı. Hepsi müslüman oldular.

Ferd olarak, İki dakika Tefekkür edelim mi?

Peygamberimizin Adaleti

Peygamberimiz son derece âdil ve insaf sahibi idi. Onun adaletini düşmanları bile kabul etmişti. En zor ve çetin olaylarda kabileler O'nun hakemliğine baş vuruyor ve kararını saygı ile karşılıyorlardı.

Peygamberimizin Misafirperverliği

Peygamberimizin üstün vasıplarından biri de misafirperverliğidir. Uzaktan ve yakından kendisini görmeye gelenlerin sayısı çoktu. O , misafirlerini en iyi şekilde ağırlar, onlara bizzat kendisi hizmet ederdi. Peygamberimiz Müslüman olmayan misafirlerine de aynı şekilde davranırdı.

Fazla misafir gelince evdeki yiyecekleri onlara verip çocukları ile birlikte geceleyin aç yattıkları zamanda olurdu.

Misafirlerle ilgili olarak bir hadisinde şöyle buyurmuştur.

“ Allah’a ve ahiret gününe inanan misafirine ikram etsin.” (Buhari Edep 31 Ebü Davud, “Et’ime” ,5)

Peygamberimizin Aile Hayatı

Peygamber Efendimiz nasıl bütün konularda örnek bir insan ise, Aile hayatında da hep örnek olmuştur, eşlerini hiçbir zaman azarlamamış, küçümsememiş, onlarla alaylı konuşmamış, onlara karşı çok nazik davranmış, şiddet, küfür, hakaret asla olmamıştır. Hep adaletli davranmış eşlerini dinlemiştir. Hiç kimseyi dövmemiş ve incitmemiştir. Mükemmel ve eksiksiz bir eş, çocuklarına karşı da çok şefkatli bir ve adaletli baba idi.

Bir hadisinde şöyle buyurmuştur.

“ Sizin en hayırlınız, kadınlara karşı iyi davranandır. ”

Peygamber Efendimiz, erkeğin, eşinin davranışlarını hoşgörü ile karşılamasını da istemiş ve şu tavsiye de bulunmuştur.

“ Bir kimse eşinden nefret etmesin; çünkü hoşuna gitmeyen huyları varsa, buna karşılık hoşlanacağı huyları da vardır. ” (Müslim Rida 18)

Peygamberimizin Çocuk Sevgisi

Peygamberimiz çocukları çok severdi, onları kucağına alıp okşar, sevgi ve şefkatle öperdi. Peygamber efendimiz, torunları Hasan ve Hüseyin’i kucağına alıp öpüyordu. Orada bulunan bir adam görünce ;

--Benim çocuklarım var, onların hiç birini öpmüş değilim, dedi.
Peygamberimiz ona:

“ Merhamet etmeyene merhamet olunmaz. ” Buyurdu.

Bir bayram günü çocuklar sokakta oynarlarken, bir çocuk kenarda oturup ağlıyor, Peygamberimiz o çocuğu çağırır, neden ağladığını sorar.
Çocuk: Annem babam yok der.

Peygamber Efendimiz çocuğu kucaklar. Çocuğa şöyle seslenir. Ben baban, Hz Aişe annen Hasan ve Hüseyin de kardeşin olmalarını istermisin? Çocuk sevinçle evet bunu kim istemez. Çocuğu eve götürüp giydirir karnını doyurur ve çocuk sevine, sevine arkadaşları ile oynamaya başlar.

Peygamberimiz çocuklarla ilgili şu öğütlerde bulunmuştur.

“ Allah’tan korkun çocuklarınız arasında adaletli davranın. ” (Buhari Hibe 8/26)

“ Şüphesiz ki Allah çocuklarınız arasında öpücüklerinizde de eşit davranmanızı sever. ” (El-Camiu’s-Sağir .)

Özet olarak Peygamberimiz; içi ve dışı tertemiz, Kalbi; şefkat ve merhamet duyguları ile dopdolu, başkalarını kendinden çok düşünen, ömrünü insanlığın kurtuluşu için harcayan büyük bir Peygamber, en üstün ahlaki faziletleri kendin de toplayan her yönü ile bize ve tüm dünyaya örnek bir şahsiyet idi.

Ne mutlu, O’nun gösterdiği aydınlık yoldan gidenlere....

Ne mutlu, O’nun yaşayışını ve ahlaki davranışlarını örnek alanlara..

Ne Mutlu, bize ki, Böyle büyük bir Peygamberin ümmetleriyiz, Ne mutlu...

Kur’ân-ı Kerim ‘de Peygamberimiz ile ilgili geçen bazı ayetler

1--Yüce Allah, Peygamberine verdiği ve vereceği nimetlerle müjdelemektedir.

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Ey Muhammed! Sen Rabbinin (Peygamberlik) nimetine mazhar olmuş bir kimsesin. ”

“ Şüphesiz sana bitip tükenmeyen bir ecir (Sevap) vardır. ” (Kalem (Nun) ayet 1,2,3)

2- Bütün insanların içinde Yüce Allah Teâlâ yalnız Hz. Muhammed’in adına yemin etmesi ne büyük lütuf ne büyük mükafat ne büyük övgüdür. İşte aeyet:

“ Ey! Muhammed ömrüne and olsun.” (Hicr Süresi Ayet:72)

3--Yüce Allah Teâlâ Diğer tüm Peygamberlere adlarıyla **“ hitapta “** buyururken Peygamberimize **“Ey Nebi “ ve “Ey Resül “ Ey Şanlı Peygamber”** diye yüceltici bir üslupla hitap etmesini onun diğerlerine üstünlüğünün işareti olarak kabul edilmiştir.

İşte ayet:

“ Ey Şanlı Peygamber, gerek ağzıyla “biz inandık ”deyip de kalbiyle inanmayanlardan, gerekse Yahudilerden küfürde yarışanlar seni üzmesin! ”

“ Ey Şanlı Peygamber, sana Rabbinden her indirileni tebliğ et.”

“ Resulüm de ki: Allah ‘ım mülkün sahibi sensin. “ (Mâide süresi ayet: 41-67 --Al-i İmran ayet 26.)

4- Sahabilerin, Peygamberimize birbirlerine seslenir gibi seslenmelerine izin vermemesi. İşte ayet:

“ Peygamberin çağırışını, aranızda birbirinizi çağırış gibi tutmayın. (davetine hemen koşun)” (Enfal süresi ayet: 63)

5--Kur’ân-ı Kerim’ de ve hadislerde dünya ve ahirette sadece Hz. Peygambere ve onun ümmetine bazı meziyetlerin verileceği belirtilmektedir.

Bu özel durum Resül-i Ekrem’in diğer Peygamberlerden insanlardan ve hatta Meleklerden bile üstün olduğunu ortaya koymaktadır.

Allah Teâlâ nın bütün Peygamberlerden Resul-i Ekrem’e inanmaları ve kendisine yardım etmeleri için söz alması.

İşte konuyla ilgili Ayet:

“ Vaktiyle Allah Peygamberlere “ Size kitap ve hikmet verdim. Sonra beraberinizdekini tastik eden bir Peygamber geldiğinde mutlaka ona inanacaksınız. Yardım edeceksiniz ve yardımcı olacaksınız. Bunu ikrar ettiniz ve kabul ettiniz ve bu yükü kabul etiniz mi? “ buyurup, bağlılık sözlerini almış: onlar: “ Kabul etik “ demişlerdi. Allah da şöyle buyurmuştu: öyleyse birbirinize karşı şahit olun, bende sizinle birlikte bu söze şahit edeceklerdenim.” (Al-i İmran Ayet:81)

6-- Yüce Allah O’nu bütün bütün varlıklara peygamber gönderip rahmet vesilesi kılması;

“ (Habibim) seni de ancak alemlere rahmet olarak gönderdik”

“ (Resulüm) biz seni ancak bütün insanlara (rahmetimizi) müjdeleyici, (azabımızı) haber verici olarak peygamber gönderdik. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.” (el-Enbiya ayet: 107 . Sebe süresi ayet 28)

7-- Yüce Allah kendisini son peygamber olarak gönderdiğini ve dini onunla tamamladığını emrediyor,

“ Muhammed adamlarımızdan hiç birinin babası değildir. Fakat Allah’ın resülü ve peygamberlerin sonuncusudur.”“(Ahzap Süresi Ayet: 40)

8—Allah’ı tanıyıp ta Peygamberlerini tanımayanlar, aralarında ayırım yapmak isteyenleri Yüce Allah onları gerçek kafir olarak niteliyor.

“ Allah’a ve Peygamberlerine inanmayanlar, Allah’ı tanıyıp ta, Peygamberini tanımayarak aralarında ayırım yapmak isteyenler, peygamberlerin kimine inanırız, kimine inanmayız.” Diyerek küfür ile iman arasında bir yol tutmak isteyenler. İşte onlar gerçek kafirlerdir,” (Nisa Süresi Ayet: 150-151)

9- Yüce Allah, Hz. Muhammed’e doğru yolda olduğunu buyuruyor, ve sen ölümlere körlere ve sağırlara sesini duyuramasın. Buyuruyor.

**“ Ey Muhammed! Allah’a güven, çünkü sen apaçık gerçek üzerindesin”
“ Şüphesiz sen ölümlere duyuramazsın, arkasını çevirip giden sağırlara da çağrını işittiremezsin.”**

“ Sen körleri sapıklılarından kurtarıp hidayete erdirecek de değilsin. Sen ancak ayetlerimize inanacaklara işittirirsin de onlar Müslüman olur kurtuluşu bulurlar.” (Neml Süresi Ayet 79-80-81)

10- Peygamberler, bütün hususlarda müminlere öz nefsinden evla olduğunu, ve Peygamberlerin zevceleri (müminlerin) anaları hükmünde olduğunu ayrıca Peygamberimizin evine vaktinde ve izin almadan, gidip gelmenize dikkat etmenizi, Peygambere eziyet edilmemesini, ayrıca Allah ve melekleri Hz. Muhammed’e salat ve ikramda bulunurlar. Bizimde Peygamberimize Salât ve Selam getirmemizi buyurmaktadır. işte ayetler:

Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Peygamber, müminlere (bütün hususlarda) öz nefislerinden evlâdır. Peygamberin zevceleri (Müminlerin) anaları hükmündedir.”

“ Ey iman edenler, bundan sonra Peygamberin evlerine, yemeye davet olmaksızın vaktini de gözetmeksizin girmeyin. Fakat çağrıldığınız zaman girin yemeyi yediğinizde de (hemen dağılın) söz dinlemek veya sohbette bulunmak için de (izinsiz) girmeyin. Çünkü bu, Peygambere eza veriyor (reddetmek için de) sizden utanıyor. Fakat Allah gerçeği açıklamaktan çekinmez. Bir de

Peygamberin zevcelerine bir şey soracağınız vakit de, perde arkasından sorun böyle yapmanız hem sizin kalpleriniz, hem de onların kalpleri için daha temizdir. Sizin Allah'ın resulüne eza vermeniz doğru olmadığı gibi arkasından (vefatından sonra) zevcelerini nikah etmeniz de hiçbir zaman caiz olmaz. Bu, Allah katında çok büyük bir günahdır.

“ Muhakkak ki, Allah ve melekleri, Peygambere hep sâlat ve ikramda bulunurlar. Ey iman edenler, haydi ona teslimiyetle selât ve selâm getirin. !

“ Şüphe yok ki Allah'a ve Resulü'ne eziyet edenlere, Allah, dünya ve ahirette lânet etmiştir. Onlara pek düşürücü bir azapta da hazırlamıştır.”

(El- Ahzap süresi ayet: 6,53,56,57)

11—Peygamber Efendimiz (s.a.v.) 'in zevcelerinden olan Hz. Aişe ile Hz. Hafsa annelerimiz Hz. Muhammed'e yaptıkları işbirliği içinde eziyet Yüce Allah tarafından hoş karşılanmamış, onları sertçe uyarmıştır.

“ (Ey Hafsa ve Ayşe! Peygambere yaptığınız bu eziyetten dolayı) şayet ikiniz yumuşayıp hakka yönelir fakat Peygambere eziyet verecek hususlarda birbirinizle yardımlaşırsanız bilmiş olunuz ki, ona bir eziyet yapamazsınız.”

“ Şayet o sizi boşarsa belki de Rabbi sizin yerinize ona, sizden daha hayırlı, kendisini Allah'a teslim eden, inanan, itaat eden tövbe eden ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler verir.) (tahrir süresi Ayet 4-5)

12- Yüce Allah Teâlâ, söz ve hareketlerimizle Allah'tan ve Peygamberinden öne geçmemenizi seslerinizi Peygamber'in sesini bastıracak şekilde ve yüksek sesle konuşmamanızı emrediyor.

(Ey iman edenler! (Söz ve hareketlerinizde) Allah'tan ve Peygamberinden öne geçmeyin, Allah'tan korkun. Çünkü Allah her şeyi işitir, her şeyi bilir.

“ Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamberin sesini bastıracak şekilde yükseltmeyin. Peygambere birbirinize bağırdığınız gibi yüksek sesle bağırmayın. Yoksa farkına varmadan yaptığınız boşa gidiverir.

(Hucurat süresi Ayet: 1, 2. ayrıca bak. Hucurat 3, 4 , ve 5, ayetleri incele)

13- Bize ne bir uyarıcı geldi, nede bir müjdecî demememiz için Allah Teâlâ bize bir Peygamber göndermiştir. işte ayetler:

“ Biz Seni insanlara Peygamber olarak gönderdik.” (Nisa süresi Ayet 79)

“ Şüphesiz O, size müjdecî ve uyarıcı olarak gelmiştir.” Maide: Ayet 19))

“ Bununla beraber Allah Senin peygamberliğini sana indirdiği (Kur’ân’la) şahitlik eder ki O, bunu kendi ilmiyle indirmiştir. Melekler de şahitlik ederler. Allah şahit olarak yeter.” (Nisa süresi ayet : 166)

14- Yüce Allah Teâlâ, bütün insanlığı uyarıyor, Peygamberlere yalancı diyenlerin sonu viran olmuştur.

“ De ki: “ Yeryüzün de dolaşın da bir bakın; Peygamberlere yalancı diyenlerin sonu nasıl olmuştur.” (El- En-am Süresi ayet 11)

15- Yahudi ve Hristiyan bilginleri, Hz, Muhammed’i öz oğullarını tanıdıkları gibi tanır ve bilirler bildikleri halde inanmayanlar zarara uğrayanlardır buyurmaktadır.

“ Kendilerine kitap verdiğimiz Yahudi ve Hristiyan bilginleri Hz. Muhammed’i öz oğullarını tanıdıkları gibi tanır ve bilirler. Peygambere inanmayanlar, kendilerini büyük zarara uğratanlardır. (El-En’am Süresi ayet: 20)

16- Yüce Allah Teâlâ, Peygambere itaat eden Allah’a itaat etmiş olur, başka bir ayet’te ise O, Peygamber kendiliğinden konuşmamaktadır, buyurmaktadır. işte ayetler.

“ Peygambere itaat eden muhakkak ki Allah’a itaat etmiş olur. Biz seni onların başına bekçi göndermedik ya? ” (Nisa süresi Ayet 80)

“ O (Peygamber) kendiliğinden konuşmamaktadır. O’nun konuşması ancak bildirilen bir vahiyledir. “ (Necm süresi ayet 3-4)

Kur’ân-ı Kerim’de Peygamberimiz ile ilgili yüzlerce ayet olduğunu hepimiz biliyoruz, bu ayetlerden bazılarını inceledik bilginize sunduk, Peygamber Efendimiz ile ilgili diğer ayetleri siz Meâli veya tefsirli Kur’ân-ı kerimde inceleyebilirsiniz.

Peygamber Efendimizin Kur’ân’ daki yeri

Resul-i Ekrem’in Kur’ân’ın muhtevasında çok önemli bir yer tuttuğu görülür.

Kur’ân-ı Kerim ‘de çoğul sigasıyla gelip Hz. Muhammed-i de kapsayan 170. varındaki **ayette “ Resül “** ve **“ Nebi “** kelimeleri geçmekte, ayrıca Peygamberin kendisi kast edilmek üzere **“ resül “** 171 nebi de otuz dokuz defa

tekrarlanmakta, on üç ayette “ Ya eyühe’n-nebi “ iki ayette “ Ya eyühe’r-resul hitabı yer almaktadır.

Peygamberimize Salâvat okumak

Geniş bilgi için Peygamber Efendimize Selat ve Selem ile ilgili kitaptaki bölüme bak.

Muhammed ümmetinin üstünlüğü ..

“Ehl-i sünnetin itikadı odur ki; Resulüllah (s.a.v.) efendimizin ümmeti, tüm ümmetlerin hayırlısıdır.

Bu ümmetin en faziletleri ise.. Kur’ân ehli olarak, Resulüllah (s.a.v.) Efendimizi görüp inanan, onu tastik eden, ona biat eden, onunla beraber savaşıp mallarını canlarını onun uğruna feda edenlerdir. Bunlar, daime Resulüllah (s.a.v.) efendimize tazim etmiş, emrini tutmuş ve kendisine her manada yardım etmişlerdir.

Yüce Allah buyuruyor.

“Umulur ki Rabbin, seni Makam-ı Mahmud ’a (Ahiretteki şefaat makamına) gönderecektir.” (İsrâ süresi (Ayet:79)

Peygamberimizin Cennetle müjdelediği.

Resulullah (s.a.v.) tarafından kendilerini Cennetle müjdelediği on kişi

- 1- Hz. Ebu Bekir. Yüce Allah Teâlâ ondan razı olsun,
- 2- Hz Ömer. Yüce Allah Teâlâ ondan razı olsun.
- 3- Hz. Osman Yüce Allah Teâlâ ondan razı olsun.
- 4- Hz. Ali Yüce Allah Teâlâ ondan razı olsun.

Diğer altı kişi ise şunlardır:

- 5-Talha , Yüce Allah Teâlâ onlardan razı olsun.
- 6-Abdürrahman b. Avf, Yüce Allah Teâlâ onlardan razı olsun.
- 7 -Saad, Yüce Allah Teâlâ onlardan razı olsun.
- 8-Sait, Yüce Allah Teâlâ onlardan razı olsun.
- 9- Ebu Übeyde b. Cerah. Yüce Allah Teâlâ onlardan razı olsun.
- 10- Zübeyr Yüce Allah Teâlâ onlardan razı olsun.

Bu pek değerli on kişinin de en faziletlisi dört kişi olup:

Hulefa-i Raşidin..

Olarak tanıdığımız dört hayırlı halifelerdir.

Bu dört kişinin de en faziletlisi Hazret-i Ebu Bekir'dir. daha sonra Hazret-i Ömer, Hazret-i Osman, ve Hazret-i Ali'dir.

Bu zatların Halifeliği toplam otuz yıl sürmüştür.

Hazret-i Ebu Bekir, iki yıl dört ay (28 ay) Hilafet makamında oturmuştur.

Hazret-i Ömer, on yıl Hilafet makamında oturmuştur.

Hazret-i Osman, on iki yıl Hilafet makamında oturmuştur.

Hazret-i Ali , altı yıl Hilafet makamında kalmıştır,

Yüce Allah Teâlâ onlardan razı olsun,

Bunlardan sonra, Muaviye on dokuz yıl saltanat sürdü, daha önce, Hazret-i Ömer (r.a.) Muaviye'yi Şam'a vali tayin etmişti ki: orada yirmi yıl valilik yaptı.

Konumuz eshab veya Hilafet olmadığı için bu konunun detayına girmeden , ana konumuz olan, ***Ve-Resûlihi*** , konusuna tekrar devam edelim.

Mücize

Mücize'nin açıklaması:

1- Cenab-ı -Hak mucizeleri Peygamberlerin, Peygamberliğine, Rahman sıfatı katından gelen haberlere iman edilmesi için yaratmıştır

2- Peygamber olduğunu illeri süren kimsenin doğruluğunu kanıtlamak için Allah Teâlâ tarafından yaratılan harikulade olaylara.

3- Allah Teâlâ' ın izniyle Peygamberler tarafından meydana getirilen harikulade durumlar ki, halkı acz ve şaşkınlıkta bırakıp imana gelmelerine vesile olan olaylara.

4- Peygamberlerin elinden adet dışı akıllara durgunluk, hayret veren ancak Allah Teâlâ tarafından gerçekleşebilecek olan bir şeyin ortaya çıkmasına, Mucize denir.

Mucizeyi yaratan Yüce Allah' tır.

Mucizenin iki bağlantısı vardır.

- 1- Yaratma durumu ile Yüce Allah Teâlâ' ya.
- 2- Meydana gelmesi de, peygamberlerin, Yüce Hakk'a yaptıkları dua ile, yalvarması ile gerçekleşir. Yüce Yaratıcı tarafından peygamberlere verilen büyük bir lütuftur. (mucize'dir.)

Örneği :

Hız. Muhammed'in büyük Mucizesi Kur'ân dır. Hız. Musa'nın elindeki ağacı (bastonu) yılanı dönmesi, Hız. İsa'nın körleri iyileştirmesi, ölülerle konuşması Hız. Salih'in kayalıktan çıkan devesi gibi insanların yapamayacağı hayretler içinde kalmaları harikulade olan olayların gerçekleşmesi birer mucizedir. Velilerin, evliyaların, alimlerin yaptıkları hayret ve şaşkınlık verecek hallere mucize değil keramet denir.

Bütün Mucizeler, kerametler Allah'ın izniyle, yardımı ve lütfü ile olur yoksa hiç kimse Yüce Yaratıcının izni ve yardımı olmasa, mucizeler veya kerametler gösteremez.

Yüce Allah Teâlâ görevlendirdiği her Peygambere çeşitli mucize yetkisini vermiştir.

Bu kitapta, peygamberlere verilen, mucizeleri tek, tek Peygamberlerin ismi ve onlara verilen mucizeyi yazma gibi şansımız yoktur. hem kitapta büyük yer alır ve hem de konumuzun dışına aşmış oluruz, çünkü bu konumuz **“Ve Resûluhi “** eğer ileriki yıllarda Peygamberlerin mucizeleri adlı kitabı yazmayı Yüce Allah bana nasip ederse o zaman bütün mucize ve kerametle ilgili detaylar yazılır inşallah.

Bu nedenle, Bazı Peygamberlere verilen bazı mucizeleri, detayına girmeden özetini çıkarmadan, bazı Peygamberlerin Allah Teâlâ'nın lütfü ve yardımıyla gösterdikleri mucizeleri yalnız başlık olarak yazmaya çalışalım.

Bazı Peygamberlerin gösterdikleri mucizeler

Hız. Adem Aleyhisselâmın Mucizeleri: (Bazıları)

- 1- *Yırtıcı Hayvanlarla konuşmak,*
- 2- *Uzak yerin yakın olması,*
- 3- *Dağlardan ve taşlardan su çıkarması,*
- 4- *İşaretle ağaçların yerinden sökülmesi,*
- 5- *Çakıl taşların tesbih okuması,*

- 6- Putun iman etmesi,
- 7 Kilen tohumun bir günde yetişmesi,
- 8- Ateşin yakmaması,
- 9- Taşların hareket etmesi.

Hız İdris Aleyhisselâmın Mucizeleri: (Bazısı)

- 1- Ağaçlardaki yaprak sayılarını bilmek,
- 2- Yıldız ilmini bilmek,
- 3- Melekleri görmek,
- 4- Bulutlarla konuşmak,

Hız Nuh Aleyhisselâmın Mucizeleri (Bazısı)

- 1- Büyük taşların toprak olması,
- 2- Bu gözle görülemeyecek kadar uzakta ve küçük şeyleri görmek,
- 3- Susuz yerlerden su çıkarmak,
- 4- Köklü ağaçların yerinden çıkarmaları,
- 5- Bulutsuz yağmur yağdırmak,
- 6- Kuru ağacın meyve vermesi,
- 7- Toprak, kum ve külün yiyecek olması,
- 8- Nüfus çoğalması,
- 9- Değişik renkte meyve veren ağaç.

Hız Hud Aleyhisselâmın Mucizeleri...(bazıısı)

- 1- Rüzgarı istediği tarafa çevirmek,
- 2- Büyük taşların toprak olması,
- 3- Yün'ün ibrişim olması ,
- 4- Rüzgarların kum ve toprak getirmesi,

Hız Salih Aleyhisselâmın...(bazıısı)

- 1- Meyvesiz ağaçların meyve vermesi,
- 2- Taştan su çıkarması,
- 3- Ateşin yakmadığı çadır,
- 4- Taştan deve çıkarması,

Hız İbrahim Aleyhisselâmın Mucizeleri....(bazıısı)

- 1- Ateşte yanmamak,

- 2- Cansız kuşların canlanması,
- 3- Adi taşların kömür gibi yanması,
- 4- Yırtıcı Hayvanlarla yürümekve oynarla konuşmak,

Hız. İsmail Aleyhisselamın Mucizeleri....(bazıısı)

- 1- Berat gecesi,
- 2- Dikenli ağaçlardan meyve çıkarmak,
- 3- Kısır koyundan süt çıkarmak,
- 4- Koyun yünlerinin ibrişim olması ve koyunların çoğalması,
- 5- Kumların un olması,

Hız. Lut Aleyhisselâmın Mucizeleri....(bazıısı)

- 1- Bulutsuz Yağmur yğadirmek,
- 2- otsuz dağda ot bitmesi,
- 3- Kumların ve çakıl taşların konuşması,
- 4- Atılan taşların dokunmaması,
- 5- Taşların yumuşaması,
- 6- Uzak yerdeki işleri görüp haber vermek.

Hız. İshak Aleyhisselâmın Mucizeleri.....(bazıısı)

- 1- Dilsiz Hayvanların dile gelmesi,
- 2- Dağın harekete geçmesi,
- 3- Merkebin, yukarı çıkarken arka, aşağı inerken ön ayaklarının uzaması,
- 4- Ölen sığır ve öküz derilerinden, Allah'ın izniyle, sağ öküz ve sağ sığır yapmak..
- 5- Bir Koyunun doksan adet (tane) Kuzulaması.

Hız. Yakub Aleyhi vesselamın mucizeleri (bazıısı)

- 1 -Koyundan dört kuzu doğması,
- 2- üç konaklık yerden sesin duyulması,
- 3- Atılan bir şeyin uzak yerlere kadar ulaşması,
- 4- Dağların yerinden kalkması,
- 5- Tepelerin taşların toprak olması,

Hız. Yusuf Aleyhisselâmın Mucizeleri, (bazıısı)

- 1- Tatlı konuşmak,
- 2- Züleyhanın gençleşmesi,
- 3- Yusuf Peygamberin güzeliyi,
- 4- Ağaç yapraklarının kumaş olması,

Hız. Yunus Aleyhisselâmın Mucizeleri....(bazıısı)

- 1- Balığın karnında yaşamak,
- 2- Bulutlardan ateş çıkması,(çıkarması)
- 3- Dağdan su çıkması,
- 4- Kelerin şahadeti, (Çeşitli sürüngenler).
- 5- Kapı halkasının altın olması,
- 6- Su üstünde odunsuz ateş yakmak,

Hız. Eyyub Aleyhisselâmın Mucizeleri (bazıısı)

- 1- Koyun yünlerinin ibrişim olması,
- 2- Yıkandığı sırada üzerine altın yağması,
- 3- bir evin sütunsuz durması,
- 4- Sislerin ve serapların sulu yer olması.

Hız. Şuayb Aleyhisselâmın Mucizeleri....(bazıısı)

- 1- Koyunların doğurduğu siyah, kuzuları beyaz olması,
- 2- Taşların toprak olması,
- 3- Taşların koyun olması,
- 4- Taşların bakır olması,
- 5- Kum tepelerin kalkması,
- 6- Dağın alçalıp yükselmesi,

Hız. Musa ve Harun Aleyhisselâmın Mucizeleri... (bazıları)

- 1- Musa Peygamberin asası,
- 2- Beyaz el,
- 3- Şap Denizinin on ikiye ayrılması,
- 4- Taştan su çıkması,
- 5- Tufan,
- 6- Çekirge,
- 7- Kımıl
- 8- Ölen kimsenin öldüreni haber vermesi,
- 9- Kudret helvası ve bildircin,
- 10- Kutrun haberci olması,

- 11- Sarı dikenlerin altına çevrilmesi,
- 12- yerin büzülüp küçülmesi,

Davud Aleyhisselâmın Mucizeleri... (bazıları)

- 1- Taşların konuşması,
- 2- Demir'in hamur gibi yumuşak olması,
- 3- Uykuda uzak mesafeye gitmek,
- 4- Dağların taşların tesbih okumaları,
- 5- Hak ile batıl arasını ayırd etmek,
- 6- Dağların ve kuşların Tesbih okuması,
- 7- Yırtıcı Hayvanların uysallığı.

Hız. Süleyman Aleyhisselâmın Mucizeleri (Bazısı)

- 1- Rüzgarlar emrine girmişti,
- 2- Denizin yol vermesi,
- 3- Cin tayfası emrine girmişti.
- 4- Süleyman Peygamberin mührü,
- 5- (Tüm) Hayvanların dilinden anlamak,
- 6- Altın Taht (Belkıs ile ilgili)
- 7- Şeytan cinsi cinlerin dalgıçlık etmeleri,
- 8- Kuru dağın yeşil ve çimenlik olması,
- 9- Duvarların yürümesi,

Hız. Zekeriya Aleyhisselâmın Mucizeleri (bazıısı)

- 1- Kalem kendi kendine yazması,
- 2- Kalemsiz mürekkepsiz yazı yazmak,
- 3- Kalem su üzerinde dik durması,
- 4- Ağaçların konuşmaları,
- 5- Su üzerinde yürümek,
- 6- ağaçların köklerinden kopup yere düşmesi,

Hız. İsa Aleyhisselâmın Mucizeleri (Bazısı)

- 1- Beşikte bebek hali ile konuşmak,

- 2- Ölüleri diriltmek, dört bin yıl önce ölen Nuh Peygamberin oğlu Sâ'm'ı dirilti.
- 3- Gökten sofrayı indirmek,
- 4- Gökten pişmiş balık indirmek ve o balığı canlandırmak,
- 5- Balçıktan (Çamurdan) yarasa kuşu yapıp ona ağzından nefhet ettiğinde yarasa canlanarak uçtu.
- 6- Körleri göze kavuşturması, anadan doğma nice körlerin gözlerini iyileştirdi.

Hız. Muhammed Selallahualeyhi vesselem Mucizeleri (bazısı)

Resullullah (s.a.v.) efendimize o kadar çok mucize verilmiştir ki: ondan başka hiçbir Peygambere bu kadar mucize verilmemiştir.

Bütün Peygamberlere verilen mucize, bütünüyle Resulullah Efendimize de verilmiştir. Hatta daha fazlasıyla.

İlim sahibi zatlardan bazıları: Bin kadar mucizelerini saymışlardır.

Bunlardan Bazı mucizeleri yazalım.

- 1- Kur'ân- Kerim,
- 2- Ayın ikiye ayrılması,
- 3- güneşi geri döndürmek,
- 4- Mirac Mucizesi,
- 5- Az yemeyi çoğaltmak,
- 6- Su çıkarmak, ve suyu çoğaltmak,
- 7- Ağaçların, Resulullah S.a.v.'in Peygamberliğine şahadet etmeleri ve çağırdığı zaman yanına gelmeleri,
- 8- hurma kütüğünün inlemesi,
- 9- Resulullah (s.a.v.) gaybden haber vermesi,
- 10- Rasulullah Efendimizin dualarının kabul olması,
- 11- Meleklerin ve Cin tayfasına mucizeleri,
- 12- Resulullah Efendimizin (s.a.v.) Peygamberlikten evvel irhasatı kerametleri ve peygamberliğine delileri,

Resulullah (s.a.v.) o kadar çok mucize verilmiştir ki: ondan başka hiçbir Peygambere bu kadar mucize verilmemiştir.

Bütün Peygamberlere verilen mucize, bütünüyle Resulullah (s.a.v.) efendimize de verilmiştir. Hatta fazlasıyla ile..

İlim sahibi zatlardan bazıları, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz için bin kadar mucize saymışlardır.

Peygamber Efendimizin Vefatı (M.632)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) veda haccını yapıp Medine ye döndü ve bir süre sonra hastalandı. O görevinin sona erdiğini ve bu dünyadan göçme zamanı yaklaştığını anlamıştı. Hastalığı günden güne artıyordu. Hasta iken de ezan okununca Mescide gelip namazları kıldırıyordu. Fakat vefatına üç gün kala hastalığı ağırlaştı. Mescide çıkamadı. Hz. Ebü Bekir'in cemaatte imamlik yapmasını ve namazları kıldırmasını emretti.

Hastalığı ilerledi bir gün ashaplarına şunları söyledi.

“ Biliniz ki sizler yine bana kavuşacaksınız.. buluşacağımız yer, Kevser havuzunun kenarındır. Her kim orada benimle buluşmak isterse, elini ve dilini lüzumsuz iş ve sözden korusun. Bu dünyadan göçme zamanımın geldiği bana haber verildi. Allah ’ıma kavuşacağıma seviniyorum. Ümmetimden ayrılacağım için de üzgünüm. Ben haberimi aldım. Allah ’a gidiyorum. “

Ölümünden iki gün önce ashabtan bazılarının yardımı ile Mescide geldi. yavaş, yavaş minbere çıktı yüzünü cemaate dönerek şöyle buyurdu.

“ Ey Müslümanlar! Şayet birinize karşı kötülük yapmışsam onun karşılığını kabule hazırım.

--Kime vurmuşsam işte arkam gelsin vursun.

-- Kimin bende alacağı varsa, işte malım, gelsin alsın.”

8 Haziren sabahı Peygamberimizin hastalığı biraz hafifleyince mescide gitti, oturduğu yerde Hz. Ebü Bekir'e uyararak sabah namazını cemaatle kıldı. Mescid ten evine dönünce hastalığı arttı. O gün kuşluk vakti olunca,

“ Ya Rab ölüm şiddetine karşı bana kolaylık ver. Canımı tatlılıkla al.”

Diye dua etti. Yanında bir kapta sağık su vardı. Mübarek Elini suya batırıp bununla mübarek serinletiyordu.

Nihayet öğle üzeri elini kaldırdı. Şahadet parmağını yukarı doğru dikti;

“Refik-i Â'lâya—Yüce dosta” dedi. son sözü bu oldu.

Allah elçisi 63 yaşında mübarek ruhunu mevlasına teslim etti. (13 Rebiu'l-evvel pazartesi M8 haziran 632) Yüce Allah sonsuz olarak O'na salat ve Selam eylesin Amin.

Peygamberimiz vefat ettiği yerde defnedildi. Medine de O'nun kabri'nin bulunduğu yere “ Ravza-i mutahhara” denilmektedir. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) 23 yıllık peygamberlik hayatının 13 yılı Mekke de 10 yılı da Medine de geçmiştir. O, insanlığın mutluluğu için çalıştı son Peygamber olarak görevini hakkıyla yerine getirdi. Ve bu dünyadan göçtü.

Peygamberimiz için ölü denemez. Nasıl ki Yüce Allah “Şehitlere ölü demeyiniz. Onlar Allah indinde ölü değiller.” Buyuruyorsa. Mutlaka Yüce Allah Peygamberini şehitlerden üstün tutar ve ödüllendirir. Ve O büyük peygambere ölü dememiz yanlıştır.

Bazı hadislerinde özet olarak şöyle buyuruyor. **Siz bana salat ve selam okuyunca onlar bana yetiştirilir. Cuma günleri okunan salat ve selamları kendi kulağımla işitirim.** buyuruyor.

İslami Bilgiler ansiklopedisinin 2. cilt 554 sayfasında ki konumuzla ilgili yazıyı aynen yazıyorum.

Peygamber (s.a.v.) Mirac gecesi giderken birinci gökte Adem (a.s.) ikinci gökte İsa (a.s.)'ı üçüncü gökte Yusuf (a.s.)'ı dördüncü gökte İdris (a.s.)'ı beşinci gökte Hârun (a.s.)'ı altıncı gökte Mûsâ (a.s.)'ı yedinci gökte İbrahim (a.s.)'ı Allahu Âlem, Peygamber Efendimiz onları canlı olarak görmüştür.

Hadis No: 4360, Hz. Enes (r.a.) anlatıyor. Resulüllah (s.a.v.) buyurdular ki: (Vefatımdan sonra) **Bana bir mü'min selam verdi mi? kendisine mukabele etmem için Allah ruhumu bedenime iade eder. bende mutlaka selama mukabele ederim.** “(Ebu Davud, Menasik, 100,(2041 Kütüb-i Sitte 12/220))

Konuyla ilgili Başka iki Hadis ise şöyledir:

“ Kim bana kabrimin başında bir salat okursa, onu işitirim. Kim de bana uzaktan salat okursa o bana ulaştırılır.”

“ Yer yüzünde Allah Teâlâ Hazretlerinin seyyah melekleri vardır. (üm metimin selamını bana ulaştırırlar.” (Kütüb-i Sitte 12/ 222)

(Bunu belirtiyim ki, Hz. Muhammedi'in buyurduğuna inanmak zorundayız!

demek ki Peygamberler ölü değiller en azından biz böyle anlıyoruz. .

Kısacası biz bilmeyiz, en iyisini Yüce Rabbimiz bilir. Ve Rabbimizin bize bildirdiği ilim kadar biz biliriz.)

Peygamberimizin vefatından sonra bazı kimseler Peygamberlik iddiasıyla ortaya çıkmışlarsa da bunlar tarihe “ yalancı Peygamber” diye geçmişlerdir.

“Müseylemetü'l- Kezzap= Yalancı Müseyleme” ve “ Esved el- Ansi “ bunlardandır. Hala günümüzde bile yalancı Peygamberler mevcuttur. Amerika da yaşayan ve Televizyon kanalı olan Türk asıllı Evrenosoğlu gibi yalancı peygamberler var belki bundan sonrada olacaktır.

Peygamber Efendimizin Maddi durumu

Müslim'in rivayetinde Hz. Aişe (r.a.) dedi ki,

“Resulüllah (s.a.v.) vefat etti. Doyasıya günde iki öğün ekmek ve yağ yemedi,”
(Tergib ve Terhib C.6. S. 254)

Tirmızinin rivayetinde M e s r u k der ki, Aişe (r.a))nın yanına gitmiştim, bana yemek çıkarılmasını emretti. (yemek gelince)

(Aişe) **“Doyuncaya kadar yedikçe ağlıyorum.”** dedi.

Neden ağlıyorsun? dedim:

“Raesulüllah (s.a.v.) ölmeden önce halini düşünüyorum, Vallahi bir günde doyasıya iki öğün et ve ekmek yemedi! dedi. (Tergib ve Terhib 6/254)

Beşir oğlu Numan (r.a.) şöyle dediği rivayet olundu.

“Siz istediğiniz şeyi yiyip içmiyor musunuz. Peygamberimiz (s.a.v.) ‘i gördüm karnını doyuracak kadar kuru hurma bile bulamıyordu.” (Tergib.Terhib 6/263)

Hız. Aişe (r.a.)

“ Resulüllah (s.a.v.) ‘in üzerinde yattığı yatağına hurma lifi doldurulmuştu.” dedi. (Tergib ve Terhib 6/275)

Aişe (r.a.) der ki: Yanımda ensardan Medineli bir kadın geldi. Resulullah (s.a.v.) ‘in bir tarafı iple bağlanmış sert kadife döşөгünü gördü. Gidince yumuşak bir yün döşөk gönderdi.

Resulüllah gelip döşөğı görünce:

“ Bu ne Aişe ? dedi, Ben de :

“ Ya Resulüllah Medineli filanca kadın geldi, sert yatağı gördü, gitti bu döşөğı gönderdi” deyince :

“ Geri gönder Ya Aişe! Allah’a yemin ederim ki eğer isteseydim. Allah dağları bana altın ve gümüş yapardı.” Buyurdu.(Tergib ve Terhib 6/ 276)

Amr oğlu Abdullah ‘dan Resulüllah (s.a.v.) ‘ın şöyle dediği rivayet olundu

“ Cennete baktım. Orada daha çok fakirleri gördüm. Cehenneme de baktım, oradakilerin de çoğunun zenginler ve kadınlar olduğunu gördüm..”
(Tergib ve Tearhib 6/247)

Hadis N=. 31Ebu Hüreyre (r.a) Resulullah (s.a.v.)

“ Allah’ım Muhammed’in ali’nin (ailesinin) rızkını yeteri kadar kıl” diyorken işittim dedi. (Tergib ve Terhib)

Ebu Hüreyre der ki :

“ Muhammed (s.a.v.) ailesi üst üste üç gün tok olmazlardı. Bu hal Hz. Muhammed (s.a.v.) vefatına kadar devam etti. “ (Tergib ve Terhib C.6/ S. 253)

İbni Abbas (r.a.) der ki:

“ Resulüllah (s.a.v) ve ailesi bir çok geceleri akşam yemeği yemeden yatarlardı. Çoğu zaman da arpa ekmeği yerlerdi.” (Tergib ve Terhib 6.253)

İbn Abbas (r.a.) şöyle anlattı Hz. Ömer (r.a.) Resulullah (s.a.v.) yanına girer, izleri yüzüne çıkan hasırın üzerinde yattığını görünce:

“ Ya Resulallah yumuşak minderin üzerinde yatsaydın? der.

O’da;

“ Dünya ile ne işim var. dünya ile benim ilişkim, bir yaz günü dinlemek için bir ağacın gölgesinde oturup, biraz sonra bırakıp giden yolcunun haline benzer.” buyurur. (Tergib ve Terhib 6/272)

Abdullah oğlu cabir (r.a.) ‘den rivayet olunan hadiste Resulüllah (s.a.v)

“ Üzerine ipek kadife kumaş örtülü beyaz atın üzerinde bana dünya hazinelerinin anahtarları sunuldu.” (Tergib ve Terhib 6/269)

Ebu Hüreyre’den rivayet.

Cibril (a.s.) Saf tepesinde Resulullah (s.a.v.) yanında oturken semaya bakar. Bir meleğin inmekte olduğunu görünce, Resuli Ekrem (s.a.v)’e

“ Şu melek yaratıldığından beri inmedi. Kıyametten önce inmeyecekti.” der. Melek inince :

“ Ya Muhammed Rabbin beni sana gönderdi. İstersen seni bir kral kılacağım. İstersen bir kul ve Peygamber olarak yaşayacaksın. der. Cebrail (a.s) Ya Muhammed Rabbine karşı mütevazî ol.” Diye işaret eder.

Resulullah (s.a.v.)

“ Hayır, krallık değil, mütevazî bir kul ve Peygamber olarak yaşamak isterim.” der.

İki dakika ferdi olarak kafamızı avuçlayarak Tefekkür edelim mi?

İp ucu: Biz o halimizi kabul etmezdik ve neler, neler isterdik!

SONUÇ OLARAK :

v

HER YÖNÜ İLE YARATILMIŞLARIN EN ÜSTÜNÜDÜR

Hz. Muhammed’in yaratılmışların en üstünü olduğuna dair Yüce Allah Teâlâ tüm dünya ve kâinattaki canlı varlıklara meleklerle, cinlere ve insanlara ve

bilemediğimiz diğer varlıklara, Kur’ân ve diğer ilahi kitaplar yolu ile (kanalı ile) veya bilmediğimiz usul ve kanallarla, ***Hız Muhammed’in Allah’ın elçisi ve son Peygamberi olduğuna dair tanıttırdı.***

Hatta müslüman olmayanlar bile o büyük Peygamberi örnek olarak gösterdiler.

Amerikalı Yahudi asıllı Jules Maserman Time Dergisinde (15.07.1974) liderler Nerede” başlıklı yazısında bir çok tarihi şahsiyeti tahlil ettikten sonra, ” ***Bütün zamanların en büyük lideri Muhammed ’dir.” demiştir.***

Yine Amerikalı yazar Michael H.Hart, dünyada etkili olmuş 100 kişiyi tanıtan bir eser yazmış ilk sırayı Peygamberimize vermiştir.

“ Peygamberimiz (s.a.v.) kıyamet gününde de insanların efendisi olacak, ”***Hamd Sancağı “ ona verilecek*** ve bütün Peygamberler onun bu sancağı altında toplanacaklardır. “ (Ahmet V,138. Ahmet 1,281 Kürsüden öğütler Diyanettin S.102)

Bir Dakika Tefekkür edelim mi?

Nefsine kötü arkadaş seçme, insan cin ve şeytanlardan onu esirge, Kur’ân ve sünneti eline al onlarla amel et. Onlara sahip çık, onlar sana emanet bırakılmıştır. Emanete hayınlık etmek münafıklığın alametidir,

Oldum olası boş sözlerle boş heveslerle kendini yorma, boş işlerle nefsini aldatma, amel ve ibadetlerini daima yap. Hiçbir zaman bid’at yapma. Hiçbir zaman Allah’ın ve Peygamberin yolundan çıkma, ibadetlerini taklidi değil de tahkiki yapmaya çalış.

Konuyla ilgili bir beşlik şiir okuyalım mı?

*Ey Yüce ALLAH, ım dehşetlerca tövbe edip ve bozdum,
Haşa, haşa, hiç bir zaman inkarcı ve asi olmadım,
Af edileceğimi bilsem de bilmesem de, kıtmir'in olmaya razıyım,
Resüllerine ve tüm peygamberlerine gönülden inanıyorum,
RABBİM, Tüm Peygamberler hatırına, güünanlarımızı af et yalvarıyorum.*

Not: Kaynaklar:

“ ***Ve’Rüsullih*** “ bölümünü yazınca aşağıdaki kaynak kitaplarından faydalanılmıştır.

1- KUR'ÂN—İ KERİM, Tercüme eden a) Abdullah Aydın, tercüme eden b) Elmalılı Hamdi yazar. 2- Kütüb-i Sitte, Ak Çağ Zaman kitaplarından 3- Tergib ve Terhib, Hadis kitaplarından HUZUR Yayın Evi 4- Camiu's-Sağir, Hadis kitaplarından, Yeni ASYA Neşriyatı 5-Sahih-i Müslim Hadis kitaplarından, HÜNER Yayınevi, 6- Abdulkadir Geyleni Gunyet'üt Talibin, SAĞLAM Kitabevi 7- Ebu'l Leys Semerkandi Tenbihü'l Gafilin ÇELİK Yayınları, 8- Dürret-ül Vaizin AYDIN yayınevi 9-Yeni Amentü şerhi, FATİH Matbaası 10- İmam- GAZZALİ kimya'yı Saadet, Bedir Yayın evi 11 -Diyanet işleri İslami İlmuhali, 12- Diyanet İşleri, Vaaz örnekleri, 13- Bostanul Arifin Ebu'l Leys Semerkandi Çelik Yayınları, 15 Nura Doğru, AYDIN Yayınevi 16-, Büyük İslami ilmuhal BİMEN Yayınevi 17- İhyau Ulumi'd-Din İmam'ı Gazali, (AKİT) Gazetesi ve ARSLAN Yayınevi 18- Allah'ım Yalnız Sensin Sen Naif Günaşan 19- Sohbetler, Abdulkadir GEYLANİ UYANIŞ Yayınevi 20- Diyanettin İslami ansiklopedi, 21-Rehber İlmuhali, İHLAS A.Ş. Yayınevi 22-- Temel dini bilgiler. DİYANET Yayınevi 23- İslam AKÂİDİ Dr. Mustafa Murat el- Mısri KARINCA ve POLEN Yayınevi 24- Risale-i NUR Külliyyatından, 25- Kur'ân Işığında Şiir kitabımdan -26 Naif Günaşan Esmâ-i Hüsnâ kitabından faydalanılmıştır. Bu kitaplardan emeği geçen her kesten Yüce Rabbim razı olsun vefat etmişler ise Yüce Rabbim onlara sonsuz rahmet etsin, Mekanları Cennet-i âla olsun.

Not:

Allah Teâlâ hepinizden razı olsun, bunları okuyun ve okutun, Çünkü: Yüce Allah buyuruyor ki, **“Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu?”**

Peygamber Efendimiz de : **Alimin uykusu cahilin ibadetinden üstündür.”** Başka bir Hadisinde: **“Âlimin, kıldığı iki rekât namaz, cahilin kıldığı bin rek'at namaza bedeldir.”** Çünkü alim bilinçli uyuyor ve bilinçli ibadet ediyor cahil ise kısacası cahildir.

VE KUTUBİHİ	4
ÖNCELİKLE VÂHİY NEDİR ?	5
SUHUFLAR / SAYFALAR	8
BÜYÜK HAK KİTPLAR	8
TAVRAT (AHD-İ ATİK)	9
ZEBUR	9
İNCİL (AHD-İ CEDİT)	11
KUR'ÂN-İ KERİM'İN ADI	11
“ “ NAZİL OLUŞU	12
“ “ TANITIMI	15
BİR ŞİİR	17
KİM KUR'ÂN'LA HÜKÜMETMEZSE	17
KUR'ÂN SEVGİSİ	
18	
“ ÖZELLİKLERİ	19
“ ŞEFFAT EDERLER	22
“ KERİM OKUNUP UNUTULURSA	23
“ KERİM-İ TANIYALIM	24
“ KERİME KRŞİ GÖREVİMİZ	25
“ OKUMAK İSTEYEN KİŞİ ÖNCE ŞU DUAYI OKUMSI	27
“ OKUMAK	27
“ KERİM-İ ÇIKIR KARŞILIĞI OKUMK	33
“ KERİM-İ ÖĞRENİR ONUNL AMEL EDERSE.	35
“ KERİM-İ DİNLEME DABI	37
“ KERİMİN YAYILMSI	38
“ KERİM'E BDESTİSİZ VE CÜNÜP KİŞİLER DOKUNAMAZ	42
“ KERİM'İN DİLİ	
43	
“ KERİM ALLH'İN KELAMI İNSANIN KİTABİ	44
“ KERİM-İ TERTİL İLE OKUYUNUZ	44
“ KERİM-İ SESİNİZLE GÜZELLEŞTİRİNİZ.	47
“ KERİM-E UYULMASI GEREKEN GİZLİ AMELLER	47
SÖZÜN ASLINI NLMK	47

SÖZÜN SHİBİNE SAYGI GÖSTERMEK	48
KALBEN HUZUR İÇİNDE OLMAK	48
OKUDUĞUNU DÜŞÜNMEK	48
KUR'ÂN-I ANLAMAYA ÇALIŞMK	50
KURÂN-I ANLMAYA ENGEL DURUMU KALDIRMK	51
KUR'ÂN OKUYANIN KENDİSİNE HİTAP EDİLDİĞİNİ BİLMELİ	51
KUR'ÂN OKUYNIN KUR'ÂN DAN ÇOK ETKİLENMELİ	52
KUR'ÂN OKUNDUKTAN SONR OKUNCAK DUA	53
BİR ŞİİR	54
KUR'ÂN-I ANLAMAK KENDİ GÖRÜŞÜNE GÖRE YORUMLMAK	57
KUR'ÂN ŞİFADIR	57
KUR'ÂN OKUMANIN FAZİLETİ	58
KUR'ÂN SÜRELERİNİN OKUNMASININ FAZİLETİ	63
KUR'ÂN FAZİLETİYLE İLGİLİ HADİSLER	75
KUR'ÂN-I KERİMDE İSMİ GEÇEN PEYGMBERLER	76
KUR'ÂN-I KERİMDE GEÇEN SECDE AYETLERİ	77
TİLVET SECDESİNİN YAPILIŞI	78
ŞÜKÜR SECDESİ	80
KUR'ÂN MUCİZELERİ	80
GÜNEŞ Y VE YILDIZLRIN YRATILIŞI	81
BULUT VE YAĞMURUN YRATILIŞI	83
BULUT VE YAĞMURUN ÖLÇÜSÜ	83
KUR'ÂN-DA KELİMELEİN TEKRARI	84
KUR'ÂN DA TAVRAT, İNCİL VE ORTAK AYETLER	90
BİR ŞİİR	93
KAYNAKLAR	

VE RESULİHİ	94
PEYGAMBERLERİN GÖREVLERİ	97
PEYGAMBERLERİN TEBLİĞLERİ	98
PEYGAMBERLERİN ÖZELLİKLERİ	99
EN ÇOK ÜMMETİ OLN BİZİM PEYGAMBERDİR	100
PEYGAMBERLERDE VACİP OLAN SIFATLAR	100
PEYGAMBERLERİN KURÂN İLE İLGİLİ GÖREVLERİ	104
PEYGAMBERLERİ SEVMEK	108

SÜNNET NEDİR SÜNNETE UYMAK	109
ALLAH'IN RIZASI VE SEVGİSİNESÜNNETE UYMKLA ELDE EDİLİR. 114	
EFENDİMİZİN İSİMLERİ	116
PEYGAMBERİMİZİ TANIYALIM	116
İLK NURU MUHMMEDİN YARATICISI LLAH-I TAKDİS EDERİM	119-122
PEYGAMBERİMİZİN DOĞUMU, ÇOCUKLUĞU, GENÇLİĞİ	126—128
PEYGAMBERİMİZİN HATİCE İLE EVLENMESİ	129
PEYGMBERİMİZİN ŞAMİLİ ŞEREFİYESİ	130
İLK MÜSLÜMNLR 132	
HZ. EBU BEKRİN MÜSLÜMN OLUŞU	133
BİR ŞİİR	135
RESULÜLLAH'IN SAVAŞLARI	135
PEYGAMBERİMİZİN YÜKSEK HLKINDAN ÖRNEKLER	136
PEYGAMBERİMİZ İÇİN BAŞKA SÖZE GEREK VARMI	137
PEYGMBERİMİZ ÖVÜLMekten HOŞLANMAZDI.	138
PEYGMABERİMİZ HOŞ GÖRÜLÜ BAĞIŞLAYICI VE DALETLİYDİ	138- 139
PEYGAMBERİMİZİN MİSFİR PERVERLİĞİ VE İLE HYATI.	140
PEYGMBERİMİZİN KUR'ÂN DAKİ YERİ	145
PEYGMBERİMİZE SALAVAT OKUMNIN FAZİLETİ ÜSTÜNLÜĞÜ	146
PEYGMBERİMİZ CENNETLE MÜJDELEDİĞİ ESHBELER	146
HULEFAİ RAŞİDİN 147 MUCİZELER, BİLDİĞİNİZ GİBİ MUCİZELERİ ALLAH YARATIR	147
PEYGAMBERİMİZİN GÖSTERDİĞİ MUCİZELER	148
HER YÖNÜ İLE YARTILMIŞLARIN EN ÜSTÜNÜ	157
BİR DKİKA TEFEKKÜR EDELİM	158